اولین روزنامه سهامداری ایران (خبرنگاران و کارکنان)

صمت
صنعت معدن تجارت

شنبه
• ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰
• ۱۸ رمضان ۱۴۴۲
• اول مه ۲۰۲۱

• سال سی‌ویکم دوره جدید شماره ۱۷۷۹ • پیاپی ۳۰۹۷ • ۱۶ صفحه • قیمت: ۲۰۰۰ تومان
www.smtnews.ir - http://Telegram.me/smtnews

انتخاب شرکت فولاد هرمزگان به عنوان کارفرمای برتر سلامت‌محور

– کارگر نمونه بخش صنعت هرمزگان از فولاد هرمزگان انتخاب شد

۶

سرمقاله

کارگر بی‌پول کارفرمای پولدار ۲

گفت‌وگو

کارگر حق دارد ناراضی باشد ۱۲

یادداشت‌های امروز

چالش‌های دستمزد کارگران ۴

ارابه تولید روی دوش کارگران ۱۱

اشتغالزایی ثمره توسعه معادن ۱۲

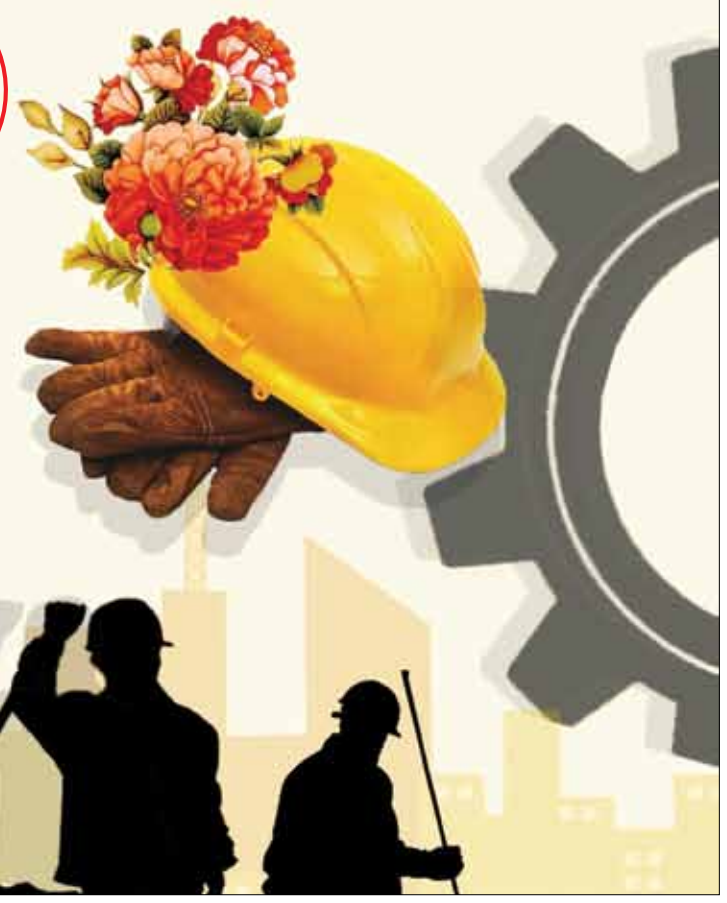

از حداقل دستمزد تا مدیریت زنجیره تامین ۱۴

صمت به مناسبت روز جهانی کارگر بررسی کرد

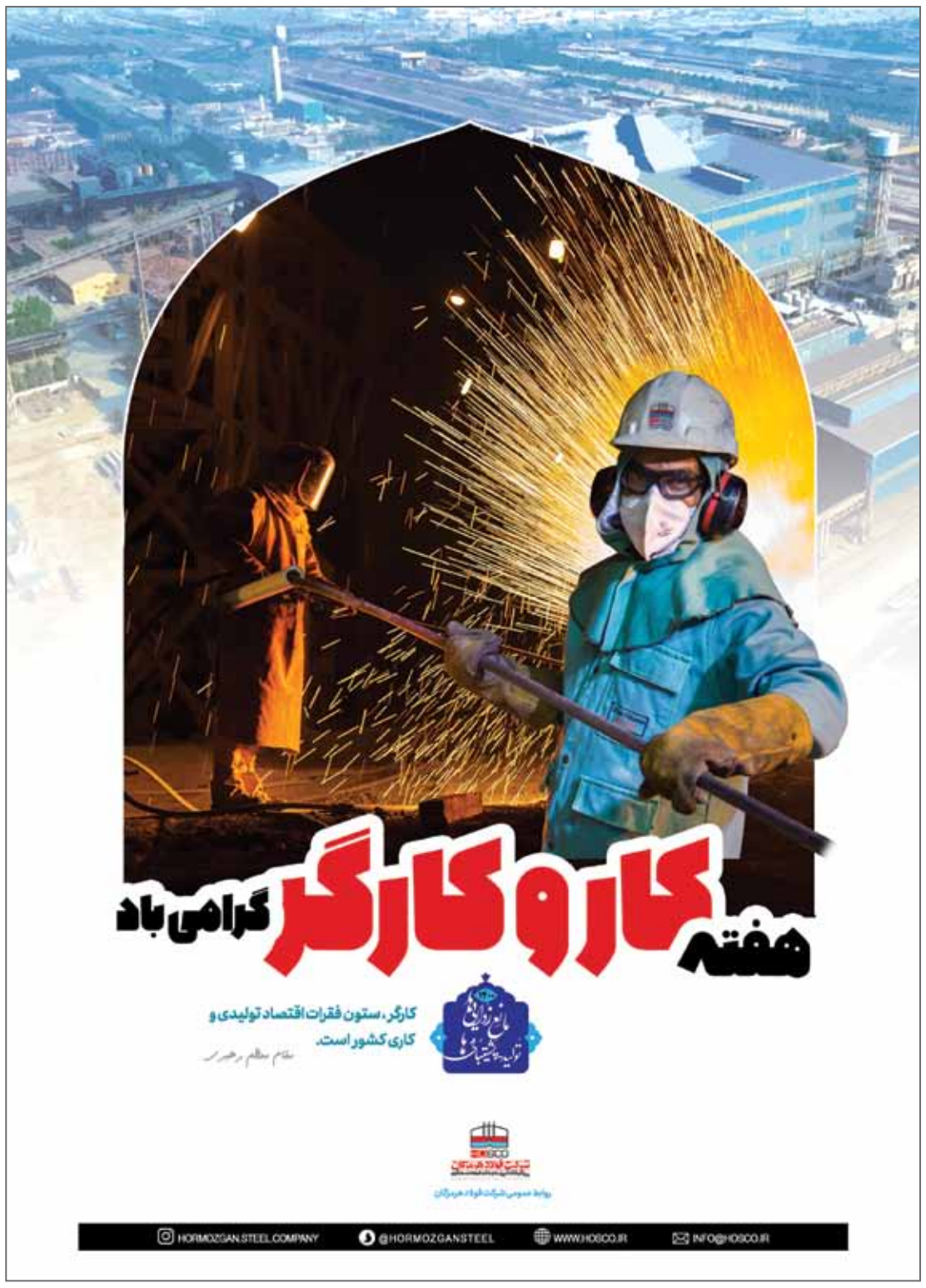
پرونده

کارگری کارگر نیفتاد

سهم کارگر از رفاه ۳
کنار کارگران بایستیم ۱۱
تقابل کرونا و طبقه کارگر ۷
کارگر را در کنار کارفرما ببینیم ۶
از کارگر اصرار، از کارفرما انکار ۸
روزگار کارگری روی خط قرمز ۱۳
تعیین حداقل دستمزد در قاره سبز ۱۵
کرونا ۷۰درصد توان غرفه‌سازان را گرفت ۹
مهار تورم، کلید حل مشکل حداقل دستمزد ۱۴
ضعف ایمنی معادن، نفس کارگران را می‌گیرد ۵

طرح: آیدا فریدی

صمت به‌مناسبت روز جهانی کارگر بررسی کرد

کارگری کارگر نیفتاد

روز جهانی کارگر یک یادبود و مراسم کارگری است که هر سال در روز اول مه برگزار می‌شود. اتحادیه‌های کارگری در بسیاری از کشورهای جهان این روز را با برگزاری تظاهرات خیابانی برگزار می‌کنند. این روز، یادمان اعتراضات منسجم کارگران امریکایی است که برای نخستین بار در اول مه ۱۸۸۶ فراخوان اعتصاب سراسری دادند. خواست آنها روزی ۸ ساعت کار به‌جای ۱۴ ساعت بود. در ایران نیز ۱۱ اردیبهشت به‌عنوان روز کارگر در تقویم رسمی کشور به ثبت رسیده است. نیروی انسانی فاکتور اصلی تولید به‌شمار می‌رود و کارگران هم بخش بزرگی از نیروی انسانی کشور را تشکیل می‌دهند.

کارگران بازوان حرکت هر جامعه‌ای به‌سوی رشد، تعالی و شکوفایی هستند. هیچ تولید و صنعتی بدون تلاش کارگران به نتیجه نمی‌رسد و فعالیت هیچ کارفرمایی بدون وجود و حضور کارگران به‌عنوان نیروی انسانی معنای خارجی ندارد.

بی‌شک همه پیشرفت‌های حاصل در مسیر زندگی نشأت گرفته از رشد و پویایی فکر و گسترش اندیشه‌ورزی است و در هر جامعه‌ای که از فرصت اندیشه و بازوی هنرمند کارگران بهتر استفاده شود، توسعه و پیشرفت، رونقی دوچندان خواهد یافت. در این شماره صمت به‌مناسبت روز جهانی کارگر ضمن بررسی شرایط این نیروی انسانی مولد در اقتصاد نگاهی هم به ابعاد دیگر بخش کارگری داشته‌ایم. با این شماره صمت همراه باشید.

نقش راهبردی کارگران در تحقق جهش تولید

تجلیل نمادین از کارگران در روز جهانی کار و کارگر کافی نیست

عکس: آیدا فریدی

بیش از یک دهه است که شعارهای انتخابی ازسوی رهبر معظم انقلاب اسلامی برای هر سال با موضوع اقتصاد و معیشت مردم گره خورده و رکن اصلی تحقق جامع اغلب این شعارها، به‌نوعی بدنه کار و فعالیت در جامعه، تولید ملی و ارتقای آن در سطوح مختلف و پویایی نظام اقتصادی در حل مشکلات مالی خانواده‌های ایرانی و بومی‌سازی فناوری‌های موردنیاز در روند خدمات‌رسانی عمومی به مردم است.

شعار اقتصادی سال ۹۹ و ۱۴۰۰ که ارتباط زیادی با عملکرد بدنه کارگری جامعه دارد، در حقیقت به‌معنای احیا و به‌نوعی جهش در روند تولیدات صنعتی یا غیرصنعتی کشور است؛ از این رو عوامل شاخصی همچون اشتغالزایی و کارآفرینی، تسهیل معیشتی خانواده‌های کارگری و توسعه امنیت شغلی برای این قشر از شاغلان کشور در روند تحقق این شعار دخالت دارد و اهتمام ویژه در ساماندهی هر یک از محورهای مذکور منجر به جهش تولید خواهد شد.

نیروی انسانی که بخش اعظم آن را در کشور ما کارگران حوزه‌های مختلف نظام اقتصادی تشکیل می‌دهند، به یکی از آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه در پی نوسانات اقتصادی، گرانی و تورم‌های گسترده در سال‌های اخیر تبدیل شده‌اند. یکی از معیارهای مهم سنجش سطح رفاه عمومی مردم در هر جامعه‌ای، میزان رضایتمندی طبقه کارگری از معیشت خود در بستر نظام اجتماعی و توانمندی نسبی آنها در بستر نظام اقتصادی است.

بسیاری از کارشناسان معتقدند باید جلوگیری از سقوط سطح رفاه کارگران اقدامات اساسی انجام داد. برای تحقق این هدف در گام نخست باید اصلاحات واقعی در ساختار اقتصاد ایران صورت‌گیرد. مهم‌ترین اصلاحات اقتصادی به متغیر بودجه برمی‌گردد که راه را بر رشد و شتاب تورم ببندد. از سوی دیگر افزایش سطح رفاه مادی کارگران در یک دوره مشخص بلندمدت به بزرگ شدن کیک تولید ملی بستگی دارد

کارگران قربانی اقتصاد مبتنی بر تجارت

حسین راغفر، کارشناس اقتصاد: برای پرداختن به مسئله نیروی کار در اقتصاد کنونی کشور باید به این نکته اشاره کرد که حاکمیت در کشور بیشتر حاکمیت سرمایه است که البته منظور از حاکمیت سرمایه نیز سرمایه‌های تجاری است؛ نه صنعتی، به همین دلیل سهم نیروی کار در کشور از کل تولید ناخالص داخلی، سهم نازلی است چراکه تولید در آن از اولویت‌ها نیست. این نقش ناچیز نیز هر روز ضعیف‌تر می‌شود و علت اصلی آن ساختار بیمار اقتصاد و سلطه سرمایه‌های تجاری بر آن است.

به تعبیر دیگر، اقتصاد کشور تحت سلطه صاحبان سرمایه‌های تجاری و منافع آنهاست، به‌گونه‌ای که تنها صدای آنها در محافل تصمیم‌گیری شنیده و تبدیل به قواعد رفتاری در اقتصاد و نیز سیاست‌های مختلف در کشور می‌شود. بعضا اگر هم صدایی از صاحبان سرمایه‌های تجاری و واحدهای تولیدی شنیده شود که منجر به تصویب قانونی شود، اجرا نمی‌شود و تنها مصوباتی به اجرا درمی‌آید که منافع صاحبان سرمایه را تامین و تضمین کند. وقتی می‌توان از نقش نیروی کار و تاثیر آن در اقتصاد سخن گفت که در خدمت توسعه فعالیت‌های مولد باشد، نه فقط در خدمت بخش خاصی مانند تجارت.

اگر از همان ابتدا به بخش‌های مولد توجه بیشتری می‌شد و توسعه صنعت در کشور از اولویت‌های بالاتری برخوردار بود، می‌توانستیم مدعی نقش برجسته نیروی کار در کشور باشیم، در حالی که واقعیت چیز دیگری است.

سهم نیروی کار از تولید ناخالص داخلی در کشور ۱۵ درصد است، در حالی که این رقم برای کشورهای صنعتی تا ۷۵ درصد نیز افزایش می‌یابد. نقش بسیار کم نیروی کار در اقتصاد می‌تواند مجادلات دستمزدی را نیز بی‌نتیجه بگذارد یا نتیجه دلخواه را در بر نداشته باشد.

باید یادآور شد برای افزایش نقش نیروی کار در اقتصاد باید سرمایه‌های کافی برای این کار منظور شود. در کشور بخش‌های صنعتی و تولیدی قابل‌ملاحظه‌ای داریم که به لحاظ کیفی می‌توانند عملکرد مناسبی از خود نشان دهند اما برخی به‌دلیل زدوبندهای اقتصاد تجاری نتوانسته‌اند آن‌طور که باید عمل کنند.

این زدوبندها که عمدتا مبتنی بر ارز و منافع حاصل از واردات است، می‌تواند تولید و به‌صورت کلی تولیدات صنعتی در کشور را به مخاطره بیندازد. تمام موارد گفته‌شده، می‌تواند به تنزل نقش کارگران بینجامد. در پی کاهش قدرت و نقش کارگران در اقتصاد، تشکل‌هایی پدید می‌آیند که قدرت چانه‌زنی کافی را ندارند و این امر نیز یکی از دلایل اصلی فقدان نهادهای حامی نیروی کار مانند سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری است، در حالی که هر چه نقش کارگران کمتر باشد، حمایت از حقوق آنها سخت‌تر می‌شود.

راهکارهای حمایت از کارگران

حسین سلاح‌ورزی- نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران: در کشورهای توسعه‌یافته اقتصادی کارفرمایان به‌دلیل تقاضای کافی برای کارگران دارای مهارت و نیز کارگران آموزش‌دیده و کمتر انقلابی و تحت فشار اتحادیه‌های کارگری، ناگزیرند مزدهای بالایی به کارگران پرداخت کنند اما متاسفانه در ایران آمارهای دقیقی از واقعیت دستمزد کارگران ایرانی در رشته‌های گوناگون صنعتی، خدماتی و تولیدی وجود ندارد و معلوم نیست که سهم مزد و حقوق و در کل هزینه بنگاه‌ها چقدر است.

تفکیک نشدن نسبت مزد از کل هزینه‌ها در بنگاه‌های کوچک و بزرگ و نیز سطح معیشت و هزینه‌های زندگی در شهرهای کوچک و بزرگ برای کارگران، بر این عدم شفافیت‌ها دامن زده است؛ از سوی دیگر نرخ‌های تورم دورقمی در یک دوره بلندمدت ۴دهه‌ای و ناتوانی بنگاه‌ها در انطباق با رشد تورم در پرداخت مزد به کارگران، ابعاد ابهامات را افزوده است.

با کنار هم قرار دادن همه واقعیت‌های اقتصادی و سیاسی امروز کشور می‌توان نتیجه گرفت که روزگار و زندگی میلیون‌ها ایرانی که جز نیروی کار خود کالایی برای فروش و کسب درآمد ندارند، در بدترین وضعیت قرار دارد و از طرفی کاهش قدرت خرید مزد و حقوق‌بگیران در دهه اخیر به اندازه‌ای است که کارگران ناگزیر شده‌اند از هزینه‌های خود در مصرف کالاها و خدمات به‌شدت کم کنند.

کارگران ایرانی به‌دلیل فشارهای تورم دورقمی در همین ۲ سال اخیر و ناتوانی بنگاه‌ها در افزایش مزد به میزان نرخ تورم، به شرایطی رسیده‌اند که از مصرف شیر، پنیر، گوشت قرمز، برنج و چای خود کم کرده‌اند. این کاهش در مصرف خوراکی‌ها علاوه بر کاهش هزینه‌های تفریح و تحصیل و خرید اثاث خانه بوده که سال‌هاست روند کاهنده دارند.

حالا برای جلوگیری از سقوط سطح رفاه کارگران چه باید کرد؟ برای این سوال ۲ پاسخ وجود دارد:

پاسخ نخست این است که باید ساختار اقتصاد ایران اصلاحات واقعی را در دستور کار قرار دهد. مهم‌ترین اصلاحات اقتصادی به متغیر بودجه برمی‌گردد که راه را بر رشد و شتاب تورم ببندد.

حالا به‌خوبی متوجه خواهیم شد که می‌توان اقتصاد را به‌گونه‌ای مدیریت کرد که نرخ تورم برای یک دوره بلندمدت در محدوده ۲ تا ۵ درصد قرار گیرد و این بزرگ‌ترین حمایت از کارگران است.

افزایش سطح رفاه مادی کارگران در یک دوره مشخص بلندمدت به بزرگ شدن کیک تولید ملی بستگی دارد که باید برای آن اندیشه و راه اصلاحات را باز کرد اما تا زمانی که موتور اصلاحات اقتصادی به‌معنای واقعی روشن شود و با تورم‌های کم‌شتاب و تولید ناخالص داخلی رشدیابنده به نقطه مطمئن برسیم چه باید کرد؟

واقعیت این است که کارفرمایان برای صیانت از امنیت ملی و بنگاه‌های خویش و جلوگیری از پیامدهای ناشناس باید نسبت‌های تازه‌ای برای سود و درآمد حاصل از سرمایه و مدیریت و نیروی کار تعریف کرده و بپذیرند، البته این کار می‌تواند با راه‌هایی مانند پرداخت مزد بیشتر در برابر مهارت بیشتر با دادن آموزش بیشتر به کارگران صورت پذیرد؛ از سوی دیگر دولت نیز باید با کاستن از هزینه‌های تشریفاتی و لوکس و افزایش بهره‌وری شرکت‌های دولتی که ۷۵ درصد بودجه‌های سالانه را به خود اختصاص می‌دهند، بر میزان مزد و رفاه کارگران بیفزاید.

سخن پایانی...

کارگران به‌عنوان موتورهای محرک در هر صنعت پیشران یا غیرپیشران اقتصادی، نقش مهمی در تسهیل تامین معیشت مردم دارند و بی‌شک توقف تلاش و فعالیت آنها، بسیاری از صنایع و شرکت‌های خدماتی را با مشکلات قابل‌توجه و بنیادینی روبه‌رو خواهد کرد.

بی‌شک اگر کارگری نباشد، صنعتی هم نخواهد بود و این وظیفه دولت است که در شرایط ویژه بحران‌های اقتصادی به فریاد کمک‌خواهی خانواده‌های کارگری توجه کند و در راستای احقاق حقوق اقتصادی و اجتماعی آنها بکوشد.

شیوع گسترده ویروس کرونا، درآمد سرپرست تعداد زیادی از خانواده‌های کارگری را به صفر رساند و این حجم از تحمیل مشکلات مالی بر اقتصاد خانواده‌های کارگری در دهه اخیر بی‌سابقه است.

بدون شد تجلیل نمادین از کارگران در روز جهانی کار و کارگر کافی نیست و باید نقش تشکل‌های کارگری در روند تصمیم‌گیری‌های مربوط به این قشر را برجسته‌تر کرد تا قوانین همخوانی بیشتری با واقعیت زندگی کارگران داشته باشد.

روی خط آمار

۳۸ درصد بیکاران کشور فارغ‌التحصیل دانشگاهی هستند

بررسی سهم «جمعیت بیکار تحصیلکرده از مجموع جمعیت بیکار کشور» نشان می‌دهد ۳۸.۸ درصد بیکاران کشور فارغ‌التحصیل دانشگاهی هستند.

به گزارش مهر، بررسی آخرین آمار مربوط به نیروی کار در زمستان سال ۹۹ نشان می‌دهد ۹۶۰ هزار و ۶۲۶ نفر از جمعیت فارغ‌التحصیل کشور، بیکار هستند؛ یعنی در این فصل ۱۴.۱ درصد جمعیت فعال فارغ‌التحصیل آموزش عالی، بیکار بوده‌اند.

این نرخ همچنین در بین زنان بیش از مردان است؛ به‌طوری که ۴۷۳ هزار و ۷۱۹ نفر از این جمعیت را مردان و ۴۸۶ هزار و ۹۰۸ نفر را زنان به خود اختصاص می‌دهند؛ از نظر درصدی نیز نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان گروه مردان ۱۰ درصد و گروه زنان ۲۳.۵ درصد است.

البته نرخ بیکاری فارغ‌التحصیلان هم در گروه مردان و هم در گروه زنان در زمستان سال ۹۹ نسبت به زمستان سال ۹۸ کاهشی بوده است.

همچنین در حال حاضر ۲ میلیون و ۴۷۷ هزار و ۸۵۰ بیکار در کشور داریم که بررسی سهم «جمعیت بیکار تحصیلکرده از مجموع جمعیت بیکار کشور» حاکی از آن است که ۳۸.۸ درصد بیکاران کشور، در گروه فارغ‌التحصیلان آموزش عالی قرار دارند. این سهم در زمستان سال ۹۸، ۳۹ درصد بود.

البته سهم «جمعیت شاغل فارغ‌التحصیل از کل شاغلان» با رشد مواجه بوده، به‌طوری که ۰.۲ درصد افزایش داشته است؛ اما نسبت رشد جمعیت بیکار فارغ‌التحصیل همچنان طی سال‌های گذشته بیش از رشد جمعیت شاغل فارغ‌التحصیل است.

تعداد کل بیکاران کشور (۱۵ ساله و بیشتر)	۲ میلیون و ۴۷۷ هزار و ۸۵۰ نفر
تعداد فارغ‌التحصیلان بیکار	۹۶۰ هزار و ۶۲۶ نفر
تعداد فارغ‌التحصیلان بیکار زن	۴۸۶ هزار و ۹۰۸ نفر
تعداد فارغ‌التحصیلان بیکار مرد	۴۷۳ هزار و ۷۱۹ نفر

سر مقاله

کارگر بی‌پول کارفرمای پولدار

ناصر بزرگمهر / مدیر مسئول
management@smtnews.ir
به نام او که هر چه بخواهد همان می‌شود

یکی از مشاغل کهن در همه جوامع با هر دین و مذهب و فرهنگ و اعتقاداتی، شغل شریف کارگری است. کارگر در لغت به‌معنای کارکننده و کسی است که در کارخانه یا کارگاهی کار می‌کند و مزد می‌گیرد و در مقابل کارفرما قرار دارد.

متاسفانه شرایط کارگر و کارفرما در جهان امروز و به‌ویژه در کشورهایی مانند کشور ما، نه‌تنها بهبود نیافته، بلکه هر روز باتوجه به تورم و گرانی، نبود امکانات تولید و وجود قوانین دست و پاگیر، سخت‌تر و پیچیده‌تر شده، که البته این وضعیت کمکی به هیچ‌کدام از طرفین نمی‌کند.

اتحادیه‌های کارگری همه تلاش‌شان در افزایش دستمزدهاست و کارگر را بی‌پول و کارفرما را پولدار تعریف می‌کنند و با این تعریف، مشکلات را بیش از پیش کرده و سعی می‌کنند این دو را مقابل هم قرار دهند، در حالی که روابط کارگر با کارفرما باید در حلقه‌های متعددی از یک زنجیره قوانین و درآمدزایی و تلاش و تولید با رعایت عدل و انصاف و مدیریت صحیح بر محور اخلاق و شرایط برد ـ برد تعریف شود که در شرایط حاضر هیچ نشانه عمومی از این وضعیت وجود ندارد.

از نظر قانون، کارگر کسی است که به هر عنوان در مقابل انجام کارش، مزد و حقوقی از کارفرما دریافت می‌کند. در این میان، یکی از ویژگی‌های کارگر، تبعیت از کارفرماست، کارگر باید از دیگری در انجام کار تبعیت کند. کسی که برای انجام کار از کسی دستور نمی‌گیرد و به‌طور مستقل برای خودش کار می‌کند، کارگر به‌شمار نمی‌آید. اما کارگر در مفهوم زحمتکش در دنیای سوسیالیستی و سرمایه‌داری به ظاهر کمی با یکدیگر متفاوت هستند.

جامعه‌شناسان مارکسیستی، برخلاف جامعه‌شناسان سرمایه‌داری که جامعه را به طبقات چندگانه تقسیم می‌کنند، جامعه را فقط به دو طبقه کارگر و سرمایه‌دار تقسیم می‌کنند، یعنی به جای تعریف کارگر در مقابل کارفرما، کارگر را این‌گونه تعریف می‌کنند «هر کس که مجبور است برای امرارمعاش کار کند و حقوق بگیرد، کارگر است.» بدین‌ترتیب، چه فرد یک استاد دانشگاه باشد و چه یک رفتگر، او یک کارگر به‌شمار می‌آید. کسانی که از این تعریف حمایت می‌کنند بر این باورند که هر کسی که برای درآمد «زحمت» می‌کشد، کارگر است و به جای کارگر، این افراد را «زحمتکش» می‌نامند، چراکه یک کارمند، پزشک یا مهندس، برای رسیدن به تخصص و یافتن شغل و انجام وظیفه، زحمت بسیاری را متحمل می‌شود، چیزی که شاید کارگران دستی از آن آگاه نباشند.

طبقه کارگر، یک طبقه اجتماعی است و از افرادی تشکیل می‌شود که در مشاغلی کار می‌کنند که نیاز به قدرت بدنی و کار دستی دارند. طبقه کارگر را براساس سطح مهارت تقسیم‌بندی می‌کنند و شامل دو گروه می‌شوند.

طبقه کارگر بالا، شامل کارگران ماهر و متخصص که معمولا از نظر درآمد، شرایط کار و تأمین شغل بر دیگر کارگران برتری دارند و از ثبات شغلی برخوردارند و دوره بیکاری آنها کوتاه‌تر است.

طبقه کارگر پایین، از افرادی تشکیل‌شده که در مشاغل غیرماهر که به آموزش اندکی نیاز دارد، اشتغال دارند و معمولا از ثبات شغلی برخوردار نیستند و طول مدت بیکاری آنها بیشتر است.

روز جهانی کارگر، یک مراسم نمادین از سوی طبقه کارگر است که هر ساله در یکم ماه مه برگزار می‌شود و اتحادیه‌های کارگری در بسیاری ازکشورهای جهان، مراسم این روز را با تظاهرات و راهپیمایی‌های خیابانی برگزار می‌کنند.

تا پیش از انقلاب صنعتی، بیشتر نیروی کار، دهقانانی بودند که به صورت رعیت یا مستاجر برای زمین‌داران بزرگ کار می‌کردند، اما انقلاب صنعتی در اروپا، نظام تولید را از شکل سنتی خارج کرد و به نظام سرمایه‌داری شکلی تازه و کارخانه‌ای داد و صاحب کار به غیر از پرداخت دستمزد، تعهد دیگری در زندگی خصوصی و اجتماعی کارگر نداشت. اما سرمایه‌دار باز هم با مقدار دستمزد پرداختی، زندگی کارگر و توان اجتماعی او را کنترل می‌کرد. به همین دلیل، کارگران جوامع سرمایه‌داری برای چندین دهه به کار دشوار و طولانی در شرایط نامساعد و دریافت دستمزدی مجبور شدند که تنها برای تامین نیازهای آنها کفایت می‌کرد.

رشد اقتصادی سریع کشورهای سرمایه‌داری در میانه سده ۱۹ میلادی به رشد تولید و افزایش نیاز سرمایه‌داران به نیروی کار بیشتر و در نتیجه کمبود نسبی عرضه نیروی کار به‌ویژه در دوره‌های رونق اقتصادی انجامید. این آگاهی از وابستگی متقابل بین سرمایه و کار در اواخر قرن۱۹ باعث شد کارگران خواسته‌هایی را برای بهبود شرایط کار، از جمله افزایش دستمزد، قانونمند شدن ساعات کار، محیط بهتر کار و امنیت شغلی نسبی مطرح کنند و برای رسیدن به خواسته‌هایشان دست به ایجاد اتحادیه‌ها یا سندیکاهای کارگری بزنند.

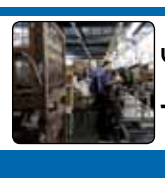
با اینکه در آن هنگام شرایط اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشورهای غربی به‌گونه‌ای تغییر یافته بود که بسیاری از این کشورها قوانینی را برای به رسمیت شناختن موجودیت و فعالیت آنها برای مذاکره با کارفرمایان تصویب کرده بودند، اما قدرت مالی و نفوذ سیاسی سرمایه‌داران در این کشورها به اندازه‌ای بود که در بسیاری موارد، کارفرمایان به‌سادگی در برابر خواسته‌های کارگران مقاومت و دولت‌ها نیز از آنها پشتیبانی می‌کردند.

در یکم ماه مه ۱۸۸۶ تظاهرات گسترده‌ای در شماری از شهرهای امریکا برگزار شد که چند روز ادامه داشت. کارگران در گوشه و کنار امریکا دست به تظاهرات زدند و در شیکاگو، چندکارگر و مأمور پلیس کشته شدند. با رسیدن اخبار مربوط به این تظاهرات و اعدام کارگران به دیگر کشورها، مراسم یادبود برگزار و هر سال تکرار شد و به‌تدریج یکم ماه مه، روز جهانی کارگر نام گرفت.

گسترش صنعت
صمت
شنبه
۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰
۱۸ رمضان ۱۴۴۲
اول مه ۲۰۲۱
شماره ۱۷۷۹
پیاپی ۳۰۹۷

کارگران اشتغال و بهره‌وری

روزگار کارگری روی خط قرمز

مهار تورم، کلید حل مشکل حداقل دستمزد

www.sanatnewspaper.com

تحلیل روز

سهم کارگر از رفاه

مزد، ۳۰ درصد هزینه خانوار شهری را تامین می‌کند

عکس: مهدی کاوه‌ای

آمار حاکی از آن است که در طول دهه ۹۰ و در بهترین حالت مزد ۳۴.۱ درصد از کل هزینه سالانه خانوارهای شهری را تامین می‌کرد درحالی‌که این شاخص برای خانوارهای روستایی به ۶۲.۱ درصد افزون شده است

امیرعباس آذرمووند: بررسی آمارهای چند سال اخیر نشان می‌دهد سهم مزد از کل هزینه‌های خانوار در شهرهای کشور به حدود ۳۲درصد رسیده است. این امر بیانگر ناچیز بودن سهم اشتغال در تامین هزینه‌های خانوار است. این در حالی است که از محل‌هایی که در گزارش‌های رسمی با عنوان «سایر» از آنها نام برده می‌شود، افزون‌بر نیمی از بودجه خانوار تامین می‌شود.

به گزارش صمت تعیین حداقل دستمزد کارگران یکی از مهم‌ترین چالش‌های حوزه روابط کار و دغدغه شورای کار در ماه‌های پایانی هر سال است. سه‌جانبه‌گرایی طبق قاعده باید به نحوی عملی شود که حداقل دستمزد مصوب بتواند هزینه‌های خانوار کارگری برای تامین نیازهای ضروری را پوشش دهد. براساس ماده ۴۱ قانون کار، حداقل دستمزد کارگری باید براساس نرخ تورم و به گونه‌ای تعیین شود تا زندگی یک خانوار کارگری که متوسط تعداد افراد آن از سوی مراجع رسمی اعلام می‌شود، تامین شود. با وجود این صراحت قانون اما هیچ‌گاه در عمل این امر محقق نشده و به همین دلیل هر دم بر میزان فاصله مزد و معیشت افزوده می‌شود. این امر تا به آنجا رفته که اکنون حداقل مزد فاصله چشمگیری با حداقل معیشت خانوار که از سوی شورای عالی کار به تصویب می‌رسد، وجود دارد. اواخر سال گذشته کمیته دستمزد شورای عالی کار در نهایت حداقل هزینه‌های معیشتی خانوار را ۶ میلیون و ۸۹۵ هزار تومان اعلام کرد؛ رقمی که اعتراضات گسترده‌ای در میان طبقه کارگر داشت و حتی نماینده کارگری کمیته دستمزد هم تصریح کرد زیر فشار و برای «پیشبرد» امور به این رقم تن داده است. با این همه نرخ تصویب‌شده برای مزد پایه امسال تنها ۲میلیون و ۶۰۰ هزار تومان است و متعلقات دیگر حداقل دریافتی کمتر از ۴ میلیون تومان است.

در اغلب کشورهای جهان سهم اصلی فقرا را بیکاران تشکیل می‌دهند اما در ایران به دلیل عقب ماندن مزد از حداقل هزینه‌های معیشتی اکنون با پدیده شاغل فقیر مواجه هستیم. همچنین روند اشتغالزایی در کشور نشان می‌دهد گرچه میان سال‌های ۹۳ تا ۹۸ اشتغال زیادی ایجاد شد اما این مشاغل اغلب در بنگاه‌های بسیار کوچک با کمتر از ۴ نیروی انسانی تامین شده و تعداد زیادی از شغل‌های ایجادشده زیر پوشش بیمه نیستند. با این همه در مدت مورد بحث سهم زنان از کل جمعیت فعال و شاغل کشور رو به افزایش گذاشته است.

همچنین متولدان دهه ۷۰ موفق شدند در ۵ سال ۹۳ تا ۹۸ بخش مهم مشاغل کشور را از آن خود کنند.

نسبت به گذشته بیشترین اشتغال ایجادشده نیز برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بوده است.

سهم دستمزد در هزینه‌های خانوار

گزارشی که به‌تازگی از سوی یک مرکز نزدیک به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی منتشر شده به وضعیت سهم دستمزد در هزینه‌های خانوار پرداخته است. مبنای این گزارش متوسط درآمد و هزینه خانوارهای کشور برای نقاط شهری و روستایی براساس طرح آمارگیری هزینه و درآمد خانوار است. طرح آمارگیری هزینه و درآمد خانوار با هدف برآورد متوسط هزینه‌ها و درآمد یک خانوار شهری و یک خانوار روستایی هر سال در سطح کشور و استان‌ها انجام می‌شود. این طرح امکان بررسی ترکیب هزینه و درآمد و چگونگی توزیع آن در خانوارها را فراهم می‌آورد. همچنین امکان بررسی ترکیب هزینه و درآمد و چگونگی توزیع آن، شناخت الگوی مصرف خانوار، ضریب اهمیت هر کالا در سبد مصرفی خانوارها، تعیین خط فقر و مطالعه درباره نابرابری امکانات، درآمد و تسهیلات در خانوار را ایجاد می‌کند. این طرح برای آخرین‌بار در سال ۹۸ به مرحله عمل درآمد و به همین دلیل در این گزارش هم آمار تا سال ۹۸ لحاظ شده است.

قبل از هر چیز باید بدانیم میان درآمد و مزد تفاوت وجود دارد؛ درآمد خانوار شامل وجوه و ارزش ریالی کالاها و خدماتی است که در برابر کار انجام شده یا سرمایه به کار افتاده یا از طریق منابعی دیگر چون درآمد بازنشستگی، درآمد حاصل از دارایی و... به مجموع اعضای خانواده تعلق می‌گیرد. حال آنکه حداقل مزد میزان مزدی که هر سال از سوی شورای عالی کار براساس مفاد قانون کار تعیین و ابلاغ شده و کارفرما مجاز به پرداخت میزانی کمتر از آن برای هر نفر نیست. بر این اساس، درآمد متوسط یک خانوار شهری در آغاز دهه ۹۰ سالانه ۱۳ میلیون و ۳۰۱ هزار تومان بود. این در حالی است که رقم یادشده برای

خانوارهای روستایی ۷ میلیون و ۹۷۲ هزار تومان بوده است. این رقم در طول دهه ۹۰ سال به سال افزایش پیدا کرده تا اینکه در سال ۹۸ برای خانوارهای شهری به ۵۴ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان رسید و برای خانوار روستایی نیز به ۲۹ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان رسیده است. این امر قبل از هر چیز از افزایش شکاف شهر و روستا نسبت به یکدیگر خبر می‌دهد زیرا در ابتدای دهه ۹۰ فاصله میان متوسط درآمد خانوارهای شهری و روستایی فاصله به شکل چشمگیری افزایش یافت. در ابتدای این دهه فاصله این دو حدود ۶ میلیون تومان بود اما در سال ۹۸ این اختلاف به ۳۵ میلیون تومان رسیده است.

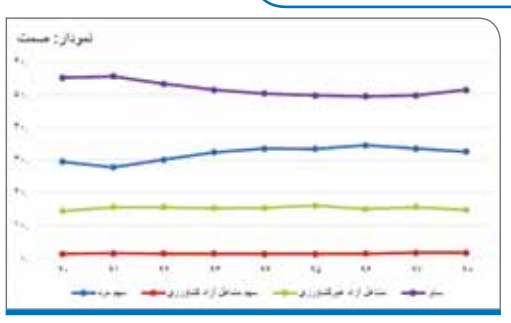
براساس این آمار درآمد خانوار شهری از سال ۹۰ تا ۹۸ بیش از ۱۵۶ درصد افزایش یافت و برای خانوارهای روستایی نیز این افزایش ۱۴۴ درصد بوده است. حال آنکه در همین مدت نرخ تورم ۱۸۳.۷ درصد افزایش پیدا کرده است.

منابع عجیب درآمدی خانوار ایرانی

در بخش دیگری از این گزارش، آمارهای جالب و به‌نسبت عجیبی دیده می‌شود. نکته تعجب‌آور این است که در تمام کشور، اعم از مناطق شهری یا روستایی مزد سهمی حدود ۳۰ درصدی از کل درآمدهای خانوار را دارد. همچنین بیش از نیمی از درآمد خانوارهای کشور از محل «سایر» تامین می‌شود.

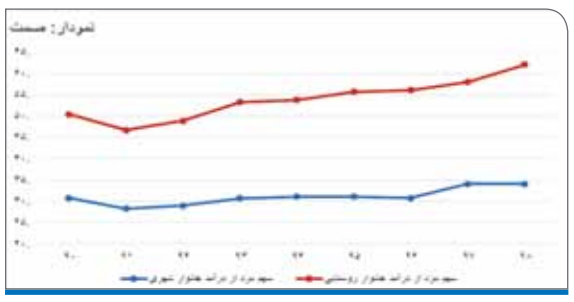
به این ترتیب می‌توان گفت بخش مهم درآمد خانوارهای شهری کشور از محلی غیر از محل شغلی آنها حاصل می‌شود و در یک تعبیر می‌توان عنوان کرد که درآمد از محل‌های دیگر به جز شغل بیشتر است. درآمدهای سایر به مجموعه درآمدهای حاصل از یارانه، اجاره‌بهای مسکن شخصی، کمک‌های خانوادگی و... تامین می‌شود.

این در حالی است که بررسی دهک‌ها هم نشان می‌دهد بخش مهمی از دهک دهم که ثروتمندترین قشر جامعه را می‌سازند شغل رسمی ندارند. به همین دلیل مفهوم فقر در ایران دچار یک دگردیسی شده است. اکنون در ایران بخش عمده فقرا و افراد کم‌درآمد کارگران و مزدبگیران هستند و از سوی دیگر بخش مهمی از ثروتمندان را افرادی که طبق قاعده بیکار خوانده می‌شوند تشکیل می‌دهند. گسترش فعالیت‌های سوداگرانه و دلالی از عوامل مهم ایجاد این مشکل هستند. به همین دلیل ما در ایران با مفهوم شاغلان فقیر بیش از پیش آشنا شدیم. این در حالی است که در کشورهای جهان عمده فقرا را افراد بیکار یا ناتوان تشکیل می‌دهند اما در ایران چنین چیزی معکوس شده است.

کمتر بودن میزان دستمزدها نسبت به هزینه‌های زندگی خود سبب افزایش انگیزه‌ها برای فعالیت در بخش غیررسمی اقتصاد و فعالیت‌های نامولد سوداگرانه است. توجیه پرداخت نکردن مزد کافی همواره حمایت از تولید بوده اما در عمل این راهبرد شکست خود را نشان می‌دهد زیرا حدود ۷۰ درصد درآمدهای خانوار از محلی به جز محل شغلی افراد تامین می‌شود. طبیعی است در این شرایط افرادی که توان مالی خانوادگی کافی دارند به‌راحتی می‌توانند گلیم خود را از آب بیرون بکشند اما در مقابل افرادی که چنین امکانی ندارند مجبورند به این وضعیت در بازار کار تن دهند. عدم افزایش بهره‌وری که از مشکلات اقتصاد ایران محسوب می‌شود تا حدی ناشی از همین کاهش انگیزه‌های نیروی کار هم هست.

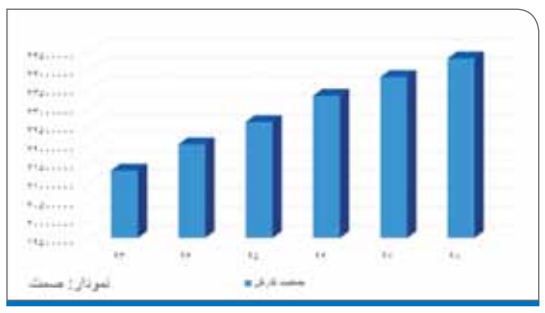
سهم اندک مزد در هزینه

از سوی دیگر در آغاز دهه ۹۰ متوسط کل هزینه سالانه خانوار شهری در کشور ۱۳ میلیون و ۴۷۴ هزار تومان بود. این رقم برای خانوار روستایی کشور حدود ۸ میلیون و ۴۹۹ هزار تومان بوده است. پس از یک دوره ۸ ساله مجموع هزینه خانوار شهری در سال به ۴۸ میلیون و ۶۴۳ هزار تومان رسیده حال آنکه همین شاخص برای خانوارهای روستایی کشور ۲۶ میلیون و ۵۹۶ هزار تومان بوده است.

این ارقام حاکی از آن است که در طول دهه ۹۰ و در بهترین حالت مزد ۳۴.۱ درصد از کل درآمد سالانه خانوارهای شهری را تامین می‌کند درحالی‌که این شاخص برای خانوارهای روستایی به ۶۲.۱ درصد افزون شده است. در ابتدای گزارش نیز به این مسئله اشاره شد که با وجود تاکید قانون کار بر پرداخت حداقل دستمزد معادل هزینه‌های یک خانواده آمارها نشان می‌دهند عملکرد دولت‌ها در ایران به گونه‌ای بوده که هزینه‌های خانوارهای روستایی نیز با حداقل دستمزد تامین نمی‌شود. البته با توجه به بالاتر بودن هزینه‌های زندگی در شهرها این فاصله به مراتب بیشتر از روستاها است.

ایجاد شغل ناپایدار

این در حالی است که در مقابل وضعیت بازار کار کشور هم دچار انواع بی‌ثباتی‌ها شده و عمده اشتغال ایجاد شده در دهه ۹۰ مشاغل ناپایدار هستند. آن‌طور که مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در آخرین گزارش خود می‌گوید بررسی روند شاخص‌های اصلی بازار کار از سال ۷۶ تا ۹۸ نشان‌دهنده ۳ دوره متفاوت از تحولات در این بازار است. دوره اول تحولات بازار کار از ۷۶ تا ۸۴ بود که در آن رشد تعداد شاغلان با متوسط سالانه ۷۲۶ هزار نفر همراه بوده است. دوره دوم از سال ۸۴ تا ۹۳ بوده که در آن روند صعودی تعداد شاغلان متوقف شد. دوره سوم نیز از سال ۹۳ تا ۹۸ بوده که همراه با روند کاملا صعودی در جمعیت فعال و تعداد شاغلان بوده است.

می‌توان گفت نقطه شروع این تحولات از پاییز ۹۳ است؛ از این تاریخ به بعد به طور متوسط در هر فصل نسبت به فصل مشابه سال گذشته آن بیش از ۷۰۰ هزار نفر به جمعیت فعال اضافه شده‌اند؛ به این معنا که با برآورد مقادیر سالانه، طی سال‌های ۹۳ تا ۹۸ حدود ۳ و نیم میلیون نفر به جمعیت فعال کشور افزوده شده که در مقایسه با عدم افزایش جمعیت فعال در دهه قبل از آن، بسیار قابل توجه است.

مشخصه اصلی این دوره تغییر تصمیم جوانان برای ورود به بازار کار و خارج نماندن از بازار کار به منظور تحصیلات، خانه‌داری یا علل دیگر است. بررسی‌ها نشان می‌دهد افزایش جمعیت فعال و نرخ مشارکت در این بازه زمانی، تحولی است که زنان، جمعیت دارای تحصیلات دانشگاهی و متولدین دهه ۷۰ در آن نقش پررنگی داشته‌اند. همچنین این تحول پدیده‌ای بیشتر شهری است که با وجود فراگیر بودن آن در کل کشور، در برخی استان‌ها شدت این تغییرات به مراتب بیش از استان‌های دیگر بوده است.

تحول اساسی‌تر در این دوره آن است که حدود ۸۵ درصد جمعیت اضافه شده به جمعیت فعال، شاغل شده‌اند. در این دوره به طور متوسط در هر فصل نسبت به فصل مشابه سال قبل، ۶۲۱ هزار نفر به جمعیت شاغل اضافه شده است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد افزایش اشتغال در این دوره بیشتر در بخش خدمات و بنگاه‌های بسیار کوچک (۴ کارکن کمتر) و با وضعیت شغلی «کارکن مستقل» و فاقد قرارداد به معنای متعارف بوده است که سهم کمتری از این اشتغال ایجادشده دارای پوشش بیمه به واسطه شغل خود بوده‌اند. همچنین سهم بیشتری دارای اشتغال ناقص هستند و تمایل دارند شغل تمام‌وقت داشته باشند.

بنابراین اشتغالی که در دوره سال ۹۳ تا ۹۸ ایجاد شده تفاوت‌های قابل‌توجهی با ترکیب اشتغال کشور در دوره‌های قبل دارد زیرا از یک سو شاهد حضور پررنگ‌تر زنان و افراد دارای تحصیلات دانشگاهی در بازار کار هستیم و از سوی دیگر اشتغال ایجادشده اشتغالی است که نه از سوی بخش دولتی یا شرکتی و کارخانه‌ای، بلکه به‌واسطه بخش غیرشرکتی و با تمرکز بر خدماتی مانند خرده‌فروشی و عمده‌فروشی، تعمیرات، حمل‌ونقل، واسطه‌گری، خدمات مواد غذایی و... ایجاد شده است.

به نظر می‌رسد جوانان کشور به‌واسطه نیاز برای تامین معیشت و در دوره‌ای که تقاضای نیروی کار از سوی شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی متوسط و بزرگ بسیار محدود بوده است، خود اقدام به ایجاد مشاغل و ارائه خدماتی برای گذران زندگی خود بوده‌اند.

موضوع قابل‌توجه در این دوره شدت بیشتر بالا رفتن نرخ مشارکت و افزایش جمعیت فعال نسبت به افزایش جمعیت شاغل است که منجر به بالا رفتن نرخ بیکاری در برخی از سال‌های این دوره شده است. برای مثال، در فصل زمستان سال ۹۶ نرخ بیکاری کل به بالای ۱۲ درصد و نرخ بیکاری جوانان و افراد دارای تحصیلات دانشگاهی در برخی استان‌های کشور به ارقام نامتعارف بالای ۵۰ درصد رسید.

در سال‌های آخر این دوره، همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد به‌تدریج شاهد کاهش توان اشتغالزایی اقتصاد با این نوع از اشتغال بودیم و بحران کرونا سبب شد که روند اشتغالزایی اقتصاد ایران در این دوره ناگهان متوقف شود و به نوعی دوره سال‌های ۹۳ تا ۹۸ بازار کار کشور به پایان برسد. افزایش نرخ مشارکت، جمعیت فعال و جمعیت شاغل با وضعیت شغلی «کارکن مستقل» و فاقد قرارداد به معنای متعارف و پوشش بیمه، وضعیت بازار کار را در وضعیت ناپایداری قرار داده که هزینه سیاست‌گذاری نادرست در این بازار را به‌شدت افزایش داده و نیازمند توجه جدی است.

جذب فزاینده زنان و جوانان به بازار کار

با اینکه بازار کار ایران از نظر جنسیتی به‌شدت مردانه است اما در دوره سال‌های ۹۳ تا ۹۸ حدود ۴۱ درصد از شاغلان اضافه‌شده به بازار کشور زنان بوده‌اند و البته در برخی از فصول، به‌ویژه در سال‌های ۹۴ و ۹۵ این سهم به بیش از ۶۰ درصد هم رسیده است. این در حالی است که ساختار شاغلان کشور از نظر جنسیت بسیار متفاوت است و به طور متوسط ۱۷ درصد از کل شاغلان را زنان تشکیل می‌دهد.

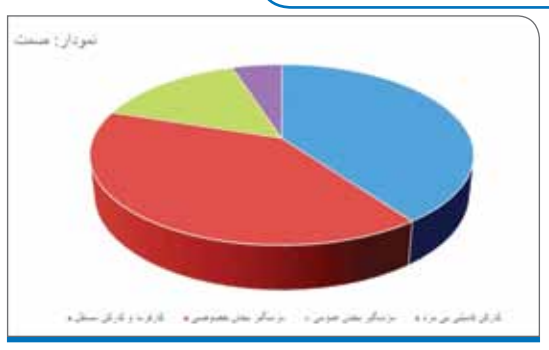
به همین دلیل از نظر جنسیتی ترکیب شاغلان جدید تفاوت عمده‌ای با ساختار اشتغال دارد و در صورت تداوم این به‌تدریج سهم اشتغال زنان در کشور افزایش خواهد یافت.

همچنین نزدیک به ۹۰ درصد افزایش تعداد شاغلان در دوره مورد بررسی، مربوط به افزایش اشتغال در جمعیت شهری بوده است. درحالی‌که بیش از ۳۰ درصد شاغلان کشور را روستایی‌ها تشکیل می‌دهند. از این نظر نیز تغییر ترکیب شاغلان کشور سرعت گرفته و سهم جمعیت شهری از شاغلان کشور با سرعت بیشتری افزایش یافته است.

از نظر تحصیلات نیز تحولات اخیر قابل‌توجه هستند. بیش از ۶۰ درصد از افزایش جمعیت شاغل در این دوره دارای تحصیلات دانشگاهی هستند در صورتی که با وجود رشد قابل‌توجه جمعیت دانشگاهی در نیمه دوم دهه ۸۰، سهم جمعیت شاغل دارای تحصیلات دانشگاهی از ۱۴ درصد در سال ۸۴ به ۱۵.۶ درصد در سال ۹۳ رسیده بود. اما در فصول اخیر افزایش سهم شاغلان دانشگاهی سرعت بیشتری به خود گرفته و در سال‌های ۹۳ تا ۹۸ نزدیک به یک میلیون و ۹۰۰ هزار نفر به جمعیت شاغل دارای تحصیلات دانشگاهی افزوده شده است، درحالی‌که این رقم برای جمعیت بدون تحصیلات دانشگاهی حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر بوده است. بنابراین از نظر ساختار تحصیلی جمعیت شاغل اضافه‌شده کاملا متفاوت با جمعیت موجود شاغل بوده است.

مشابه تحولات جمعیت فعال، جوانان متولد دهه ۷۰ بیشترین سهم را در افزایش اشتغال در ۲۲ فصل گذشته داشته‌اند. سهم این افراد معادل ۴۷ درصد اشتغال کشور است حال آنکه دهه شصتی‌ها نیز با ۳۵ درصد، سهم بالایی در افزایش اشتغال کشور داشته‌اند.

پیش‌تر مشاهده شد که متولدین دهه ۶۰ و ۷۰ به ترتیب ۶۰ و ۳۰

درصد از افزایش جمعیت فعال را تشکیل می‌دادند اما درباره افزایش جمعیت شاغل، سهم متولید دهه ۷۰ کاهش و سهم متولدین دهه ۶۰ افزایش یافته است. این نشان می‌دهد متولدین دهه ۶۰ در دوره اخیر در یافتن شغل موفق‌تر بوده‌اند و سهم کمتری از افرادی که به بازار کار وارد شده‌اند بیکار مانده‌اند.

در طرح آمارگیری از نیروی کار وضعیت شغلی افراد به طبقاتی مانند کارفرما و کارکن تقسیم‌بندی می‌شود.

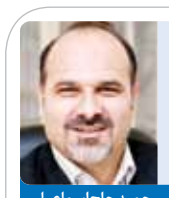
تحلیل وضعیت شغلی در شناخت تحولات بازار کار بسیار مهم است چراکه میزان اشتغالزایی بخش‌های خصوصی و عمومی از نتایج تحلیل این مولفه به دست می‌آید. همچنین تحولات اشتغال کارکنان فامیلی بدون مزد یا کارکنان مستقل می‌تواند تصویر بهتری از شرایط بازار کار ارائه کند.

بررسی‌های انجام‌شده درباره وضعیت شغلی افراد نشان می‌دهد ساختار اشتغال کشور از این منظر وضعیت مشخص و کم‌نوسان طی سال‌های گذشته داشته است.

به این معنا که ۴۰ درصد از شاغلان را گروه کارفرما و کارکنان مستقل یعنی کسانی که مزد و حقوق‌بگیر نیستند و در بخش‌های غیرشرکتی مشغول به کار هستند تشکیل می‌دهند، نزدیک ۴۰ درصد نیز مزد و حقوق‌بگیران بخش خصوصی هستند و ۱۸ درصد مزد و حقوق‌بگیران بخش عمومی و تعاونی هستند.

یادداشت

چالش‌های دستمزد کارگران

حمید حاج‌اسماعیلی
کارشناس حوزه کسب‌وکار

نیروی کار و مشـمولان قانـون کار که با عنوان «کارگر» در کشور شناخته می‌شوند، دارای مشکلات عدیده‌ای هستند.

سـال‌های سـال اسـت که این مشکلات انباشته شده و بدون حل باقیمانده است.

کشـور ما جزو کشورهایی است که به‌طور طبیعی سـالانه متوسـط ۲۵ درصد تورم را طی ۴ دهه گذشته تجربه کرده است.

بدیهی اسـت با شـرایط اقتصـادی فعلی به‌طور قطع، دستمزد کارگران متناسب تورم در سال‌های گذشـته تعیین و افزایش پیدا نکرده اسـت؛ در نتیجه بزرگ‌ترین چالش و مشـکل فعلی و سـال‌های اخیر کارگران را در کشور باید دستمزدهای پایین و معیشت سخت کارگران بدانیم.

تورم در دو سـال اخیر به سـبب فشـار تحریم‌ها بسـیار بالاتر نابسامان‌تر و متعاقب آن وضعیت کارگران نیز وخیم‌تر شده است.

به این معنی که قدرت خرید کارگران در وضعیـت فعلی به کمتر از یک‌سـوم واقعی خـود تنـزل یافته و کارگـران را برای تهیه اقلام اساسـی و نیازهای زندگی با مشـکل جدی روبه‌رو کرده است.

متاسـفانه در کشـور هیچ گروه و صنفی از کارگران مسـتثنا از مشـکلات معیشتی نیستند.

ایـران جـزو چنـد کشـوری اسـت که پایین‌ترین دستمزدها را در جهان به نیروی کار پرداخت می‌کنند.

در برخی از کشـورهای توسعه‌یافته مانند امریکا و اسـترالیا کارگران برای یک ساعت کار بیـش از ۱۰ دلار دسـتمزد دریافـت می‌کنند در صورتی که این مبلغ در کشـور مـا کمتر از یک دلار برای یک سـاعت کار است.

عمـده خانوارهـای کارگـری در ایران از کمبـود درآمد رنج می‌برنـد و هیچ چاره‌ای تاکنون برای برون‌رفت از آن پیدا نکرده‌اند. نه‌فقط دولت که مجلس شورای اسلامی هم در ۴ دهه گذشته به کارگران اعتنای موثری نداشته است.

به‌دلیل اینکه دسـتمزد کارگران را بخش خصوصی پرداخت می‌کند موضوع دستمزد و معیشـت کارگران در بودجه سالانه کشور و مذاکرات مجلس نه فقط مطرح نمی‌شود، بلکه به علت تلاقی با سیاست‌های حاکمیتی باعث ایجاد مانع برای پیگیری و مطالبه‌گری کارگـران از دولت و بخش خصوصی شـده است.

کشـمکش‌های مقطعـی بیـن دولـت و مجلس درباره حقوق کارگران کاملا در طول یکدیگر و بیشـتر به جنگ زرگری شباهت داشته است.

بر همین مبنا تجربه چند دهه اخیر نشان می‌دهد جز از طریق افزایش قدرت چانه‌زنی کارگـران و ایجاد سـندیکاها و اتحادیه‌های کارگـری قـوی و مسـتقل امـکان تولید و ایجـاد مکانیسـم کارآمـد دیگـری متصور نیست.

به‌هر حال توسعه و گسترش روزافزون فقر در جامعـه ایران و به‌ویژه در بین خانوارهای کارگری باعث ایجـاد نگرانی‌های جدی در کشور شده است.

کاهش بهره‌وری و افزایش ناهنجاری‌های اجتماعـی از عوارض مهم کاهش دسـتمزد کارگـران در کشـور تلقـی می‌شـود. درحال‌حاضر بـرای بهبود و ارتقای سـطح دسـتمـزد کارگران می‌تـوان از روش‌های گوناگـون اصلاحـاتـی در کشـور اقـدام کـرد.

نخستین اقدام تاسیس و ایجـاد نهادهای کارگـری اسـتانـدارد و قدرتمنـد بـرای افـزایـش قـدرت چانـه‌زنـی کارگـران در کشـور است.

دومین موضوع اصلاح قانون کار و کارآمد کردن مکانیسم تعیین دستمزد کارگران در شورای‌عالی کار در کشور است.

همچنین سـومین موضوع، مسئله کاهش دخالت‌هـای بی‌حدوحصر دولـت در تعیین دستمزد کارگران در کشور است.

چهارمیـن موضـوع توجـه بـه کارگران و حقـوق آنهـا در سیاسـت‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های کلان حاکمیتی و دولتی در کشور است. آخرین موضوع هم ایجاد بخش خصوصی واقعی در اقتصاد کشور است.

کارگران، اشتغال و بهره‌وری

فاطمه امیراحمدی
editor@smtnews.ir

عکس: صمت

کار ضرورت زندگی است و هر فردی برای گذران امور روزمره خود چاره‌ای جز کارکردن ندارد. به‌طور قطع، شـرایط کار در کشـورهای در حال توسعه نسبت به کشورهای صنعتی مطلوب نبوده و عنوان می‌شود آمار بیکاری پنهان خود معضلی در حوزه کسب‌وکار در این کشورها شده است.

به‌گـزارش صمت بخش زیـادی از بار صنعـت و البته تولید بر دوش کارگـران بنگاه‌های اقتصادی قراردارد اما وضعیت دسـتمزد و حقوق آنها متناسـب با نرخ تورم جامعه نبوده و این موضوع یکی از بزرگ‌ترین دغدغه‌های جامعه کارگری کشور است.

سال گذشته هنگام رای‌گیری و تصویب بودجه ۱۴۰۰ رایزنی‌های بسیاری در این‌باره انجام شد اما در نهایت باز هم نرخ تورم جلوتر از حقوق و دستمزد کارگران است.

امروز وسـط یک جنگ تاریخی بین لشکر ربات‌ها و شبکه هوشمند هدایت‌کننـده آن و انسـان‌ها هسـتیم. علاوه‌بـر اینکـه بایـد از راهکارهای نوین بهره ببریم، باید سعی کنیم به مردم واقعیت‌ها را بگوییم و با همدلی این دوران سخت را پشت‌سر بگذاریم

توجه به امنیت شغلی کارگران

سیدعبدالوهاب سهل‌آبادی، رئیس هیات‌مدیره خانه صنعت، معدن و تجارت ایران: کارگران از شـریف‌ترین طبقـه جامعه هسـتند، زیرا چرخش دسـت و بازوی آنها باعث چرخش چرخ‌هـای زندگی جامعه و امتداد رگه‌هـای حیات در مجاری هسـتی اسـت. شایسـته تقدیر هسـتند کارگرانی که با همت خـود نه‌تنها در این شرایط سـخت اجازه ندادند چرخ تولید از حرکت بایسـتد، بلکه تمام توان خود را برای اسـتمرار تولید و خدمـت به همنوعان خویش به‌کار بسـتند و از این آزمایش سخت، سربلند بیرون آمدند.

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کارگران، امنیت شغلی

اسـت که بی‌شـک نقش دولـت و نهادهای سیاسـت‌گذار در ایـن مهـم بـه مراتب از صاحبان صنعت، معدن و کارفرمایان بیشـتر است. در سال‌های اخیر، تورم افسار گسیخته و افزایـش بی‌رویـه قیمت‌هـا باعث کاهش قـدرت خرید مردم به‌ویـژه جامعه کارگری کشور شده است؛ به‌گونه‌ای که حتی افزایش ۳۵ درصدی دستمزد نیز پاسخگوی نیازهای آنها نیست.

از سـوی دیگر، کارفرمایان نیز بـا توجه به افزایش بی‌رویه قیمت مواد اولیه، دسـتمزد و سـایر هزینه‌ها مواجـه هسـتند و از این‌رو شـاهد کاهش ظرفیت تولیـد یا حتی تعطیلـی واحدهای بـزرگ تولیدی در کشـور بوده و هسـتیم که ایـن خود باعث آسـیب جدی بـه کار، تولیدشـده و امنیـت شـغلی کارگـران زحمتکـش نیـز بـا تهدیـد جـدی مواجه می‌شـود. این در حالی است که دولت حتی در پرداخت بیمـه بیکاری نیز کوتاهی کرده و در همیـن دوره اپیدمی ویروس کرونا پرداختی‌هایی کـه قرار بود به واحدهای تولیدی در این ارتباط انجام شـود، محقق نشد و با وجود پیگیری‌های متعدد هنوز به نتیجه نرسـیده است. اکنون و در آستانه روز کارگر و در شرایطی که امسـال از سوی رهبر معظم انقلاب سال تولید؛ پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی‌ها نام‌گذاری شده، از دولت، مجلس شـورای اسـلامی و سـایر نهادهای ذی‌ربط درخواسـت داریم به بحث معیشتی این قشر عظیم و در عین حال تاثیرگذار در جامعه که بی‌شـک اگر شـرافت، سختکوشی و تحمل آنها نبود، طی سال گذشته صنعت و معدن و البته تولید کشور تاب تحمل مشـکلات ناشـی از شـیوع ویروس خطرناک کرونا و تحریم‌ها را به‌طور هم‌زمان نداشت، توجه ویژه‌ای کرده و امنیت شغلی آنها را تضمین کنند.

عبدالوهاب سهل‌آبادی: از دولت، مجلس شورای اسلامی و سایر نهادهای ذی‌ربط درخواست داریم به بحث معیشتی قشر عظیم و البته تاثیرگذار کارگری توجه ویژه داشته باشند

اتوماسیون و کاهش کارگر در زنجیره ارزش‌افزوده

امیرحسـن کاکایی، عضو هیات‌علمی دانشگاه علم و صنعت: صنعت خودرو به اشـتغالزایی معروف اسـت. ظاهرا در میـان صنایع بزرگ مانند سـیمان، پتروشیمی، لوازم‌خانگی و موارد مشابه، خودروسازی‌ها دارای بالاترین نسـبت اشتغال به‌میزان سرمایه‌گذاری هسـتند. البته این نسـبت خیلـی وابسـته به‌میزان اتوماسـیون در صنعـت اسـت؛ بنابرایـن به‌طور قطع در سـال‌های آینـده کـه صنعـت ۴.۰ (Industry ۴.۰) به‌طـور عملیاتـی وارد صنایـع بزرگی همچون خودروسازی می‌شود، نمی‌توان خیلی در این موردنظر داد.

نکته کلیدی که از چشـم مسـئولان و مردم پنهان مانده این اسـت کـه اشـتغالزایی در صنایع هر چند ارزشـمند اسـت اما چقدر هزینـه دارد. درحال‌حاضر اگـر تعـداد کارگـران و کارمندان خودروسـازی‌های ایران بررسـی شود، مشاهده خواهیم که نسبت آنها به تعداد تولید خروجی بسـیار بالاتر از شرکت‌های بزرگ جهان اسـت. خیلی‌ها این اختلاف معنـی‌دار را دلیل بـر ناکارآمدی این صنعت می‌دانند و مدعی هسـتند اگـر مدیریت دسـت آنها بیفتد، می‌توانند به سـرعت بهره‌وری را بالا ببرند اما این یک خیال خام است.

برای درک این موضوع باید کمی وارد ساختار منابع انسـانی و چرایـی بالا بـودن آنها در صنعت بشـویم. نخسـتین موضوع در این صنعت، اتوماسـیون به‌نسبت پایین است. صنعت ما حدود ۳۰ سال پیش دچار یک تحول ناقص در جهت خودروساز شدن شد.

در دهه ۷۰، مدیران صنعتی ما متوجه شدند صنعت خـودرو فقط چند خـط مونتاژ و بعضا تولید نیسـت. نخسـت به بهانه طراحی خودرو سمند، خطوط تولید اصلی بدنه خودرو و مونتاژ حسـابی تقویت شد؛ البته با خطوط دسـت دوم و بسـیار محدود نـو. در همان زمان، تحولـی هم در خطوط تولید موتور که شـامل ماشـین‌های مخصـوص تـک‌کاره بود بـا جایگزینی ماشـین‌های سی‌ان‌سـی و خطـوط تولید پیشـرفته رخ داد و امـروز مـا توان بـالا و انعطاف‌پذیری خوبی در تولیـد موتـور داریم. البته این دسـتگاه‌ها هم طی این ۳۰ سـال مستهلک شـده‌اند و به‌تازگی خودروسـازان‌دنبال خرید خطوط پیشرفته هستند. اما مهم‌ترین اتفاقی که در این دهه افتاد، توجه جدی به توسعه قطعه‌سازی بود. به نوعی همان توسعه‌ای که در خودروسازی رخ داد، در قطعه‌سـازی هـم تقریبا با همان سطح اتوماسیون رخ داد. البته عمده خطوط تولید دسـت دوم بودند. همچنین فناوری‌ها خودشان به نوعی قدیمی و مربوط به دوران صنعت ۲.۰ بودند.

امـا آن زمـان مصـادف بود بـا تغییـرات عمده در صنعت خـودرو و قطعه جهان. در ۳ دهه اخیر، رقابت در جهان خیلی شـدیدتر شـد و خودروسـازان چند راهبـرد مهـم و اصلی را بـرای مقابله بـا هزینه‌های روزافزون تحقیق‌وتوسعه و تنوع و کیفیت به‌کار بردند: نخسـت ادغام‌های بزرگ و در نهایت ابرادغام‌ها را آغاز کردند.

به‌گونه‌ای که امروز به‌عنوان مثال در کره‌جنوبی فقط یک خودروسـاز اصلی وجـود دارد: هیوندای-کیا. این خودروسـازان مبتنی بر طراحی مدولار و اسـتفاده از مجموعه‌ها در خودرو و تامیـن از تامین‌کنندگان رده یـک عمل می‌کنند. در این روش، خودروسـاز به‌جای اینکه مثلا رادیاتور، کندانسـور، فن، کاور، جلو پنجره و... را جداگانـه از قطعه‌سـازان مختلف تحویل بگیرد، چیزی به‌نام مجموعه جلوپنجره را از یک مجموعه‌ساز بـزرگ تحویل می‌گیـرد و آن را در خط مونتاژ نصب می‌کند.

مجموعه‌سـازان خودشان بخشـی از این قطعات را می‌سـازند و بخش‌هایـی را هم از دیگر قطعه‌سـازان می‌خرند و آن را جمع می‌کنند. اگر این مجموعه‌ساز، مسـئولیت عملکرد کل این مجموعه را برعهده بگیرد، به‌اصطلاح تیر وان (Teir۱) خوانده می‌شـود. اگر این مجموعه‌سـاز توان طراحـی و مسـئولیت‌پذیری کل مجموعه را برعهده داشـته باشـد، به سرویس‌دهنده کامل خدمات مشـهور می‌شـود. نظام لجسـتیک نیز در کل زنجیره تامین بسـیار دچار تحول شـده است و نظام‌هایـی مانند ۳PL و ۴PL کـه دارای بهره‌وری

بسـیار بالایی هسـتند به‌وجود آمده‌اند که هزینه لجسـتیک را به‌طور معناداری کاهش داده‌اند.

این موضوع به معنـی نیاز کمتر به کارگر در کل زنجیره اسـت. حال ایـن را بگذارید کنار موضوع استفاده گسـترده از ربات‌های کامـلا قابل اطمینانی که از راه دور کنترل و حتی از راه دور تعمیر می‌شوند (صنعت ۴.۰). به‌عنوان مثـال، یک خط تولید موتور که با روش فعلی نیازمند دسـت‌کم ۳۰۰ کارگر و مهندس اسـت، با ۴ مهندس حرفه‌ای می‌چرخد و شبانه‌روزی کار می‌کند.

میزان کارگربر بودن زنجیره ارزش‌افزوده کل صنعت خودرو جهان به‌شدت رو به کاهش است. در سال‌های آینـده مفهوم کارگر در خطوط تولید خودروسـازی و قطعه‌سازی، معنای سنتی خود را از دست خواهد داد و مهندسان تحصیلکرده ماهر، نقش کارگر خط یا بهتر است بگوییم راهبر خط را برعهده می‌گیرند.

با مقایسه ناقص وضعیت ایران با کشورهای پیشرفته صنعتی، بسـیاری از سیاستمداران راهکارهایی عجیب و غریبـی را ارائـه می‌دهنـد که در فضای سیاسـی، حقوقـی و فرهنگی ما جـواب نمی‌دهد. اگر ما خود را با آنها مقایسـه کنیم، امروز به‌جای ۳۰ خودروسـازی کوچک و بزرگ، باید حداکثر دو خودروسازی در سطح جهانی داشتیم. همچنین ما دست‌کم ۱۰ سایت بزرگ زیانده که هیچ‌کدام در مقیاس اقتصادی کار نمی‌کنند را باید تعطیل می‌کردیم.

با این حرکت می‌توانسـتیم چندیـن هکتار زمین را در مناطـق گوناگون صنعتی و حتی شـهری آزاد و سـرمایه‌ها را خرج کارهای دیگر کنیم. اما مگر قانون کار به آن مدعیان اجـازه می‌دهد که هزاران کارگر را زودتر از موعد بازنشسـته یا اخراج کنند؟ یا آیا وکلای مجلـس اجازه می‌دهنـد حتی یک سـایت زیانده در اقصی نقاط ایران تعطیل شود؟ بر فرض که این کار را کردیم، چه کسـی پاسخگوی ده‌ها تریلی است که هر روز بین تهران و شهرسـتان‌های بدنه را حمل می‌کند و از آن طرف خودرو می‌آورد؟

واقعیـت این اسـت کـه در وضعیت فعلی کشـور، هیچ‌کـدام از ایـن روش‌ها امـکان اجرا ندارنـد. البته صنعت خودرو باید متحول شـود. اما قبل از هر چیزی کاش مسـئولان به‌جایی اینکه دائـم از صنعت خودرو ایـراد بگیرند، روی این موضوع هـم کار می‌کردند که کارگران و کارمندان این صنعت را تشویق می‌کردند با تقویت دانش، مهارت، همت و تعهد به کار و مشـتری، با بهره‌وری و کیفیت بالاتر کار کنند.

به‌هرحال امروز وسـط یک جنگ تاریخی بین لشکر ربات‌ها و شـبکه هوشمند هدایت‌کننده آن و انسان‌ها هسـتیم. علاوه‌بر اینکه بایـد از راهکارهای نوین بهره ببریم، باید سـعی کنیم به مردم واقعیت‌ها را بگوییم و با همدلی این دوران سخت را پشت‌سر بگذاریم.

سخن پایانی

رضایـت نیروی کار از شـرایط کسـب‌وکار سـبب می‌شـود تا او با علاقه‌مندی بیشـتری مسئولیت خود را به‌سرانجام برساند. اما نامساعد بودن وضعیت و البته بی‌عدالتی در حقوق و دستمزد سبب می‌شود راندمان و بهره‌وری پازل گم‌شـده حوزه تولید کشـور باشـد. کارگران جمعیت بزرگی را در صنعت و تولید تشـکیل می‌دهند و براساس گفته کارشناسان بخشی از معضل بهره‌وری به حوزه نیروی انسانی و کارگری برمی‌گردد؛ اینکه نیروی کار ماهر در حوزه کارگری کمتر اسـت و اینکه به‌دلیل دغدغه معیشتی این قشر کار آن‌گونه که باید و شاید انجام نشـود. در این شرایط نه‌تنها توسعه محقق نمی‌شـود که انجام امور عـادی و روزمره هم با چالش روبه‌رو خواهند بود. نرخ تورم هم قاتل سفره‌های مردم شده، از این‌رو روزبه‌روز سفره کارگران کوچک و کوچک‌تر می‌شود.

برای رسـیدن به نقطـه ایـده‌آل در تولید و صنعت چـاره‌ای نداریم جز رفع مشـکلات موجـود کارگری و کاهـش دغدغه این بخش از نیـروی کار تا راندمان کار افزایش‌یافته و بهـره‌وری موردانتظار در واحدهای صنعتی محقق شود.

نظرگاه

وضعیت کارگران هر سال بدتر از سال قبل

حبیب‌اله محقق، دبیـر اجرایی خانه کارگر سـمنان: در سـال ۹۹ وضعیت معیشتی جامعه کارگری به نسبت سال قبل بدتر شد و هنوز بهبود پیدا نکرده است. وضعیت معیشتی جامعه کارگری شاغل و بازنشسته در سـال ۹۹ خوب نبود. امروز در شرایطی قرار داریم که وضعیت جامعه کارگری هنوز بهبود پیدا نکرده اسـت و سـالی که گذشت یکی از سـخت‌ترین سال‌ها برای کارگران شاغل و بازنشسته بود. قدرت خرید جامعه کارگری حداقل به یک‌سـوم کاهش پیدا کرد و متاسفانه این اتفاق در دولتی رخ داده که شعارش رونق اقتصادی، گشـایش در کسب‌وکار و حمایت از کارگران و فقراست.

فشـار هزینه‌ها بر طبقات متوسط و پایین جامعه سنگینی می‌کنـد و بـا به‌وجود آمـدن تورم جامعـه دچار دوگانگی و دوقطبی شـدن شـده و ایـن معنایش این اسـت کـه عدالتـی در توزیع درآمـد و ثروت وجـود ندارد و بی‌عدالتـی در این موضوع همچنان در حال تشدید است.یکی از سیاست‌های اقتصادی دولت در سال ۹۹ اعمال مکانیسم‌هایی برای جبران مشـکلات ناشـی از تورم بود که متاسـفانه کمتر کسـی از مسـئولان به این فکر بودند که اقدامی در حمایت از جامعه کار و تولید انجام دهند تا این قشـر از جامعه دچار مشـکلات کمتری باشند. از سـویی راه‌حل‌های فراوانی هم از سـوی کارشناسـان و فعالان کارگری بـه دولت و مجلس شورای اسلامی پیشنهاد شـد که یکی از این موارد حمایتی طرح احیای بُن کارگری بود که در شـرایط فعلی معیشـتی انتظار اجرای آن را برای کارگران شـاغل و بازنشسته داشتیم تا بخشی از مایحتاج آنها تامین شود اما کسی توجهی نکرد.

به‌نظر می‌رسـد دولت توانایی مهار تورم و گرانی‌های افسار گسیخته کالاها را ندارد و نمی‌تواند آن را مدیریت کند. بدون شـک دولت می‌داند کـه کارگران با دسـتمزد فعلی قادر به تهیه مواد غذایی نیسـتند و کوتاهـی نهاد اجرایی در نظارت بر بازار است که نباید اجازه مدیریت دلالان بر بازار و اقتصاد کشور را بدهد.

بـرای مهـار تورم برخـی متولیـان و مسـئولان در انجام مسئولیت‌های خود توجه کافی ندارند و هر نهادی انجام این امر مهم را وظیفه نهاد دیگر می‌داند. نمونه‌های فراوانی وجود دارد که نشـان از سـوءمدیریت برخی دولتمـردان در حوزه مسئولیتشان اسـت.تورم مانند اسب سرکش در بدنه اقتصاد کشـور در حال جولان دادن اسـت. تنها موردی که به‌عنوان مُسـکن در جامعه به کارگران شاغل و بازنشسته تزریق‌شده تصویـب بند(و) بودجه بـرای اجرای همسان‌سـازی حقوق بازنشستگان و برای شاغلان هم افزایش ۳۹ درصدی حقوق و دستمزد در سال ۱۴۰۰ بود که متاسفانه باز تورم بیش از ۵۰ درصدی را پیش‌رو داریم.

گرانـی یک خطر جدی اسـت و در چنین شـرایطی باید وضعیت معیشتی خانوارها به‌ویژه کارگران را درک کرد. آنچه باید انجام شـود، نظارت و اجـرای برنامه‌ریزی دقیق و حذف دلالان از بـازار کالا و خدمات اسـت که متاسـفانه پیگیری جدی نمی‌شود. متاسفانه از روزهای پایانی سال ۹۸ که شیوع ویروس کرونا تجربه شد فشـار به اقشار ضعیف بیشتر شده، به‌طوری‌که از دولتمردان انتظار حمایت بیشتری می‌رود.

کارگر را در کنار کارفرما ببینیم

کنار کارگران بایستیم

کارگر حق دارد ناراضی باشد

فعالان معدنی در گفت‌وگو با صمت:

ضعف ایمنی معادن، نفس کارگران را می‌گیرد

عکس: صمت

ملیکا انصاری: معدنکاری همواره در جهان جزو سخت‌ترین مشاغل محسوب می‌شود. طبق آمار بین‌المللی می‌توان گفت یک درصد شاغلان دنیا، در معادن مشغول فعالیتند و به‌عبارتی کارگر معدنی محسوب می‌شوند. ذات کار فنی و مهندسی خطرآفرین است و اگر با معدنکاری همراه شود، احتمال آسیب در آن چند برابر خواهد شد. از همین رو الزامی است که برای حفظ ایمنی و سلامت فعالان معدنی و کارگرانی که در معادن شاغلند، تمهیدات امنیتی مناسبی فراهم شود. صمت به بهانه روز جهانی کارگر، به گفت‌وگو با فعالان معدنی دو حوزه زغال سنگ و طلا به‌عنوان معادن پرخطر پرداخته است.

وجود استاندارد برای معادن

معادن زغال سنگ جزو خطرناک‌ترین معادن در جهان هستند. سعید صمدی دبیر انجمن زغال‌سنگ کشور در گفت‌وگو با صمت درباره تمهیداتی که در معادن زغال سنگ کشور برای تامین ایمنی کارگران اندیشیده شده گفت: هر کشوری متناسب با شرایط جغرافیایی و طبیعی ذخایر، استانداردهای متفاوتی برای تامین ایمنی و بهره‌برداری اصولی از معادن دارد. در ایران نیز استانداردهای مشخصی برای فعالیت در معادن زغال‌سنگ تعبیه شده و صاحبان این معادن موظف به اجرای این استانداردها هستند. وی در ادامه افزود: نباید فراموش کرد که اگر معدنکاران شرایط مطلوب و منابع مالی مناسبی داشته باشند، توانایی آنها برای رعایت استانداردها بیشتر می‌شود و می‌توانند فضای کار ایمن‌تری برای کارگران خود ترتیب دهند.

▣ وجود تهویه مناسب

صمدی در ادامه به استانداردهای مهم موجود برای کار در معادن زغال سنگ اشاره کرد و گفت: از جمله استانداردهای مهم در معدن زغال سنگ می‌توان به استانداردهای تهویه این معادن اشاره کرد. همان طور که می‌دانید، معادن زغال سنگ در ایران زیرزمینی هستند، به همین دلیل تهویه نقش مهمی در این معادن دارد؛ به‌عبارتی تجهیز معادن به تهویه‌های مناسب مصنوعی اصل مهمی است که باید در معادن زغال سنگ رعایت شود. وی در ادامه افزود: حتی اگر معادن کوچک باشند نیز صاحبان معادن حق استفاده تنها از تهویه طبیعی را ندارند و باید تهویه‌های مصنوعی برای معادن خود تعبیه کنند. همچنین هر معدنی متناسب با شرایط جغرافیایی و فنی خود طراحی مشخص و ویژه‌ای برای تهویه دارد که این طراحی و تعبیه تهویه‌های مصنوعی باید به تایید نظام مهندسی، سازمان صنعت، معدن و تجارت هر استان و در نهایت وزارت صنعت، معدن و تجارت برسد، زیرا در غیر این صورت، صاحبان معادن اجازه فعالیت در معادن زغال سنگ خود را ندارند.

▣ مانیتورینگ برای کنترل گازخیزی

دبیر انجمن زغال‌سنگ ایران در ادامه گازخیزی معادن زغال‌سنگ را از دیگر مخاطرات این معادن معرفی کرد. او درباره تمهیدات اندیشیده شده برای کاهش آسیب گازهای مضر به کارگران معادن زغال سنگ گفت: از دیگر معضلات معادن زغال سنگ، وجود گاز متان است و می‌توان گفت به ازای استخراج هر تن زغال سنگ، بالغ بر ۱۰ مترمکعب گاز متان متصاعد می‌شود. در زمینه این موضوع نیز استانداردهای مشخصی برای معادن زغال سنگ در نظر گرفته شده تا میزان گازهای خطرناک در آنها کنترل شود. وی در ادامه تصریح کرد: صاحبان معادن زغال سنگ باید طرح مشخصی برای سیستم پایش و سنجش و مانیتورینگ گاز متان و سایر گازهای مضر در معدن داشته باشند. در معادن بزرگ با سیستم مانیتورینگ پیوسته، میزان گازهای مضر و سایر موارد حیاتی از جمله گازهای مفید و ضروری مانند اکسیژن در معادن چک می‌شود. البته در معادن کوچک نیز این موضوع به‌صورت دستی کنترل می‌شود.

▣ نگهداری، شرط جلوگیری از ریزش معدن

صمدی در ادامه به موضوع دیگری که در امنیت کارگران تاثیر گذاری زیادی دارد، اشاره کرد. او ریزش نکردن معادن را مشروط به رعایت کردن استانداردهای نگهداری معادن دانست و گفت: نگهداری موضوع مهم دیگری است که به ایمنی کارگر ارتباط دارد، چراکه کارگر در معادن عمیق زغال سنگ مشغول فعالیت است، این در حالی است که احتمال وقوع هرگونه شکست در معدن یا لرزش و سست بودن تونل‌های حفاری شده، وجود دارد. وی در ادامه افزود: برای جلوگیری از ریزش معدن و ایجاد تلفات انسانی، استانداردهای دیگری اعم از نگهداری کارگاه‌های استخراج زغال سنگ و نگهداری تونل‌های دسترسی به پایگاه‌های معدن وجود دارد که اجرای درست این استانداردها می‌تواند تا حد بالایی در حفظ ایمنی معادن و کارگران شاغل در آنها موثر باشد. مجموعه این مسائل استانداردهای ایمنی معادن است که رعایت آن از سوی صاحبان معادن الزامی است.

▣ معاینات پزشکی ادواری

صمدی در ادامه توجه به مسائل پزشکی کارگران معادن را ضروری دانست و گفت: یکی دیگر از بحث‌ها در زمینه تامین امنیت کارگران معادن زغال سنگ، موضوع معاینات ادواری آنهاست. همان‌طور که پیش‌تر به آن اشاره شد، کارگران در معادن عمیق برای استخراج زغال سنگ مشغول فعالیت هستند و در این معدنکاری‌های پیوسته، باید معاینات دوره‌ای برای کارگر انجام شود تا اگر مشکلات مختلفی در زمینه سلامتی او پیش آمده، مشخص شود. وی در ادامه افزود: اگر در معاینات و کنترل‌های پزشکی ادواری مشخص شد که برای سلامتی کارگر یا پرسنلی مشکلی پیش آمده، کارگر مذکور تا بهبودی کامل در محل‌های خطرناک معدنکاری قرار نمی‌گیرد؛ بنابراین صاحبان معادن زغال سنگ موظفند هم در ابتدای ورود کارگران و پرسنل برای معدنکاری و هم در دوره‌های زمانی مشخص در طول فعالیت‌های معدنی، معاینات پزشکی مناسبی برای سنجش سلامت آنان انجام دهند.

معادن طلا برای کارگران ایمن هستند

معادن طلا یکی دیگر از معادن پرخطر محسوب می‌شوند. عباس احمدی، فعال معدن طلا در گفت‌وگو با صمت امنیت کارگران در معادن طلا را مناسب خواند و در این‌باره توضیح داد: بروز اتفاقات غیرمنتظره اعم از پرت شدن از ارتفاع یا آسیب‌های احتمالی ناشی از فعالیت فنی و مهندسی در تمامی مشاغل و معادن همواره اجتناب‌ناپذیر است، اما در معادن طلا به‌دلیل حضور کم کارگر و معدنکار در روند استخراج و جداسازی طلا از کلوخه‌های سنگی (که از ماده سمی سیانور برای این کار استفاده می‌شود) آسیب بروز انواع مسمومیت‌های ناشی از معدنکاری به حداقل رسیده است. در این روند، ماده سیانور توسط تجهیزات به کلوخه‌ها تزریق و طلای آزاد شده توسط ماشین‌آلات جداسازی و جمع‌آوری می‌شود؛ بنابراین کارگران کمترین دخالت را در روند معدنکاری دارند و مجاورت چندانی با مواد سمی از جمله سیانور در فعالیت‌های این معادن ندارند و خوشبختانه خطر چندانی آنها را تهدید نمی‌کند.

سخن پایانی

سالانه در جریان فعالیت‌های معدنی و استخراج هزاران کارگر معدن جان خود را از دست می‌دهند. حوادث معدنی می‌توانند دلایل مختلفی داشته باشند؛ از ریزش دیوارهای معدن، زمین‌لرزه، وقوع سیل گرفته تا استفاده نادرست از ابزار توسط کارگران و نشت گازهای سمی و منفجرشونده از جمله این عوامل هستند، به همین دلیل امنیت کارگران معدنی، یکی از مسائل مهمی است که باید در دستور کار فعالان معدنی در سراسر جهان قرار گیرد. در کشور ما نیز انتظار می‌رود با در نظر گرفتن استانداردهای مناسب و اجرایی کردن آنها، از میزان تلفات سالانه کارگران معادن کاسته شود.

آگهی فراخوان

شرکت فولاد مبارکه اصفهان

ردیف	نوع فراخوان	شماره	موضوع	مهلت ارسال مدارک	مدیریت مرتبط
۱	مناقصه‌عمومی	۴۸۵۲۲۴۸۲	خدمات تعویض شن‌های سند فیلترهای ریخته‌گری	۱۴۰۰/۰۲/۱۰	قراردادهای خرید
۲	مناقصه عمومی	۴۸۵۲۲۱۸۵	انجام عملیات تعمیر و بازسازی انواع پمپ‌های سانتریفیوژ ضداسید مجتمع فولاد مبارکه	۱۴۰۰/۰۲/۰۹	قراردادهای خرید
۳	فراخوان عمومی یک‌مرحله‌ای	۴۸۵۲۹۲۱۵	طراحی مرکز داده مبتنی بر SDDC شرکت فولادمبارکه	۱۴۰۰/۰۲/۱۷	قراردادهای خرید

مناقصات و مزایدات: جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر به نشانی www.msc.ir لینک مناقصات و مزایدات بخش خرید و تأمین‌کنندگان مراجعه و طبق راهنمای موجود، نسبت به انتخاب مناقصه مورد نظر از طریق سیستم ارتباط با تأمین‌کنندگان (SRM) اقدام نمائید.

سایر فراخوان‌ها: جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی www.msc.ir بخش اطلاعیه‌ها، فراخوان مربوطه مراجعه بفرمایید.

کد آگهی: ۰۴-۱۴۰۰

روابط عمومی شرکت فولاد مبارکه اصفهان

«آگهی فراخوان»

نوبت اول

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

با اطمینان بسازید

ردیف	نوع فراخوان	شماره	موضوع	مهلت دریافت اسناد	مهلت ارائه پیشنهاد
۱	مناقصه	۹۹۰۵۹۶۳R۱	طراحی، تامین متریال، ساخت و نصب پل هوایی عابرپیاده جنوب ترمینال آزادگان کارخانه ذوب‌آهن اصفهان	۱۴۰۰/۰۲/۲۱	۱۴۰۰/۰۲/۲۹

ضمناً لیست استعلام‌های مربوط به خریدهای متوسط (بدون برگزاری مناقصه) در سایت شرکت به آدرس ذیل درج می‌گردد.

▣ سایر موارد:

۱- **زمان دریافت اسناد:** از تاریخ نشر آگهی نوبت اول تا پایان ساعت اداری مهلت دریافت اسناد (مندرج در جدول)

۲- جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر به آدرس www.esfahansteel.ir مراجعه فرمایید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۲/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۲/۱۳

روابط عمومی ذوب آهن اصفهان

مزایده عمومی

شرکت معدن کار باختر در نظر دارد روغن سوخته موجود در تمام واحدهای خود در استان همدان (معدن باباعلی و سنگ‌شکن سورچه) و کردستان (معدن شهرک بیجار و معدن گلالی) را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. از متقاضیان خواهشمند است جهت اعلام قیمت با شماره تلفن ۰۸۱۳۸۳۷۰۲۳۵ (داخلی ۴) تماس و یا از تاریخ ۸ لغایت ۱۳ اردیبهشت‌ماه جهت اعلام قیمت پیشنهادی به آدرس همدان، خیابان مهدیه جنب بانک صادرات کوچه توحید بن‌بست کیانیان درب اول سمت راست مراجعه نمایند.

شرکت معدن کار باختر

آگهی فروش سهام شرکت ویوا کود (سهامی خاص) شناسه ملی ۱۰۱۰۳۳۴۰۳۳۵

شرکت ویوا کود در نظر دارد تعداد ۳۰۰۰۰ سهم معادل ۵ درصد سهام خود را به صورت یکجا و با شرایط ذیل از طریق مزایده عمومی واگذار نماید.

موضوع فعالیت: تولید انواع کودهای طبیعی، **شماره ثبت:** ۱۷۹۹،

محل فعالیت: گرگان- کیلومتر ۲۰ جاده علی‌آباد

ارزش اسمی هر سهم: ۱۰،۰۰۰ ریال،

سرمایه شرکت: ۶۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال،

قیمت پایه هر سهم: ۱۰۰۰۰ ریال،

ارزش کل معامله براساس قیمت پایه: ۳۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال،

تاریخ بازگشایی پاکات: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۲ ساعت ۱۰،

نحوه پرداخت ثمن معامله: نقدی.

هیات‌مدیره شرکت ویوا کود

آگهی تغییرات شرکت اطلس سرام البرز

آگهی تغییرات شرکت اطلس سرام البرز سهامی خاص به شماره ثبت ۳۰۷۸۸ و شناسه ملی ۱۴۰۰۶۱۷۴۵۰۴ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۳ تصمیمات ذیل اتخاذ شد: - تراز نامه و صورت حساب سود و زیان سال مالی منتهی به سال ۱۳۹۸ به تصویب رسید - موسسه حسابرسی فرانگر خبره به شناسه ملی ۱۰۳۲۰۴۵۷۵۵۶ به سمت بازرس اصلی و آقای بهمن ایمانزاده کرکرق به شماره ملی ۱۴۶۲۸۴۵۸۸۶ به سمت بازرس علی‌البدل برای مدت یکسال انتخاب شدند. - روزنامه کثیرالانتشار صمت جهت نشر آگهی‌های شرکت انتخاب شد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان البرز اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری کرج (۱۱۲۹۴۱۵)

" آگهی فراخوان عمومی شناسایی و ارزیابی پیمانکار "

«شماره ۱-۰۰-خ»

شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان در نظر دارد نسبت به "جایگزینی بالابر زنجیری خط انتقال فاین از بگ فیلتر به مخزن کارخانه احیاء با بالابر لاستیکی و جایگزینی کانوایر زنجیری انتقال فاین از بگ فیلتر فولادسازی به مخزن با کانوایر لاستیکی بصورت EPC" اقدام نماید؛ لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت دعوت بعمل می‌آورد حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۰/۰۲/۱۸، نامه اعلام آمادگی خود را به همراه مدارک زیر به آدرس ایمیل SJS.TENDER1400@GMAIL.COM ارسال نمایند.

▣ اسناد و مدارک:

۱- درخواست رسمی با ذکر شماره و موضوع مناقصه (اعلام آدرس ایمیل، شماره تماس تلفن ثابت و همراه الزامی است.)

۲- اساسنامه و مدارک ثبتی. (شماره ثبت، کد اقتصادی و شناسه ملی، گواهی ثبت، گواهی آخرین تغییرات و...)

۳- رزومه، سوابق اجرا و نمونه قراردادها و توافقنامه‌های انجام شده مرتبط با موضوع مناقصه. (قرارداد و رزومه ارسالی باید مربوط به سال ۹۵ تاکنون و مرتبط با موضوع مناقصه باشد)

۴- مدارک و مستندات توان مالی با اسناد و مدارک مثبته(صورت‌های مالی سه سال اخیر)

۵- گواهی اعلام رضایت کارفرمایان قبلی درخصوص خدمات مذکور در موضوع مناقصه

۶- دانلود، تکمیل و ارسال فرم "خوداظهاری تامین‌کنندگان" از نشانی اینترنتی www.sjsco.ir قسمت خرید و فروش

▣ شرایط:

۱- محل اجرا: شهرستان سیرجان، کیلومتر ۵۰ جاده شیراز ، کیلومتر دو جاده اختصاصی گل‌گهر، شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان

۲- ارائه اسناد و مستندات مذکور هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد نمی‌کند.

۳- شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات مختار می‌باشد.

۴- جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۹۱۳۹۹۶۴۸۷۷ تماس حاصل نمایید. (پاسخگویی در ساعات اداری)

۵- هزینه چاپ آگهی، بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

واحد خرید خدمات مجتمع جهان فولاد سیرجان

نظرگاه

حیات یک ملت مرهون کار و کارگر است

ایمان عتیقی/مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

چرخ‌های صنعت و تولید کشـور با دستان پرتـوان کارگران جامعه اسـت که به گردش درمی‌آید و با همت جامعه شریف و زحمتکش کارگری اسـت که در عرصه‌های خودکفایی، همواره سربلندیم و حرفی برای گفتن داریم.

کارگران، متعهدترین و زحمتکش‌ترین قشر جامعه هستند که همواره با تلاش بسیار، نام ایران عزیـز را فراتر از مرزهای میهن، پرآوازه کرده‌اند.

اهمیـت حفظ مقـام و جایـگاه کارگر در ایران اسلامی تا آنجاست که امام خمینی(ره) می‌فرماینـد: «حیات یک ملـت مرهون کار و کارگر اسـت.» از این رو، در سـالی که بنا بر فرمایـش رهبر معظـم انقـلاب به‌عنوان «تولید، پشتیبانی‌ها، مانع‌زدایی‌ها» نام‌گذاری شـده اسـت، باید موانع تولیـد را به‌ویژه در شـرکت‌های منطقه گل‌گهر رفع کرد تا بدین ترتیب تلاش کارگران با پشتیبانی کارفرما به بار بنشـیند و دستان پرمهر و زحمتکش آنها را به گرمای قدرشناسـی فشرد که هرچه در ارتقای صنعت و معدن کشور داریم از همین دستان پرسخاوت است.

اینجانب آغاز هفته بسـیج کارگری، هفته کار و کارگر و فرارسیدن ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر را به تمامی پرسـنل و کارگران زحمتکـش منطقه بزرگ معدنـی و صنعتی گل‌گهر تبریـک عرض می‌کنـم و برای این سـرمایه‌های عظیم و این تلاشـگران عرصه شـکوفایی ملـی از خداوند رحمان دسـتانی پرتوان‌تر آرزومنـدم. زحمات کارگران خدوم را ارج نهاده و بر این باور هسـتیم که خانواده بزرگ گل‌گهر بـا زحمات و تلاش ارزنده این عزیزان توانسـته اسـت به قله‌های افتخار و شکوفایی اقتصادی دست پیدا کند.

به مناسبت روز کارگر در گفت‌وگو با صاحبان کسب‌وکارها مطرح شد:

کارگر را در کنار کارفرما ببینیم

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر نام دارد. سهم عظیمی از بار تولید برعهده کارگران است. با این وجود قشر کارگر کمترین بهره اقتصادی را از تولید دریافت می‌کند. روز کارگر فرصتی است تا مطالبات و درخواست‌های قشر کارگری مورد توجه قرار گیرد؛ درخواست‌هایی که در سایه چالش‌های اقتصادی کنونی و تورم قابل توجه هر سال، به معیشت کاهش یافته‌اند. در همین حال شاهد اعتراض کارفرمایان نسبت به رشد هر سال دستمزد هستیم. این در حالی است که هزینه دستمزد منابع انسانی بخش محدودی از بهای تمام‌شده تولید را به خود اختصاص می‌دهد و بنا بر آمار، کارگران ایرانی در رده ارزان‌ترین نیروی انسانی دنیا هستند.

عکس: مهدی کاوه‌ای

ضرورت‌های بهبود معیشت کارگران

محمـد حیدرزاده از فعالان صنعت سـرب و روی در گفت‌وگو با صمت تاکید کرد: در مسیر تولید عوامل مختلفی ازجمله مواد اولیه، ماشین‌آلات، فناوری روز دنیا و مهم‌تر از همه موارد یادشده، سرمایه‌های انسانی اثرگذار هستند. در گذشته برای کارکنان یک واحد تولیدی از واژه کارگر استفاده می‌شـد، اما این واژه به مرور زمان دسـتخوش تغییر شد و کلماتی همچون پرسنل، منابع انسانی و درنهایت سرمایه انسانی جای آن را گرفت. در همین حال از سرمایه انسانی با عنوان اثرگذارترین عامل تولید نام برده می‌شود.

وی در ادامـه افـزود: در این میان بهینه کردن روابط میان نیروی کار با یکدیگر و همچنین رابطه مدیریت با سـرمایه‌های انسـانی، ایجاد انگیزه میان قشـر کارگر، پرداختی‌ها و... اهمیت می‌یابد. واحدهای تولیدی مختلف درباره موارد یادشده سلیقه‌ای برخورد می‌کنند و از همین نقطه اختلافات میان کارفرما و کارگران آغاز می‌شود.

برخی مجموعه‌ها تلاش می‌کنند با حداقل دستمزد و امکانات، روند تولید و فعالیت خود را اداره کنند. این در حالی اسـت که تجربه نشـان می‌دهد توجه بیشـتر به پرسنل زمینه بهبود و بهره‌وری هرچه بیشتر در عملکرد آنها را فراهم می‌کند.

حیدرزاده در پاسـخ به سـوالی مبنی‌بر افزایش حقوق و دسـتمزد سالانه کارگران که اغلب مورد اعتراض هر ۲ طرف کارگر و کارفرما واقع می‌شود، گفت: هزینه نیروی انسانی یا حقوق و مزایای منابع انسانی، سهم محدودی از هزینه تمام‌شده تولید محصولات مختلف را به خود اختصاص می‌دهد.

بنابراین مخالفت‌های کارفرمایان به منزله آشـنا نبودن آنها با مسـائل کلان مدیریتی و مدیریت مالی است. تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی تولید، سهم دستمزد از قیمت تمام‌شده تولید را نشان می‌دهد. به‌عنوان مثال در صنایع روی، مجموع هزینه پرداختی به پرسنل، حدود ۵ درصد از بهای تمام‌شده تولید را به خود اختصاص می‌دهد.

حـال چنانچـه مجموعه‌ای یـک درصد به پرداختی خود به پرسـنل و کارگـران بیفزاید، تغییر قابل‌توجهی در بهای تمام‌شده تولید آن رخ نمی‌دهد اما شاهد اثرگذاری ویژه همین رقم بر زندگی کارگران خواهیم بود. در عین حال این دست اقدامات تاثیر بسزایی بر ایجاد انگیزه در پرسنل دارد و عملکرد آنها را بهبود می‌بخشد.

مجموع هزینه پرداختی به پرسنل صنایع روی در کشور، حدود ۵ درصد از بهای تمام‌شده تولید را به خود اختصاص می‌دهد

معیشت دغدغه‌ای همیشگی

کیومـرث فتح‌الـه کرمانشـاهی، کارشـناس اقتصاد در گفت‌وگـو بـا صمت تاکید کرد: سرنوشـت کارگر و کارفرمـا به هم گره خورده اسـت. بـدون حضور و وجود کارگـران، کارآفرینـی و تولید معنـا نمی‌یابد. در همین حال کارفرمایان و صاحبان کسـب‌وکار لازمه‌ای ضروری برای تولید و ایجاد اشـتغال هستند. اما باید اعتراف کرد این روزها با وجود مشکلات اقتصادی و تورم قابل توجه، معیشت به دغدغه‌ای همگانی بدل شده تا جایی که زندگی با سطح دسـتمزدها و هزینه‌های قابل‌توجه روزمره، دشـوار اسـت. البته در همین دوران، کسب‌وکار و تداوم تولید برای صاحبان کسب‌وکار نیز دشوار شده است. این کارشناس اقتصاد افزود: چالش‌های اقتصادی کشور ریشه قوی دارند و بسیاری از آنها از نبود رابطه با دنیای تجارت و کسب‌وکار در سطح بین‌المللی نشأت می‌گیرند.

وی در ادامه افزود: در سـال‌های اخیر شاهد رشد قابل‌توجه تمام هزینه‌هـای زندگی بوده‌ایم تا جایی که حقوق یک کارگر تنها برای تامین مسـکن یک خانواده کفاف می‌دهد. در چنین شـرایطی باید اعتراف کرد که در این برهه، کارگران با دشواری روزگار می‌گذرانند. در این میان و برای رفع کمبودهای یادشـده وظایفی برعهده دولت است و بخش خصوصی نیز در مقام کارفرما وظایف و تکالیفی برعهده دارد. به‌عنوان مثال، باید با تامین مسکن ارزان‌قیمت یا نیازهای اولیه کارگران، دغدغه این افراد نسبت به معیشت برطرف شود.

کرمانشـاهی خاطرنشـان کرد: ما باید به سمت‌وسویی برویم که همپـای کارآفرینی و ایجاد اشـتغال، مطالبات کارگری و شـرایط معیشت و زندگی این قشر از مردم نیز موردتوجه قرار گیرد. چنانچه ذهن کارگران تنها معطوف به تامین معیشـت خود باشـد، از عهده فعالیت‌هـای خود برنخواهند آمد و از بهره‌وری آنها هنگام کار نیز کاسته می‌شود. وی تاکید کرد: برای رفع کاستی‌ها و چالش‌های موردبحث رفع مشکلات ساختاری حکمرانی ضـروری به نظر می‌رسـد. در همین حال بایـد همگام با افزایـش ارزش ریال، قدرت خریـد و هزینه‌ها نیز افزایش یابد تا شـاهد بهبود در جایگاه و زندگی کارگران باشـیم. همان‌طور که پیش‌تر هم اشـاره شد چالش‌های اقتصادی موردبحث تنها بر عملکرد کارگران اثرگذار نیست، بلکه کارفرما نیز با چالش‌های جدی روبه‌رو اسـت و در مواردی به‌سـختی از عهده پرداختی‌ها به کارگران برمی‌آید. بنابراین در یک کلام رفع مشکلات و چالش‌های اقتصادی مقدم بر همه چیز است.

کرمانشاهی در پایان گفت: اگر توسعه و پیشرفت در همه حوزه‌های اقتصادی موردنظر اسـت، باید ضمن ارج نهادن به مقام کارگری، به شکلی عمل کنیم تا مشکلات معیشتی آنها به حداقل برسد.

سخن پایانی

تامیـن نیازهای اولیه کارگران در این روزها به دغدغه‌ای بزرگ برای جامعه بدل شـده اسـت. تنزل کارگران به گـذران زندگی روزمره از بهره‌وری فعالیت آنها می‌کاهد و لطماتی را به تولید وارد می‌کنـد. بنابراین از دولت، کارفرمایان و صاحبان بخش خصوصی انتظار می‌رود ضمن توجه به سهم اندک حقوق و دستمزد از بهای تمام‌شـده تولید، مزایای بیشتری را در اختیار آن قشر قرار دهند. بدون تردید این دسـت اقدامات تاثیر بسـزایی بر بهبود تولید هم خواهد داشت.

بومی‌سازی اسلاید گیت پاتیل از نوع CS۸۰ در شرکت فولاد خوزستان

شرکت فولاد خوزستان برای نخستین‌بار در کشور، توانست با بهره‌گیری از توان نیروهای متخصص شرکتی و همکاری شرکت دانش‌بنیان داخلی در قالب انعقاد قرارداد پژوهشی و نوآوری، موفق به بومی‌سازی و ساخت اسلاید گیت نوع CS۸۰ شود.

به گزارش صمت ابراهیم دادرس، مدیر تحقیقات، فناوری و بهینه‌سـازی اظهارکـرد: اسـلاید گیت از تجهیزات مهم در تولید فولاد اسـت که در زیر پاتیل مذاب نصب می‌شـود و وظیفه‌ی قطع و وصل جریان مذاب و کنترل میزان مذاب خروجی از پاتیل را بر عهده دارد. به عبارت ساده‌تر، شیر کنترل قطع و وصل جریان مذاب است.

وی با اشـاره به حساسـیت عملکرد این تجهیز گفت: بـه دلیل بالا بودن فشـار هیدرواسـتاتیک مذاب و دمای بـالای آن، عملکرد اسـلاید گیت با حساسـیت بالایی همراه است، به گونه‌ای که در صورت بی‌دقتی در ساخت و رعایـت نکردن درصد خطای ابعادی و کیفیت متالورژیکی مواد بکار رفته، امکان نشـت مذاب وجود داشـته و می‌تواند فاجعه بار باشد. تا پیش از این، سـاخت این تجهیز در انحصار شـرکت‌های اروپایی و امریکایی بوده و حتی سـازنده‌های شـرق آسـیا در سـاخت مدل‌های جدید توفیق قابل توجهی نداشته‌اند.

دادرس در ادامه بیان کرد: در کشـور ایران چندین بار برای سـاخت این تجهیز در شـرکت‌های مختلف اقدام شده و به دلایل مختلف مطلوب نبوده اسـت. خوشبختانه با اسـتفاده از بستر ایجاد شده از سـوی مدیریت ارشد شـرکت فولاد خوزسـتان در حمایـت از پژوهش و فنـاوری و کمیته عالی پژوهـش و با محوریـت واحد تحقیقات، فناوری و بهینه‌سـازی و هم‌افزایی توانمندی‌های فنی و مدیریتی کارکنان تعمیرات و بهره‌بردار مدیریت نسـوز در شـرکت فولاد خوزستان و شرکت دانش‌بنیان پایا مواد، موفق به ساخت، تست سرد و گرم و بهره‌برداری از تجهیز اسلاید گیت تایپ CS۸۰ شدیم.

وی افزود: نکته حائز اهمیت در این پروژه، هماهنگی واحدهای بهره‌بردار، خرید و سـازنده با مدیریت تحقیقات، فناوری و بهینه‌سازی بود، به گونه‌ای که انجام کار در کمتر از ۴ ماه به نتیجه رسـید. برای سـاخت این قطعه از روش مهندسـی معکوس و بر پایه فن‌آوری اَبرِنقاط استفاده شد. ساخت این قطعه حاصل کار گروهی و توانایی ماشین ابزار سنتی و CNC بود.

مدیـر تحقیقـات، فنـاوری و بهینه‌سـازی ضمـن تشـکر از مدیرعامل سـازمان، کمیتـه عالی پژوهش، واحدهـای بهره بردار، تعمیـرات، خرید و کارکنان مدیریت تحقیقات، فناوری و بهینه‌سـازی فولاد خوزسـتان گفت: فولاد خوزسـتان در سـال ۱۴۰۰ در یک تلاش فراگیر اقدام به برنامه‌ریزی منسـجم به منظور اجرای بیش از ۱۰ پروژه پژوهشـی - فناوری انحصاری، نموده که برابر برنامه‌ریزی انجام شـده و با حمایت مدیریت ارشـد سازمان در پایان سـال شاهد سـاخت تجهیزات خاص، بهینه‌سـازی مواد مصرفی، ساخت کاتالیسـت‌های ارتقاء یافته و انجام پروژه‌های مهم در بخش ارتقای اسـتانداردهای زیسـت محیطی و بازیافت به کمک موسسـات تحقیقاتی، شرکت‌های دانش‌بنیان و دانشگاه‌های معتبر خواهیم بود. این رویه علاوه بر سود و صرفه جویی هزینه، به نتایج ارزنده‌ای در ارتقاء شاخص‌های پژوهشی کشور منجر می‌شود.

دادرس در پایان با اشـاره به دریافـت تندیس زرین نوآوری محصول برتر ایرانی در سـال ۱۳۹۹ گفت: این دسـتاورد با همت کارکنان مجموعه برای شـرکت فولاد خوزسـتان به‌دسـت آمد و گام موثری در تقویت ریشه‌های پژوهش خلاق در شرکت به شمار می‌آید.

پروژه بومی‌سـازی اسـلاید گیـت پاتیل از نوع CS۸۰ در شـرکت فولاد خوزسـتان در اوایل دی‌مـاه ۱۳۹۹ آغاز و در نخسـتین روزهای فروردین ۱۴۰۰ به بهره‌برداری رسید.

سی‌ودومین جشنواره امتنان از کارگران با حضور معاون استاندار هرمزگان برگزار شد:

تجلیل از کارگران، گروه کار و واحدهای نمونه هرمزگان

در آئین برگزاری سی و دومین جشنواره امتنان از کارگران، گروه کار و واحد نمونه هرمزگان که با حضور «رئوفی» معاون سیاسی، امنیتی و انتظامی اسـتانداری و «هادی ابراهیمی» مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی اسـتان برگزار شـد، شـرکت فولاد هرمزگان به عنوان کارفرمای برتر سـلامت محور و آقای محمدباقر گلابی از فولاد هرمزگان به عنوان کارگر نمونه بخش صنعت استان هرمزگان معرفی و تجلیل شدند.

در سی‌ودومین جشنواره امتنان استان هرمزگان شرکت فولاد هرمزگان به دلیل تلاش‌های بی‌وقفه در کنتـرل بیمـاری کرونا و اهمیـت مضاعف به سـلامت کارکنان به عنوان کارفرمای برتر سلامت محور انتخاب شد.

همچنیـن محمدباقـر گلابی از شـرکت فولاد هرمـزگان با طـرح بازیابـی ممبران های اسـمز معکـوس، اسـتحصال منیزیـم هیدروکسـاید از رسـوبات ممبران (بازیابی فیلتر های غشـایی آب شیرین‌کن شرکت فولاد هرمزگان) به عنوان کارگر نمونه استان در بخش صنعت معرفی شد.

به گفته هـادی ابراهیمی مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان هرمزگان ارائه شیوه‌های نوین در کار، ابتکار و نوآوری در زمینه افزایش بهره‌وری راندمـان تولید یا کاهش ضایعـات، رعایت اصول اخلاقی، رعایـت موارد ایمنی و تـلاش در جهت ارتقـاء مهارت‌های شـغلی از جمله شـاخص‌های انتخاب کارگران و گروه کار نمونه بوده است.

هادی ابراهیمی افزود: شناسایی و بررسی علمی و کاربردی، سـاماندهی و کارآمدسازی استعدادها و خلاقیت‌هـا و نوآوری‌های چهره‌های برتر جامعه کار و تولید در راسـتای کاهش موانع و گشـودن گره‌های تولید و ایجاد انگیزه و رقابت سـالم میان شـاغلین بخش کار و تولید و همچنین ارج نهادن به تلاش و مساعی کارگران نمونه، تولیدکنندگان، کارآفرینان و فرصت‌آفرینان اشتغال در بخش‌های مختلـف اقتصادی و ارتقـاء منزلت و جایگاه کار و تولید از اهداف کلی این جشنواره است.

در ابتدای این مراسـم معاون سیاسـی، امنیتی و انتظامی اسـتانداری هرمزگان طی سخنانی راز آفرینـش و رشـد انسـان را در گـرو کار و تلاش دانسـت و گفت جامعـه‌ای که افراد آن مشـغول به کار باشـند، کمتر دچار آسـیب‌های اجتماعی می‌شوند.

وی اظهار داشت: کارگران با حضور پررنگ خود در تمامـی صحنه‌هـای انقلاب اسـلامی به اثبات رسـانده‌اند که در جهت پیشرفت و بالندگی میهن اسـلامی با جهـاد و پایمـردی در دو جبهه تولید و حفـظ آرمان‌های نظام از هیچ تلاشـی فروگذار نخواهند کرد و با توجه به نامگذاری امسال، به نام تولید، پشتیبانی‌ها، مانع‌زدایی‌ها، نقش کارگران در تحقق این شعار بسیار مهم و تاثیر گذار است.

هر سـاله به‌منظور ترویج و تقویت فرهنگ کار و تلاش، در سـه مرحله مقدماتی در سطح کارگاهی و کارخانه، نیمه نهایی در سـطح استانی و مرحله نهایی در سطح ملی، تجلیل از کارگران و گروه کار و واحد نمونه صـورت می‌پذیرد و برگزیدگان طی مراسمی تحت عنوان جشنواره امتنان در استان‌ها و در سطح کشور، تجلیل می‌شوند.

شرکت صنایع مس کرمان

آگهی تمدید مهلت تحویل پاکات مناقصه عمومی تجدیدشده شماره ۹۹/۶۰/ع

پیرو درج آگهی و انتشـار اسـناد مناقصه جهت اجرای پروژه «طراحی، تأمین و اجرای خط رینگ لوله آب زهکشـی و ملزومات مربوطه در معدن شـماره ۱ شـرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر» به‌صورت EPC و از طریـق برگـزاری مناقصه عمومی، به آگاهی می‌رسـاند، مهلت تحویل پـاکات مناقصه از روز دوشـنبه مورخ ۱۴۰۰/۲/۱۳ به روز دوشـنبه مورخ ۱۴۰۰/۲/۲۷ موکول گردید. لازم به ذکر اسـت، اسناد مناقصه از وب‌سایت این شرکت به آدرس WWW.GEG.IR از بخش مناقصه و مزایده قابل دانلود می‌باشـد. ضمناً بازدید مجدد از محل اجـرای موضوع مناقصه روز شـنبه مورخ ۱۴۰۰/۲/۱۸ مقرر شده اسـت. شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جبران خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

وزارت نیرو
شرکت آب و فاضلاب استان ایلام

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای شماره ۱/۱۴۰۰

شرکت آب و فاضلاب استان ایلام در نظر دارد انجام پروژه‌های با مشخصات ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران دارای گواهی صلاحیت صادره از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در رشته مورد نیاز به شـرح جدول ذیل و همچنین دارنده گواهینامه صلاحیت ایمنی صادره از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی واگذار نماید؛ لذا از پیمانکاران واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد و شرکت در مناقصه و ارائه پیشـنهاد قیمت به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس setadiran.ir مراجعه نمایند. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شـماره تلفن ۷- ۰۸۴۳۲۲۳۰۱۲۰ داخلی ۳۱۳ گروه قراردادها تماس حاصـل فرماییـد. در ضمن مبالغ تضمین بر اسـاس آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی می‌باشد.

تذکر: پرداخت هزینه آگهی‌های مناقصه و همچنین سـوابق تجدید مناقصه به عهده برنده می‌باشد.

تذکر: ارائه اصل ضمانت‌نامـه (پاکت الف) علاوه بـر بارگذاری در سامانه ستاد، به‌صورت فیزیکی به دبیرخانه حراست واقع در میدان دفاع مقدس، شرکت آب و فاضلاب استان ایلام دفتر حراست الزامی می‌باشد.

مهلت دریافت (دانلود) اسـناد از تاریـخ: ۱۴۰۰/۰۲/۰۷ لغایت ۱۴۰۰/۰۲/۱۳ ساعت ۱۴:۳۰ بعدازظهر

مهلـت ارائه پیشـنهاد قیمـت از تاریـخ: ۱۴۰۰/۰۲/۱۳ لغایت ۱۴۰۰/۰۲/۲۷ ساعت ۱۴:۳۰ بعدازظهر

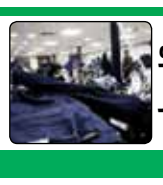
زمـان برگـزاری جلسـه بازگشـایی پـاکات مناقصـه: تاریخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۸ ساعت ۱۰ قبل از ظهر

شماره	عنوان مناقصه- شهرستان محل اجرا	مدت پیمان	رشته کاری	برآورد اولیه (ریال)	مبلغ تضمین (ریال)
۱	احداث خط برق ۲۰ کیلو ولت ایستگاه پمپاژ چشمه رمضان - محل اجرا ایلام - مناقصه بار اول	۲ ماه	شـرکت‌های دارای رشته نیرو حداقل پایه ۵	۳/۱۷۷/۷۳۴/۵۲۵	۱۵۸/۸۸۶/۷۲۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۰/۰۲/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۰/۰۲/۱۲

روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب استان ایلام

گسترش
تجارت
شنبه
۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰
۱۸ رمضان ۱۴۴۲
اول مه ۲۰۲۱
شماره ۱۷۷۹
پیاپی ۳۰۹۷

از کارگر اصرار و از کارفرما انکار

کرونا ۷۰ درصد توان غرفه‌سازان را گرفت

تکیه بر ظرفیت کارگران راهکار رونق تولید

حالا دیگر فقط بحث همه‌گیری نیست

تقابل کرونا و طبقه کارگر

پیمان صفردوست
editor@smtnews.ir

عکس: آیدا فریدی

کرونا موضوع ثابت این روزهای همه رسانه‌های دنیا از جمله ایران است. این ویروس همچنان با سوش‌های مختلف چینی، انگلیسی، افریقایی و هندی در حال یکه‌تازی در همه وجوه زندگی مردم است. یکی از مسائلی که در کشور ما بیش از همه در پروتکل‌های کرونایی بر آن تاکید می‌شود محدودیت‌های اصناف است که برمبنای کاهش ترددها و رعایت فاصله اجتماعی در دستور کار نهادهای اجرایی کشور قرار گرفته است. اما پس از گذشت بیش از یک سال از حضور این ویروس، فعالان اصناف و کارشناسان اقتصاد برخلاف سیاست‌گذاران سلامت کشور از تاثیرگذاری این نوع محدودیت رضایت چندانی ندارند و حتی معتقدند اصرار کلیشه‌ای در طول این مدت بر تعطیلی‌های اصناف باعث شده تا مشکلاتی از قبیل بیکاری در قشر کارگر بیش از همیشه ایجاد شود که خود می‌تواند منشأ معضلات اجتماعی دیگر باشد. به همین بهانه به مناسبت روز جهانی کار و کارگر، در گزارش این شماره صمت به مشکلات اشتغال کارگران در دوران شیوع ویروس کرونا پرداخته‌ایم که شرح آن را در ادامه می‌خوانید:

براساس آمار رسمی کشوری اصناف در بیشترین حالت ۱۰ تا ۱۱ درصد می‌توانند در انتقال ویروس کرونا نقش داشته باشند اما همچنان همه بار محدودیت‌ها به دوش این گروه است

کارگران و کوه مشکلات کرونا

اگرچه به طور معمول در جامعه جو رابطه میان کارگر و کارفرما به شکلی است که کارفرما را بر مسند قدرت می‌داند و عقیده دارد در این رابطه کارگران مورد ظلم قرار می‌گیرند، اما فعالان بازار در این باره نظر متفاوتی دارند و هر دو قشر کارگر و کارفرما را زیان‌دیده قوانین و دستورالعمل‌ها می‌دانند. در این راستا نایب‌رئیس اتاق اصناف ایران درباره وضعیت بازار کار در کشور معتقد است اشتغال در شرایط سخت کرونا با ایجاد مشکلات مضاعف و چالش‌های زیادی همراه بوده و در این روند اگرچه یکی از بیشترین آسیب‌ها به کارگران شاغل در واحدهای کسب‌وکار وارد آمده است اما نمی‌توان این موضوع را از چشم کارفرمایان دید.

جلال‌الدین محمد شکریه، نایب‌رئیس اتاق اصناف ایران در گفت‌وگو با صمت درباره وضعیت اشتغال کارگران در شرایط سخت عنوان کرد: کارآفرینی و ایجاد اشتغال همواره در کشور ما با مشکلات خاص خود همراه بوده اما در طول ۱۵ ماه گذشته و با شیوع ویروس کرونا در کشور مشکلات در این بخش مضاعف شده است و حتی کسب‌وکارهای گذشته موجود در کشور نیز در این مدت با چالش‌های زیادی مواجه بوده‌اند.

شکریه درباره تاثیر این همه‌گیری در فعالیت‌های صنفی افزود: تاثیر شیوع ویروس کرونا در این مدت به حدی بوده که تعداد زیادی از مشاغل ناچار به تعطیلی واحدهای خود و تسویه‌حساب با کارگران شده‌اند و حتی مشاغلی که در این مدت همچنان به فعالیت ادامه داده‌اند، به دلیل کاهش درآمد ناگزیر به تعدیل نیرو شده‌اند.

وی افزود: درحال‌حاضر موضوع کارگران از دو دیدگاه قابل بررسی است؛ اول اینکه این اقشار به‌عنوان نیروهای فعال کار کشور، برای امرار معاش خود نیاز به کار دارند و اعتقاد ما بر این است که کارفرمایان باید سعی کنند نیروهای خود را تا حد امکان حفظ کنند.

نایب‌رئیس اتاق اصناف ایران در عین حال سمت دیگر این معادله را وضعیت کسب‌وکار و کارفرمایان دانست و تاکید کرد: در هر حال باید قبول کنیم که بیشتر کسب‌وکارها در کشور ما حاشیه سود چندان بالایی ندارند و وقتی با بحرانی مثل همه‌گیری ویروس کرونا مواجه می‌شویم که بیشتر کسب‌وکارها را به حالت تعطیل درآورده، نمی‌توان انتظار داشت کارفرما بتواند برای مدت طولانی و بدون درآمد نیروهای خود را حفظ و حق بیمه آنها را پرداخت کند.

شکریه با اشاره به نقش دولت در این موضوع گفت: تلاش‌های زیادی در سال گذشته انجام شد تا شاید با حمایت‌های دولتی، بخشش و تخفیف برخی حقوق دولتی، امکان بیشتری برای کسب‌وکارها و کارفرمایان مهیا شود اما متاسفانه این امر محقق نشد و نمی‌توان انتظار داشت یک کسب‌وکار تعطیل‌شده، حدود یک سال تمام هزینه‌های مربوط به کارکنان خود را تنها به امید دریافت ۱۲ تا ۱۶ میلیون تومان حفظ کند.

شکریه تاکید کرد: با توجه به کاهش میزان فعالیت کسب‌وکارها، درحال‌حاضر بسیاری از کارگران شغل خود را از دست داده‌اند و وضعیت معیشتی مناسبی ندارند و اگر شرایط به همین شکل پیش برود، طی ماه‌های آینده نیز بر این میزان افزوده خواهد شد.

نایب‌رئیس اتاق اصناف ایران در پایان از کارگران و نیروی کار در کشور به‌عنوان برگ برنده تولید داخلی نام برد و گفت: ما با تکیه بر این نیروی کار ارزشمند در کشور می‌توانیم گام‌های بلندی در حوزه تولید و تجارت برداریم و به همین دلیل لازم است در شرایط خاصی مثل شیوع این بیماری، توجه خاصی به این قشر شود.

به فکر رفع تکلیف نباشیم

البته گروه زیادی از فعالان حوزه بازار نه‌تنها معتقدند قوانین فعلی کارفرما و کارگر را مورد تهدید قرار می‌دهد بلکه باور دارند تغییرات قوانین و دستورالعمل‌ها، حتی در دوران کرونا که نیاز به مساعدت نهادهای بالادست وجود دارد، به زیان روابط کارگر و کارفرما بوده است.

در این باره رسول شجری، رئیس اتحادیه کفش دست‌دوز تهران در گفت‌وگو با صمت درباره شرایط کارگران در بازار کار امروز کشور عنوان کرد: همان‌طور که می‌دانید درحال‌حاضر وضعیت کارگران در کشور به دلیل بروز همه‌گیری ویروس کرونا و کاهش میزان اشتغال، بحرانی است و تعداد زیادی از این نیروهای کار با مشکلات معیشتی حاصل از بیکاری مواجهند و متاسفانه در این زمینه دولت و نهادهای تصمیم‌گیر اجرایی بیشترین تقصیر را دارند و نه‌تنها حمایت مطلوب را از این قشر نکرده‌اند، که حتی موجب دامن زدن به بحران اشتغال نیز شده‌اند.

شجری با اشاره به قوانین و دستورالعمل‌های جدید بیمه کارگران، یادآور شد: تا سال گذشته تعداد قابل‌توجهی از اصناف، مطابق قانون در بکارگیری تا ۵ نفر کارگر، ملزم به پرداخت ۱۰ درصد حق بیمه بودند و بیش از این تعداد، مکلف به پرداخت ۳۰ درصد از حق بیمه بودند. به طور طبیعی اگر بنا به تغییری در این قانون وجود داشت انتظار می‌رفت با توجه به وضعیت بازار کار تصمیم‌گیران بیمه برای ایجاد رغبت به جذب نیرو از سوی کارفرمایان، تعداد نفرات شامل تخفیف را افزایش دهند و برای مثال، به ۱۰ نفر برسانند. اما متاسفانه نه‌تنها چنین اقداماتی صورت نگرفت، دیدیم که پرداخت حق بیمه کارگران، امسال برای هر تعداد نیروی شاغل به ۳۰درصد رسید و بر مشکلات کارفرمایان افزود.

رئیس اتحادیه کفش دست‌دوز تهران در این باره تصریح کرد: واحدی که در طول یک سال گذشته به صورت مداوم با تعطیلی مواجه بوده از اواخر اسفند تاکنون نیز مجوز فعالیت نداشته چطور می‌تواند هزینه‌های مضاعف ایجادشده را تامین کند؟

وی با اشاره هزینه‌های جاری کسب‌وکارهای مختلف تاکید کرد: با این تصمیم اگرچه ممکن است بیمه بخشی از هزینه‌های خود را به این شکل تامین کند اما به طور قطع بازار با این شرایط شاهد ریزش ۵۰ درصدی نیروی کار خواهد شد زیرا بسیاری از کارفرمایان نمی‌توانند بار مالی حاصل از آن را تحمل کنند.

شجری در این باره بیان کرد: نمی‌توان در این شرایط همه مسئولیت‌ها را بر دوش اصناف انداخت و انتظار داشت که صاحبان کسب‌وکار، با وجود تعطیلی و افزایش هزینه‌های جاری و دولتی، همچنان کارگران خود را حفظ کنند و تنها آنها را به امید دریافت یک وام ۱۲ میلیون تومانی با بهره دورقمی برای ادامه این مسیر دلگرم کنند.

این فعال حوزه اصناف در ادامه عنوان کرد: ما در ماه‌های گذشته در موارد متعددی شاهد این نوع تصمیم‌گیری‌های غلط بودیم که یکی از بارزترین آنها ایجاد محدودیت و تعطیلی صرفا برای اصناف بود که نه‌تنها منجر به کنترل کرونا نشد، بلکه اصناف را نیز با مشکلات بی‌سابقه‌ای مواجه کرد. در واقع به نظر می‌رسد تعطیل کردن گاه و بیگاه اصناف در این ایام در حالی که اداره‌ها و بانک‌ها همچنان فعال هستند، بیش از اینکه برای رفع بیماری و همه‌گیری باشد برای رفع مسئولیت بوده است.

رئیس اتحادیه کفش دست‌دوز تهران در این باره خاطرنشان کرد: نهادهای بالادستی اگر واقعا قصد کنترل بیماری را داشتند، می‌توانستند به جای تعطیلی اصناف، این تعطیلی را برای همه مشاغل اعمال کنند تا تردد‌های مردم کمتر و زنجیره انتقال قطع شود. مسئله امروز کارگران و کارفرمایان مسئله معیشت است و نمی‌توان همه‌چیز را با فیلم گرفتن از کرکره‌های پایین چند پاساژ و دهنه خلوت بازار خوب جلوه داد.

بازار با این شرایط شاهد ریزش ۵۰ درصدی نیروی کار خواهد شد زیرا بسیاری از کارفرمایان نمی‌توانند بار مالی حاصل از آن را تحمل کنند

اشتغالزایی در گرو بقای اصناف است

رسول جهانگیری، عضو هیات‌رئیسه اتاق اصناف ایران درباره نقش اصناف در اشتغالزایی کشور و تاثیر همه‌گیری ویروس کرونا بر این موضوع در گفت‌وگو با صمت اظهار کرد: بازار نقش بسیار مهمی در اشتغالزایی کشور دارد و سال‌هاست که سرریز جامعه بیکار ما وارد اصناف می‌شود و به همین دلیل است که ما درحال‌حاضر با حدود ۳میلیون واحد صنفی ثبت‌شده در کشور، با توجه به جمعیت ۸۰ میلیونی کشور دارای سرانه بالای واحدهای صنفی هستیم.

جهانگیری در این باره افزود: به همین دلیل ضرورت دارد تا دست‌اندرکاران در نهادهای بالادست تصمیم‌گیر در حوزه کسب‌وکار، همواره این نقش اصناف را مدنظر داشته باشند و در سیاست‌گذاری‌ها به صلاح اصناف که منجر به شکل‌گیری اشتغال در کشور می‌شود نیز توجه کنند و به جای تصمیم‌گیری پشت درهای بسته، اجازه نقش‌آفرینی بیشتر را به این قشر بدهند.

وی درباره مشکلات کارگری در حوزه اصناف خاطرنشان کرد: درحال‌حاضر در حال سپری کردن پانزدهمین ماه حضور رسمی این ویروس در کشور هستیم و در این مدت می‌بینیم که بیشترین فشار برای کنترل بیماری و قطع زنجیره همه‌گیری بر دوش اصناف بوده درحالی‌که براساس آمار رسمی کشوری اصناف در بیشترین حالت ۱۰ تا ۱۱ درصد می‌توانند در انتقال ویروس کرونا نقش داشته باشند اما همچنان همه بار محدودیت‌ها به دوش این گروه است.

عضو هیات‌رئیسه اتاق اصناف ایران در ادامه عنوان کرد: به نظر می‌رسد دولت و نهادهای تصمیم‌گیر برای اینکه در محدودیت‌ها خود متحمل هزینه نشوند به این شکل عمل می‌کنند درحالی‌که این شکل از تصمیم‌گیری‌ها آسیب بیشتری را به کل اقتصاد کشور می‌زند.

جهانگیری خاطرنشان کرد: وقتی اصناف کشور تعطیل باشند، درآمدی نخواهند داشت و به ناچار باید نیروهای خود را تعدیل کنند. ورود این جمعیت زیاد از بیکاران به جامعه پیامدهای منفی برای کشور و عرصه‌های مختلف اعم از تولید، عرضه و تجارت خواهد داشت. شاید در این باره توجیه تصمیم‌گیران این باید که تعطیلی‌ها در این مدت شامل واحدهای تولیدی نبوده است اما با کمی دقت درمی‌یابیم که وقتی عرضه در کشور محدود شود، فروش کاهش می‌یابد و خواه‌ناخواه تولید نیز کمتر از قبل خواهد شد و مشکلات مالی در آن واحدها نیز به تعدیل نیرو خواهد انجامید.

وی درباره تاثیر تعطیلی واحدهای صنفی در همه‌گیری کرونا، تالارهای پذیرایی را مثال زد و تصریح کرد: صاحبان این واحدها در ابتدا به امید عبور چند ماهه از بحران کرونا سعی در حفظ نیروهای خود داشتند اما با طولانی‌شدن مدت تعطیلی‌ها همه کم‌کم به تعدیل نیرو پرداختند و امروز می‌بینیم که در عمل این واحدهای صنفی که در برخی موارد بیش از ۱۰۰ نفر اشتغالزایی داشتند، از بین رفته‌اند. این موضوع نه‌تنها درباره تالارهای پذیرایی، که در بسیاری از اصناف مشاهده می‌شود.

این عضو هیات‌رئیسه اتاق اصناف ایران درباره نوع نگاه تصمیم‌گیران به بخش خصوصی تاکید کرد: نهادهای سیاست‌گذار در این حوزه نباید واحدهای صنفی را به چشم واحدهای درآمدزایی نگاه کنند و باید بیش از پیش به موضوعاتی مانند اشتغالزایی در این واحدها نیز دقت کنند.

جهانگیری در پایان گفت: اگرچه تصمیمات غلط در حوزه اصناف در دوره همه‌گیری ویروس کرونا در ابتدا تنها محدود به صاحبان واحدهای صنفی بود اما با گذشت زمان این محدودیت‌ها تاثیر خود را بر بازار کار و اشتغالزایی آنها نیز گذاشت و می‌بینیم که در این مدت منجر به بیکاری بسیاری از کارگران شده است.

سخن پایانی

سلامت جامعه نخستین و مهم‌ترین اصل در چارچوب وظایف حاکمیتی است و هیچ موضوع دیگری نمی‌تواند نادیده گرفتن آن را توجیه کند. با این حال، به نظر می‌رسد تنها اتکا به تعطیلی اصناف و درنظر نگرفتن ابعاد دیگر موثر بر همه‌گیری این ویروس در ماه‌های اخیر نتوانسته تاثیر مطلوبی در کنترل این بیماری بگذارد و در عین حال بر میزان اشتغال کشور نیز تاثیر منفی قابل‌ملاحظه‌ای گذاشته است به طوری که تعطیلی‌های مکرر اصناف، بسیاری از صاحبان کسب‌وکار را به تعدیل نیرو واداشته است. درنهایت اینکه به نظر می‌رسد اگر قصد نهادهای قانون‌گذار در حوزه سلامت کنترل بهینه همه‌گیری ویروس کرونا باشد باید از راه‌هایی غیر از تعطیل کردن اصناف -که در شرایط عادی هم در این شرایط مشتری چندانی ندارند- در دستور کار قرار دهند که پافشاری بر موضع فعلی، حتی ممکن است بیم از افزایش بزه‌های اجتماعی در نتیجه بیکاری را نیز بر ترس ابتلا به بیماری بیفزاید.

یادداشت

از جاده قدیم تا جاده مخصوص

مجتبی اسکندری
روزنامه‌نگار

داستان کارگران در ایران، یکی داستان پر آب چشم است که همواره به حاشیه‌ای میان‌متنی مانندتر بود تا تحقق یکسری از اصول بدیهی در اقتصادیات! کارگری به مفهوم پرولتریک در اقتصاد ایران عمری معادل یک سده داشته و البته گذار از فعلگی و عملگی و حمالی به کارگری نیز تاریخی به درازای نخ‌های پیچیده بر یک توپ کاموا در ایران دارد.

صاحب این کیبورد در روز کارگر بر این است که گوشه‌ای از بی‌توشگی کارگران صنعتی ماهر در ایران را بشکاف بزند که در آغاز این قرن و دو و نیم سده پس از سایر نقاط جهان پا توی حوض صنعت گذاشتند. ماه عسل کارگران ایرانی نیز در ابتدای دهه چهل تا اواخر دهه پنجاه و نیز نیمی از دهه هفتاد سفری خورشیدی بود که پیش و پس از آن روزها به زهرمار شدن اوقات کارگران با کارفرما و شورای حقوق و دستمزد و دولت تلف شد و از همه بدتر سیخونک‌های طایفه کاتالیست کارگران به پرولتاریا بود که مدام بر خورش حق کارگران توسط کارفرمایان در سراسر جهان تاکید دومهره داشت و دنبال متحد کردن کنفدراسیون پرولتاریای ایرانی با امریکای لاتی و استیچ‌بار مستضعفین (شوروی) در برابر استیک‌بار سرمایه‌داری (امریکا) بود.

اوایل دهه چهل که برهوت جاده قدیم کرج به‌عنوان محل مناسب برای پایه‌ریزی قطب صنعتی ممالک محروسه برگزیده شد، نرخ تورم همچنان حرمت جیب‌ها و سفره‌ها را نگه می‌داشت، شرکت‌ها اقدام به کارگربایی می‌کردند و درآمدهای بیشتر بود که کیف پرولتاریای وطنی را کوک نموده و در بازه‌های زمانی کوتاه وادار به تعویض بیلرسوت برندی در پس برند دیگر می‌کرد. برخی از کمپانی‌جات وطنی، عارض روزنومه‌های وقت شدند که: یعنی چه که هر روز آگهی‌های هوایی‌کننده کارگر از شرکت‌های مختلف منتشر می‌کنید که مثلا خانه در اکباتان و سهام کارخانه و وام خرید پیکان می‌دهند و کارگران را دچار قاپش می‌کنند؟ نتیجه دوئل نیز پرولترپسندانه بود که سبب می‌شد دستمزدها بالاتر برود و مزایای مضاعف فراهم شود و در نتیجه کارگر پس‌قاپون توسط سایر صنایع رونق بگیرد.

در سال‌های بعد از انقلاب که کارگران برای بریدن بند بندگی نقش مضاعفی در گریزش سرمایه‌داران کارآفرین و وقوع انقلاب داشتند، جاده قدیم را به خیال اینکه در جاده مخصوص قارچ و پنیر وجود دارد واگذاشتند که البته جز در نیمه نخست دهه هفتاد که روند پیشین دهه چهل و پنجاه با شدت و ضعف استمرار یافت، دیگر روز خوش ندیدند. چند دلیل در این زمینه قابل تصنیف است. نرخ تورم در شرایط پس از وقوع انقلاب، ول‌کن معاملات نبود و هرگز پایین نیامد. در نتیجه شورای عالی محجوب و رفقا هرسال پس از ترحیم قانون کار پیشین و معارفه قانون کار اسلامی، گردهم می‌آمدند که متناسب با نرخ تورم دستمزدافزایی کنند و از سوی دگر رفقای پیشین که کارمندان حقوق‌بگیر، دست به تعزیرات اسلامی در برابر افزایش قیمت کالاها زدند. نتیجه اینکه کمپانی‌های سابقا خصوصی که به نکاح دولت و بنیادهای رنگارنگ درآمده بود، گوشی را دست پرولتاریا دادند که در جاده مخصوص خبری از قارچ و پنیر نیست و قیمت‌ها باید مشروع باشد و کاسبان منصف و البته تورم نیز دستپخت استیک‌بار است و شما بیلت را بزن!

نتیجه این شد که هر سال به رغم افزایش ارزش اسمی دستمزدهای رنجبران وطنی، تورم پوزخندی به جیب‌های بدهکار کارگران می‌زند و هشت‌ها همچنان در گرو نه می‌مانند. البته که صاحب کیبورد راهکاری مبتنی‌بر بازار آزاد را وسط می‌گذارد که نرخ دستمزد به توافقی میان کارگر و کارفرما بدل شود و نهاد دولت بکوشد که تورم را مهار کند، نه اینکه مدام کارآفرینان و کارگران را در یک دوقطبی جعلی رودرروی یکدیگر قرار دهد که هم سرمایه بگریزد و هم گوشت تن کارگر بریزد؛ که همانا تعیین دستوری قیمت کالا در کنار تعیین دستوری میزان دستمزد، هم سرکوب حق کارگران با درجه مهارت بیشتر است و هم باج دادن به کارگرانی با درجه مهارت کمتر!

کنسانتره سخن آنکه نه تمام کارها ارزش یکسانی دارند و نه نحوه عملکرد تمام کارگران، اما تعیین خط دستمزد توسط دولت، همه کاسه‌های لیسیده را سر کوزه‌های خالی کارآفرینان می‌شکند.

روز کارگر مبارک، زور دولت نامبارک!

بحث تعیین حداقل دستمزد همچنان ادامه دارد

از کارگر اصرار و از کارفرما انکار

عکس: آیدا فریدی

پیمان صفردوست:امسال در شرایطی به روز جهانی کار و کارگر رسیده‌ایم که همچنان حقوق کارگران و موضوعاتی مانند تعیین حداقل دستمزد این قشر، جزو مسائل اساسی حوزه کارگری است.
گرچه در چند سال اخیر این موضوع همواره در میان سیاست‌گذاران حوزه‌های کار و نهادهای کارگری مطرح بوده، اما بد ندیدیم تا این موضوع را در این شماره روزنامه صمت از نگاه یک کارشناس حقوقی و یک کارشناس اقتصادی بررسی کنیم. آنچه در ادامه می‌خوانید حاصل گفت‌وگوی ما با این کارشناسان است. با گزارش این شماره صمت همراه باشید:

قانون کار و نگاه دوگانه کارگران و کارفرمایان

بسیاری از صاحب‌نظران حوزه حقوق معتقدند در قوانین کار همواره دو موضع‌گیری متفاوت در برابر مواد قانونی شایع است که یکی موضع‌گیری طبقه کارگر و دیگری نظر جامعه کارفرمایان است.

الهام صالحی، کارشناس حقوقی درباره وضعیت اشتغال در کشور در گفت‌وگو با صمت اظهار کرد: با گذشت ۳ دهه از تصویب و اجرای قانون فعلی کار و محاسبه نرخ بیکاری به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های بازار کار، با توجه به نوسانات فصلی و استمرار نداشتن تعادل در بازار کار همچنان مشکلات زیادی در این زمینه نمایان است. صالحی با اشاره به نقش رضایتمندی در تعیین میزان موفقیت قوانین بیان کرد: با بررسی انعطاف‌پذیری قانون کار باید دید در جهت تنظیم مناسب روابط کار و تامین رضایت کارگران و کارفرمایان چگونه عمل کرده که این موضوع در زمینه کاهش نرخ بیکاری موفق نمی‌نماید.

وی همچنین با ذکر این نکته که دیدگاه‌های دوگانه‌ای درباره موضوعات کارگری در کشور وجود دارد یادآور شد: بررسی ابعاد مختلف روابط کارگر و کارفرما، نشانگر تفاوت دیدگاه دو طرف این معادله در این زمینه است که این موضوع درباره تاثیر قواعد مربوط به «تعیین حداقل دستمزد» بر اشتغال، تفاوت معناداری بین نگرش مدیران و کارگران ایجاد می‌کند.صالحی در این باره خاطرنشان کرد: باتوجه به شرایط موجود در حال حاضر بیشتر کارفرمایان وجود قاعده قانونی تعیین حداقل دستمزد را موجب کاهش اشتغال و در مقابل کارگران آن را موجب افزایش اشتغال می‌دانند. این کارشناس حقوقی در ادامه گفت: با عنایت به ماده ۴۱ قانون کار، هر سال حداقل دستمزد باتوجه به دو معیار نرخ تورم و حداقل هزینه برای تامین معیشت یک خانوار با جمعیت متوسط، به پیشنهاد شورای کار، تعیین می‌شود و باوجود اینکه این امر باعث ایجاد تسهیلات برای کارگر در مقابل هزینه بیشتر کارفرما می‌شود، با استناد به گزارش بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، این روند منجر به افزایش کارآیی و بهره‌وری نیروی کار نشده و موید تاثیر منفی حداقل دستمزد، بر اشتغال است.

البته صالحی این تاثیرگذار نبودن را محدود به همین مورد قانونی ندانست و تصریح کرد: دیگر قواعد حاکم بر مناسبات و روابط بین کارگر و کارفرما نیز به همین منوال است که از جمله آنها می‌توان به شرایط خاتمه قرارداد کار، تسهیلات ویژه برای زنان کارگر، افزایش کارگران موقت و نبود امنیت شغلی، شرایط و امکان استخدام کارگران جدید اشاره کرد که از یک سو باتوجه به قانون کار و ازسوی دیگر حمایت نشدن کافی بنگاهداران اقتصادی از طرف نهاد حاکمیتی، عاملی بازدارنده در جهت تصمیم‌گیری کارفرمایان برای اشتغال است.

وی در پایان گفت: باتوجه به این موارد آنچه مورد اتفاق‌نظر کارگران و کارفرمایان است، تاکید بر تغییر قواعد قانون کار به‌منظور بهبود روابط کار و افزایش سطح اشتغال جامعه است. در این زمینه باید به انتظارات اساسی هر دو طرف توجه شود و با بازنگری اصولی و کارشناسی قانون کار این مهم را زودتر به نتیجه رساند.

باید به توافق برسیم

سپهر عبدالله‌پور، کارشناس اقتصاد در این زمینه در گفت‌و گو با صمت عنوان کرد: وضعیت کار، حقوق کارگر و روابط متقابل کارگر و کارفرما در طول این سال‌ها محل اختلاف کارشناسان مختلف بوده و هست. عبدالله‌پور درباره شرایط در سال‌های اخیر یادآور شد: با جهش‌های مکرر نرخ ارز در چند سال گذشته، کشور عملا با عدم تعادلی در این حوزه مواجه و این موضوع باعث شد نیروی کار ارزان‌قیمت به یکی از مشخصه‌های بازار کار ایران بدل شود و میزان دستمزد به نسبت کشورهای دیگر کاهش یابد؛ به‌طوری‌که ما در حال حاضر در جایگاه چند کشور اول دنیا در نرخ پایین دستمزد قرار گرفته‌ایم. وی درباره میزان دستمزد در کشور ما در قیاس با سایر کشورها عنوان کرد: میزان دستمزد در کشور ما رقمی حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ دلار است که در کمتر کشوری حقوق کارگران تا این حد نازل است. گرچه ریشه این کاهش دستمزد را باید در سیاست‌های کلان نهادهایی مثل بانک مرکزی جست‌وجو کرد، اما در عین حال می‌توان از این نیروی کار بسیار ارزان‌قیمت در مواردی مانند تولید مشترک با سرمایه‌گذاری خارجی به‌عنوان یک مزیت استفاده کرد.

البته عبدالله‌پور تعیین حداقل دستمزد کارگران را موضوعی متفاوت از نیروی کار ارزان در منطقه دانست و در این باره گفت: به‌نظر می‌رسد در موضوع تامین معیشت طبقه کارگر که امروز جزو دغدغه‌های اصلی اقتصادی محسوب می‌شود و موضوعاتی مانند تعیین حداقل دستمزد را مطرح می‌کند، نهادهایی مانند سازمان تامین اجتماعی و وزارت رفاه با تکمیل بانک اطلاعاتی خود و شناسایی و ساماندهی کارگران، به‌ویژه کارگران فصلی می‌توانند گام موثری در این مسیر بردارند.

وی درباره تاکید بر موضوع کارگران فصلی گفت: کارگران کارگاهی با حقوق مختلفی مثل بیمه و اولاد و مسکن طبق قانون کار -گرچه به‌صورت حداقلی- شرایط مطلوب‌تری دارند اما شرایط برای کارگران فصلی و کشاورزی بسیار نامطلوب است؛ بنابراین با تکیه بر این اطلاعات می‌توان بسته‌های معیشتی و حمایت‌های هدفمند را از این طبقه به عمل آورد. این کارشناس اقتصاد نیز دو دیدگاه عمده را در موضوع تعیین حداقل دستمزد مطرح و تصریح کرد: در زمینه تعیین حداقل دستمزد کارگران در کشور همچنان اختلاف‌نظر وجود دارد، زیرا یک گروه که اغلب حامی حقوق کارگران هستند معتقدند لازم است این حداقل دستمزد تعیین شود و میزان آن نیز قابل توجه باشد.

وی در ادامه توضیح داد: در مقابل نظر حامیان طبقه کارگر، نظر کارفرمایان وجود دارد که معتقدند اگر قرار باشد حقوق کارگر به این شکل تعیین شود، باتوجه به بهای تمام‌شده کالا، کارفرما مجبور به تعدیل نیرو خواهد بود که این موضوع خود باعث افزایش بیکاری و پیامدهای آن در کشور می‌شود.

عبدالله‌پور در ادامه گفت: البته در کنار این دو دیدگاه، عده‌ای نیز بر این باورند که میزان دستمزد می‌تواند تابع قانون کار نباشد و به‌صورت توافقی بین کارفرما و کارگر تعیین شود که با این روش میزان بیکاری نیز در کشور کاهش خواهد یافت. در نظر این گروه، نفس مشغول به کار شدن ارزشمندتر از میزان دستمزد کارگر است و این موضوع را با در نظر گرفتن تفاوت دستمزدها در نقاط مختلف کشور مطرح می‌کنند.

عبدالله‌پور در پایان گفت: باتوجه به شرایط موجود شاید بهتر باشد نهادهایی مانند وزارت رفاه در مسائل معیشتی به‌صورت ترکیبی و در نظر گرفتن نیازهای خانواده‌های این اقشار عمل کند و در زمینه میزان دستمزد نیز روش توافقی و حداقل‌های وزارت کار تعیین‌کننده باشد. البته در کنار این موارد باید به این موضوع نیز اشاره کرد که قانون کار در مسائل کارگری و کارفرمایی نیاز به بازنگری‌هایی دارد تا بتوانیم به نقاط روشنی برسیم.

سخن پایانی...

بودن یا نبودن حداقل دستمزد در قانون کار برای کارگران گرچه در جایگاه خود موضوع بسیار مهمی است اما مسئله‌ای که در این ایام جدی‌تر و مهم‌تر به‌نظر می‌رسد این است که در جامعه اقتصادی ما همواره حقوق کارگر با هر میزان تعیین شده یا افزایش یافته، از حداقل میزان موردنیاز برای تامین مایحتاج زندگی کمتر بوده و هر بار نیز که حاکمیت قصد کرده با افزایش درصدی دستمزد، رفاه نسبی را برای این قشر فراهم کند، بازار با نسبت بیشتری، قیمت‌ها را افزایش داد و باز حکایت کارگر و رفاه نسبی، همان آش بوده و همان کاسه. در نهایت اینکه به‌نظر می‌رسد اگر قرار است کاری در حوزه حقوق کارگری انجام شود شاید بهتر باشد در گام نخست نیازسنجی منطقی و مطلوبی از حداقل‌های معیشتی طبقه کارگر و واقعیت‌های بازار انجام و امکانات و ابزارها در این جهت به کار گرفته شوند.

گسترش خدمات روانشناختی محک در ۳۰ شهر در ۳۰ سالگی این مؤسسه

تجربه ۳۰ ساله محک در ارائه خدمات درمانی و حمایتی به کودکان مبتلا به سرطان و خانواده‌هایشان نشان می‌دهد، تنها دارو، تجهیزات و خدمات پزشکی برای درمان سرطان کافی نیست. بلکه خدمات مددکاری و مراقبت‌های روانشناختی نیز به اندازه پروتکل‌های دارویی در روند بهبودی کودکان مؤثرند. به همین دلیل این مؤسسه از سال ۱۳۹۶ بر مبنای برنامه راهبردی خود تلاش کرده است به یکپارچه‌سازی این خدمات در سراسر کشور بپردازد تا مسیر دریافت آنها را برای تمامی کودکان مبتلا به سرطان ایران در تمامی نقاط ایران تسهیل کند؛ یکی از حوزه‌های تمرکز محک در این زمینه ارائه مشاوره‌های روانشناختی توسط تیم روانشناسی به کودکان مبتلا به سرطان و خانواده‌هایی است که درگیر درمان فرزندشان هستند و در یکی از بیمارستان‌های دولتی و دانشگاهی دارای بخش خون و آنکولوژی اطفال در سراسر کشور روند درمان را پیگیری می‌کنند.

کودک و خانواده پس از تشکیل پرونده و قرار گرفتن تحت حمایت محک، مصاحبه‌های بالینی را پشت سر گذاشته و مشکلات روانی ایشان توسط روانشناسان محک، تحت درمان و نظارت قرار می‌گیرد. در سال گذشته این مشاوره‌ها نه تنها به بیماران تحت درمان در بیمارستان‌های دارای بخش خون و آنکولوژی تهران بلکه به بیمارستان‌ها در سایر استان‌های مختلف کشور نیز گسترش پیدا کرده است. به همین دلیل با رضا مشایخی، از روانشناسان محک در حوزه شهرستان به گفت‌وگو نشستیم تا نحوه ارائه خدمات روانشناسی از راه دور را تشریح کند:

◉ محک از راه دور چطور می‌تواند خانواده‌های نیازمند به دریافت خدمات روانشناسی را شناسایی کند؟

پس از تشکیل پرونده حمایتی برای کودکان، آنها با مددکاری اجتماعی محک در بیمارستان محل درمانشان در ارتباط قرار می‌گیرند. مددکاران اجتماعی که آموزش‌های تخصصی درخصوص شناسایی بحران‌های روانی و غربالگری را دیده‌اند، کودکان و خانواده‌هایی که نیاز به مشاوره و خدمات روانشناختی دارند را شناسایی و به واحد روانشناسی محک ارجاع می‌دهند. از این مرحله پیگیری‌ها برای ارائه خدمات مورد نیاز و یا خدمات روان‌درمانی آغاز می‌شود و تا زمانی که فرد به شرایط مطلوبی دست پیدا کند ادامه می‌یابد.

◉ بیشترین دغدغه‌های روانشناختی کودکان و خانواده‌ها در چه زمینه‌ای است؟

تعداد زیادی از آنها، با مشکلات روانی و روانی دست و پنجه نرم می‌کنند که به دنبال بروز بیماری سرطان در فرزند خانواده ایجاد شده است. اما تعدادی از این خانواده‌ها نیز مانند همه افراد جامعه، دارای مشکلات روانشناختی هستند که ربطی به بیماری سرطان فرزندشان ندارد. می‌توان گفت ۸۰ درصد از موارد تحت نظارت واحد روانشناسی محک دچار استرس‌های موقعیتی هستند، ۱۰ درصد مبتلا به بیماری‌های حاد روانی مانند افسردگی و ۱۰ درصد دیگر هم مشکلات مزمن خانوادگی دارند که مداخلات روانشناسی لازم برای ایشان صورت می‌گیرد.

همه ما می‌دانیم بزرگ‌ترین دغدغه برای درمان بیماری سرطان، مشکلات اقتصادی است. مطالعات نشان می‌دهد تأمین هزینه درمان و ارائه خدمات حمایتی به کودکان مبتلا به سرطان و خانواده‌هایشان در کاهش اضطراب و افزایش امید به زندگی نقش مهمی دارد. در مشاوره‌های محک گاهی مشکلاتی که ریشه در آسیب‌ها و معضلات اجتماعی نیز دارد هم مطرح می‌شود که واحد خدمات حمایتی محک تلاش می‌کند با ارجاع این موضوع به خیریه‌های همکار که در آن زمینه فعال هستند، بستری برای حل مسائل فراهم کنند. به طور مثال وقتی پدر اعتیاد داشته باشد به خیریه‌ها و یا سازمان‌های مردم‌نهاد فعال در حوزه ترک اعتیاد و بازتوانی ارجاع می‌شود.

◉ برای ارائه مشاوره‌های روانشناسی به خانواده‌ها در استان‌های مختلف کشور، محک از چه ابزارهایی استفاده می‌کند؟

با شروع پاندمی کرونا در سال ۱۳۹۸، واحد روانشناسی محک به سرعت فعالیت‌های خود را با این شرایطِ پیش‌بینی نشده، تطبیق داد. این واحد با بررسی و مطالعه توانست از روش‌های tele psychology یا روانشناسی از راه دور استفاده کند.

در این روش تمام تلاش‌مان این است که با افراد تماس تصویری برقرار کرده، حالات چهره و زبان بدن‌شان را ارزیابی کنیم و تکنیک‌های شناختی-رفتاری را پیش بگیریم. اما در بسیاری از موارد تماس تصویری به هر دلیلی ممکن نیست. برای همین سنجش لحن و حالت صدا به ما کمک می‌کند نوع اختلال را تشخیص داده و روش درمانی مناسب را انتخاب کنیم.

◉ ۳۰ شهری که تحت پوشش خدمات روانشناسی غیرحضوری محک قرار دارند در کدام استان‌ها هستند ؟

در حال حاضر کودکان مبتلا به سرطان و خانواده‌های آنها در بیمارستان‌های دولتی و دانشگاهی دارای بخش خون و آنکولوژی اطفال در ۳۰ شهر شیراز، اصفهان، همدان، شهرکرد، کرج، سمنان، کرمان، اراک، قزوین، بابل، بابلسر، ساری، رشت، گرگان، اهواز، کرمانشاه، سنندج، بندرعباس، زاهدان، یاسوج، بوشهر، قم، یزد، ارومیه، تبریز، اردبیل، کاشان، زنجان، خرم آباد و مشهد از خدمات مشاوره از راه دور محک استفاده می‌کنند.

◉ ارائه این خدمات به کودکان مبتلا به سرطان بستری در بیمارستان‌های تهران چگونه است؟

همان‌طور که گفته شد خدمات حمایتی محک به کودکان مبتلا به سرطان در تمامی نقاط کشور تعلق می‌گیرد، بنابراین کودکانی که در یکی از بیمارستان‌های دولتی و دانشگاهی دارای بخش خون و آنکولوژی کودکان در تهران بستری هستند نیز از این خدمات بهره‌مند می‌شوند. این بیمارستان‌ها در تهران عبارتند از: بیمارستان مفید، بقیه‌الله، فارابی، امام حسین، شهدا، لقمان، مرکز طبی، رسول اکرم، امام خمینی، علی اصغر، شریعتی و بهرامی؛ در این بیمارستان‌ها به دلیل دسترسی حضوری به کودکان و خانواده‌ها ارائه مشاوره کمی آسان‌تر است. همچنین روان‌شناسان محک موظف هستند هفته‌ای یک بار برای ارائه خدمات روانشناختی به این بیمارستان‌ها سر بزنند.

◉ کودکان‌وخانواده‌هایشان تا چه‌زمانی مشمول‌دریافت این خدمات می‌شوند؟

ارائه خدمات حمایتی به فرزندان محک و خانواده‌هایشان هیچ پایانی ندارد. به عبارت دیگر کودکان‌مان پس از بهبودی نیز برای کنترل آسیب‌های روانی حاصل از ابتلا به بیماری سرطان می‌توانند در صورت تمایل این خدمات را دریافت کنند. همچنین در صورتی علارغم همه تلاش‌ها کودکی فوت کند، خدمات سوگ درمانی به خانواده‌ها ارائه می‌شود.

محک برای اولین بار در ایران کلینیک سوگ کودک مبتلا به سرطان را تجهیز کرد تا خانواده هایی که پس از ۴ ماه از فوت فرزندشان گذشته و کارکردهای خانواده در اثر فوت فرزند دچار اختلال گردیده است را در فرآیند پروتکل‌های درمان سوگ قرار داده و بتواند خانواده را به خط پایه زندگی قبل از فوت فرزند بازگرداند و همچنین پس از گذران دوران سوگ خانواده کودکان مبتلا به سرطان می‌توانند در هر زمان که نیاز به خدمات روانشناسی داشتند این موضوع را با محک مطرح و مشاوره‌های مورد نیاز را دریافت کنند.

◉ در پایان به نظر شما بهترین جمله‌ای که می‌تواند امیدبخش خانواده‌ای که فرزندش به سرطان مبتلاست، چیست؟

من همیشه به آنها می‌گویم برای محک مسافت و فاصله مهم نیست. این مؤسسه بنا شده تا از درد و رنج حاصل از بیماری سرطان کودکان بکاهد، و در روزهای سخت، کنار قهرمانان کوچکش باشد. آنها در هر نقطه از ایران که باشند، در این مسیر تنها نیستند چرا که محک به پشتوانه سی سال عشق مردمان نیکوکار، همراه آنها در این مسیر سخت است.

رئیس هیات‌مدیره انجمن غرفه سازان در گفت‌وگو با صمت مطرح کرد:

کرونا ۷۰ درصد توان غرفه‌سازان را گرفت

سهیل فرزین
editor@smtnews.ir

غرفه‌سازی به‌عنوان بخش مهمی از صنعت نمایشگاهی تا پیش از شیوع ویروس کرونا با داشتن بیش از ۵۰ میلیون ساعت کار بیشترین اشتغالزایی در این حوزه را دارا بود. در واقع بخش غرفه‌سازی پرجمعیت‌ترین بخش از فضای سه‌گانه صنعت نمایشگاهی به‌شمار می‌رود که بالاترین حجم قراردادها و گردش مالی را هم به خود اختصاص داده است.

متاسفانه شیوع ویروس کرونا و تعطیلی فعالیت‌های نمایشگاهی در سطح کشور موجب شد فعالان این حوزه با چالش‌های فراوانی روبه‌رو شوند. با بررسی آثار شیوع کرونا در جامعه و همچنین صنعت نمایشگاهی به این نتیجه می‌رسیم که شیوع این ویروس بیشترین تأثیر را بر معاش و وضعیت اقتصادی کارگران بخش غرفه‌سازی گذاشته است. آمارهای غیررسمی البته نشان می‌دهد در ۱۵ ماه اخیر حدود ۵۰ درصد از فعالان این عرصه به‌طور کامل مشاغل قبلی خود در عرصه غرفه‌سازی را رها کرده و به کسب‌وکارهای دوم و سوم از قبیل ساخت دکوراسیون واحدهای مسکونی، کابینت‌سازی و... روی آوردند.

در شرایط کنونی که کشور دوباره در شرایط قرمز کرونایی به‌سر می‌برد، برگزاری تمام رویدادها با تعطیلی مواجه شده‌اند و این امر زنگ خطری جدی برای از دست دادن منبع درآمد کارگران حوزه غرفه‌سازی است. با توجه به فرا رسیدن روز جهانی کارگر و با تاکید براینکه کارگران بخش مهمی از صنعت نمایشگاهی را تشکیل می‌دهند، بر آن شدیم تا وضعیت کارگران در حوزه غرفه‌سازی را پیگیری کنیم. صمت در همین زمینه گفت‌وگویی را با منوچهر جعفری‌زاده، رئیس هیات‌مدیره انجمن غرفه‌سازان ترتیب داده که در ادامه مطالعه خواهید کرد.

منوچهر جعفری‌زاده در ابتدای این گفت‌وگو با اشاره به آخرین اقدامات در زمان قبل از شیوع کرونا اظهارکرد: حدود دو سال پیش با همکاری معاونت فنی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران و تیم کارشناسی انجمن غرفه‌سازی آماری از میزان کارگران مورد نیاز برای هر متر مشخص از مساحت نمایشگاهی ارائه شد. براساس این آمار اعلام کردیم که بر مبنای یک میلیون متر ساخت‌وساز نمایشگاهی حدود ۵ میلیون نفر ساعت در حوزه‌های گوناگون زیرساختی مانند چوب، دکوراسیون، شیشه، تزئینات، رنگ، حمل‌ونقل و... عملیات کارگری نیاز است.

انجمن غرفه‌سازان نیز در دو سال گذشته آموزش‌هایی را برای فعالان این حوزه در نظر گرفته است. این آموزش‌ها برای دریافت جواز غرفه‌سازی از انجمن برای شرکت‌ها الزامی است

وی سپس به تغییرات رخ داده در حوزه غرفه‌سازی از اواخر سال ۹۸ تا ابتدای ۱۴۰۰ اشاره کرد و افزود: از بهمن ۹۸ که شاهد شیوع ویروس کرونا و ایجاد وضعیت بی‌سابقه رکود در صنعت نمایشگاهی بودیم، ساخت‌وساز غرفه‌ها تقریبا به یک‌سوم رسید. امروزه مشکلات جدیدی نیز به چالش‌های قبلی ما اضافه شده است. به‌دلیل افزایش نرخ مواد اولیه و مصالح مورد نیاز غرفه‌سازان، این افراد از اقبال کمتری در این حوزه برخوردارند، چراکه مشتریان و مشارکت‌کنندگان با توجه به افزایش هزینه‌ها، کمتر به ساخت غرفه‌های خودساخته تمایل دارند. این موضوع به‌اضافه شیوع کرونا موجب شد در سال گذشته حدود ۷۰ درصد از زمانی که نیروهای پاره‌وقت در این حوزه مشغول بودند را از دست بدهیم.

رئیس هیات‌مدیره انجمن غرفه‌سازان همچنین گفت: حدود ۳۰ درصد از شرکت‌های غرفه‌سازی که جزو مجموعه‌های بزرگ این حوزه هستند در تمام بخش‌ها نیروهای دائم و استخدامی دارند و آنها را باوجود تمام هزینه‌هایی که وجود دارد، اخراج نکردند. ۷۰ درصد باقیمانده این شرکت‌ها نیز معمولا قراردادهای یک‌ساله با کارگران تنظیم می‌کنند که به‌احتمال زیاد بخش مهمی از آنها اکنون بیکار شدند.

غرفه‌سازی، شغلی پایدار برای کارگران

جعفری‌زاده با بیان اینکه غرفه‌سازی در شرایط ایده‌آل و به شرط حمایت‌های مناسب شغلی پایدار برای کارگران به‌شمارمی‌آید، تصریح کرد: به‌عنوان مثال، یک نجار تمام فصول سال مشغول به فعالیت در حوزه غرفه‌سازی است. عموماً کارگران بخش‌های گوناگون غرفه‌سازی مانند طراحی، چوب، خدمات و... به‌طور مداوم مشغول به کار هستند اما احتمال دارد کارفرمایان آنها تغییر کنند. رئیس هیات‌مدیره انجمن غرفه‌سازان در بخش دیگری از صحبت‌های خود به موضوع آموزش کارگران در حوزه غرفه‌سازی اشاره کرد و گفت: به‌عنوان مثال، در حوزه چوب، برخی از نیروهای انسانی به‌واسطه دارا بودن جواز کسب یا تجربه در این زمینه وارد حوزه نمایشگاهی شده و با غرفه‌سازی برای چند رویداد به‌طور کامل با فضای غرفه‌سازی نمایشگاهی آشنا می‌شود. انجمن غرفه‌سازان نیز در دو سال گذشته آموزش‌هایی را برای فعالان این حوزه در نظر گرفته است. این آموزش‌ها برای دریافت جواز غرفه‌سازی از انجمن برای شرکت‌ها الزامی است. جعفری‌زاده سپس با اشاره به برخی اقدامات انجمن غرفه‌سازان در مدتی که فعالان نمایشگاهی به ناچار بیکار بودند، افزود: تصمیم ستاد مقابله با کرونای کشور در ابتدای سال گذشته منجر به تعطیلی تمام فعالیت‌های نمایشگاهی شد. انجمن غرفه‌سازان از این فرصت به‌دست آمده استفاده کرد و شناسایی پیمانکاران و رفع نواقص آموزشی و برخی فعالیت‌های آنها را در دستور کار قرار داد. وی در پایان تاکید کرد: پس از شناسایی پیمانکاران، متوجه شدیم برخی از این مجموعه‌ها نیازمند آموزش و یادگیری بعضی فعالیت‌ها هستند. از همین‌رو در سال گذشته به این دو موضوع ورود کردیم و اقداماتی نیز در این حوزه‌ها انجام دادیم. گفتنی است آموزش‌ها و فعالیت‌های انجمن غرفه‌سازان به این پیمانکاران همچنان ادامه خواهد داشت و سعی می‌کنیم با پیگیری‌های مستمر به برگزاری کلاس‌های آموزشی برای این افراد اقدام کنیم.

منوچهر جعفری‌زاده

اعطای بن خرید نمایشگاه قرآن به ۱۲ هزار بازدیدکننده

نشست خبری نمایشگاه مجازی قرآن‌کریم با حضور عبدالهادی فقهی‌زاده معاون قرآن و عترت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به همراه سبحانی‌فر مدیرعامل شرکت پست ایران، ایوب دهقانکار مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات و پدرام پاک‌آیین مدیر روابط‌عمومی بانک صادرات ایران در محل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد.

در این نشست، فقهی‌زاده طی سخنانی برگزاری نمایشگاه قرآن را از وظایف اصلی معاونت قرآن و عترت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برشمرد و گفت: این نمایشگاه ابررویدادی است که در جهان نمونه و مانند ندارد و ما بر خود می‌دانیم که این رویداد را به بهترین نحو اجرا کنیم.

وی با اشاره به لغو نمایشگاه بین‌المللی قرآن‌کریم در سال ۹۹ گفت: مقدمات برگزاری نمایشگاه برای ماه رمضان سال ۹۹ فراهم‌شده بود اما شیوع کرونا مانع این اقدام شد. پس از آن اندیشه برگزاری نمایشگاه مجازی ما را به خود مشغول کرد و آخر سال ۹۹ توانست مقدمات را برای برگزاری نخستین نمایشگاه مجازی قرآن فراهم کند.

کار در فضای مجازی

به گزارش مهر معاون قرآن و عترت وزارت ارشاد با بیان اینکه سال گذشته رویدادهای بزرگی در فضای مجازی از سوی این معاونت برگزار شد، گفت: با وجود لغو برگزاری نمایشگاه قرآن، فعالیت در فضای مجازی به‌طور جدی در دستور کار ما قرار گرفت و فعالیت‌های گوناگونی را در فضای مجازی راه‌اندازی کردیم و پس از آن برگزاری نمایشگاه مجازی قرآن کریم در دستور کار قرار گرفت و همچنین نخستین آزمون مجازی قرآن و عترت هم با همین نگاه در صدها شهر و هزاران روستا به‌طور هم‌زمان برگزار خواهد شد.

افتتاح نمایشگاه مجازی قرآن از ۱۱ اردیبهشت

وی با اشاره به آغاز نمایشگاه مجازی قرآن‌کریم از روز شنبه ۱۱ اردیبهشت گفت: افتتاحیه نمایشگاه روز شنبه ۱۱ اردیبهشت با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در محل وزارتخانه برگزار می‌شود و عدالت در توزیع اقلام فرهنگی یکی از اهداف آن است، زیرا نمایشگاه حضوری فقط منحصر به تهران بود و فقط یک دوره شعبه استانی نمایشگاه را در مشهد برگزار کردیم اما نمایشگاه مجازی این فرصت را برای همه ملت ایران فراهم می‌کند تا از نمایشگاه دیدن کنند.

فقهی‌زاده با بیان اینکه نمایشگاه مجازی قرآن دو بخش اصلی دارد، اظهارکرد: بخش فروشگاهی مربوط به فروش آثار حوزه‌های قرآن و عترت، آثار حوزه‌های مفهومی دین و آثار حوزه دفاع مقدس است و در آن این‌گونه آثار ارائه می‌شود.

همچنین بخش دیگر نمایشگاه بخش محتوایی است که در آن شاهد حضور خلاقانه مؤسسات فرهنگی هستیم که در آن برنامه‌های آموزشی، وبینارهای تخصصی، برنامه‌های حوزه کودک و نوجوان، مشاوره و... در آن برگزار می‌شود.

وی با اشاره به مشارکت فعال خانه کتاب و ادبیات ایران در برگزاری نمایشگاه مجازی قرآن، گفت: این مجموعه همکاری و مشارکت فعالی در برگزاری نمایشگاه دارد و بخش فروشگاهی نمایشگاه را دوستان خانه کتاب و ادبیات اجرا می‌کنند. همچنین شرکت ملی پست ایران هم کار توزیع محصولات را برعهده دارد. در ادامه سبحانی‌فر، مدیرعامل شرکت پست طی سخنانی درباره مشارکت این شرکت در نمایشگاه مجازی قرآن گفت: وزارت ارتباطات براساس وظیفه و رسالتش در رویدادهای فرهنگی از جمله نمایشگاه کتاب مشارکت مناسبی داشت و ایجاد عدالت ارتباطی را در راستای ایجاد عدالت فرهنگی محقق شده می‌دانند، از این‌رو در نمایشگاه مجازی کتاب تهران حضور فعالی داشتیم و در نمایشگاه مجازی قرآن هم حاضر خواهیم بود.

ارسال محصولات به دورترین نقاط

سبحانی‌فر با اشاره به محدودیت‌های نمایشگاه فیزیکی گفت: برگزاری نمایشگاه فیزیکی هم به لحاظ حضور ناشران و هم به لحاظ حضور علاقه‌مندان محدودیت‌هایی داشت و نمایشگاه مجازی رویداد بی‌نظیر در سطح جهان است که سابقه برگزاری آن وجود نداشت. ما هم در این راستا در کنار دوستان قرار گرفتیم و در دورترین نقاط کشور خریدهای مردم را به دست‌شان رساندیم. سازمان جهانی پست از این فعالیت تقدیر و تشکر کرد.

تقویت اقتصاد نشر

سبحانی‌فر با اشاره به استقبال از نمایشگاه کتاب گفت: در نمایشگاه مجازی کتاب بیش از یک میلیون و ۲۰۰ هزار کتاب فروخته شد و ۱۸۰۰ ناشر شرکت فعال داشتند و در مجموع ۶۵ میلیارد تومان اقتصاد نشر کشور تقویت شد. امسال هم افتخار داریم در کنار معاونت قرآن و عترت وزارت ارشاد نمایشگاه قرآن را همراهی کنیم.

مدیرعامل شرکت پست با اشاره به لزوم بسته‌بندی با کیفیت محصولات نمایشگاه قرآن اظهارکرد: در نمایشگاه کتاب بسیاری از کتاب‌ها با استفاده از پاکت بسته‌بندی می‌شدند و در این زمینه با مشکلاتی روبه‌رو بودیم اما در نمایشگاه قرآن به‌دلیل حفظ حرمت کتاب و تومانی باید بسته‌بندی‌ها بهتر و محکم‌تر باشد و شایسته است ناشران کتاب‌های فروخته شده را در کارتون بسته‌بندی کنند.

وی درباره نحوه ارسال کتاب‌ها گفت: مردم کتاب‌های مورد علاقه‌شان را از ناشر خریداری می‌کنند و ناشر باید آن را بسته‌بندی و به ما تحویل دهد، به‌محض تحویل گرفتن بسته در باجه پست یک پیامک برای خریدار ارسال و بلافاصله فرآیند ارسال آغاز می‌شود. همچنین با توجه به اینکه شرکت پست در ۱۹۲ کشور نمایندگی فعال دارد آماده ارسال کتاب‌ها به همه کشورها هستیم.

در ادامه ایوب دهقانکار، مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات کشور با اشاره به اینکه نمایشگاه مجازی قرآن فرصت مناسبی برای تعمیق فرهنگ قرآنی است، افزود: یکی از راهبردهای مهم کشور ما موضوع دیپلماسی فرهنگی است و دیپلماسی قرآنی هم می‌تواند از موضوعات مهم دیپلماسی فرهنگی باشد و در این راستا نمایشگاه قرآن می‌تواند نقش خوبی ایفا کند.

در استمرار نمایشگاه کتاب، نمایشگاه قرآن برگزار می‌شود

دهقانکار با اشاره به اینکه خدمت به حوزه کتاب و ادبیات از وظایف خانه کتاب و ادبیات است، گفت: سال گذشته نمایشگاه مجازی کتاب به‌خوبی از سوی خانه کتاب و ادبیات برگزار شد و این افتخار را داریم در استمرار نمایشگاه کتاب نمایشگاه قرآن‌کریم را هم برگزار کنیم.

برگزاری نمایشگاه مجازی، رویدادی بی‌نظیر

دهقانکار برگزاری نمایشگاه‌های کتاب و قرآن را رویدادی بی‌نظیر دانست و گفت: برگزاری نمایشگاه فیزیکی کتاب در منطقه بی‌نظیر است، زیرا کشورهای منطقه برای برگزاری نمایشگاه فیزیکی از کشورهای اروپایی کمک می‌گیرند اما ما نه‌تنها نمایشگاه فیزیکی را خودمان برگزار می‌کنیم، بلکه در نمایشگاه مجازی هم کار کاملا بومی‌سازی شده و همه فعالیت‌ها در داخل کشور انجام داده می‌شود.

وی با اشاره به رفع نقاط ضعف نمایشگاه کتاب در نمایشگاه قرآن گفت: هنگام برگزاری نمایشگاه کتاب از طریق سامانه تلفنی و سلسله نشست‌هایی در خبرگزاری کتاب و جمع‌آوری بازخوردها از جامعه نشر در مجموع به ۱۵۰ نکته رسیدیم که نیاز است در نمایشگاه مجازی کتاب اصلاح شود و امروز در برگزاری نمایشگاه مجازی قرآن قصد داریم این ۱۵۰ اصلاح را انجام دهیم تا نمایشگاه به ذائقه مخاطب نزدیک شود.

وی ادامه داد: ارتقای زیرساخت‌ها از جمله دیتاسرور، ایجاد نرم‌افزار، اصلاح نرم‌افزارها به کمک وزارت ارتباطات، حل مشکلات جست‌وجو و سرچ کتاب، ایجاد بخش تفکیک موضوعی و ساده‌تر کردن فرآیند تخفیف به همراه عدم‌نمایش کتاب‌های ناموجود در پنل ناشران از جمله اتفاقات جدید در برگزاری نمایشگاه قرآن‌کریم است.

در ادامه پدرام پاک‌آیین، مدیر روابط‌عمومی بانک صادرات به‌عنوان بانک عامل و حامی اصلی نمایشگاه قرآن در سخنانی گفت: نمایشگاه قرآن فرصتی برای جهانی‌شدن آموزه‌های الهی است و برگزاری نمایشگاه مجازی این کار را هموارتر می‌کند.

وی با بیان اینکه بانک صادرات پیش‌ازاین هم حامی نمایشگاه قرآن بود، گفت: ما برای خود، مسئولیت‌های فرهنگی و اجتماعی قائل هستیم که در رأس این مسئولیت‌ها قرآن‌کریم قرار دارد؛ از این‌رو از فعالیت بزرگی مانند نمایشگاه قرآن حمایت می‌کنیم.

پاک‌آیین با اشاره به تأمین اعتبار خرید برای ۱۲ هزار فعال قرآنی از نمایشگاه قرآن گفت: امسال اعتبار خرید برای ۱۲ هزار فعال قرآنی در نمایشگاه ایجادشده و این اتفاقی نیست که از سوی معاونت قرآن و عترت انجام می‌شود. تمام تراکنش‌های نمایشگاه قرآن‌کریم نیز از درگاه بانک صادرات انجام می‌شود. در پایان همچنین از پوستر نمایشگاه مجازی قرآن کریم رونمایی شد.

حفظ پویایی با برگزاری نمایشگاه آنلاین

نمایشگاه نقاشی گروهی «نور» به‌صورت آنلاین در صفحه اینستاگرام نگارخانه حامی برگزار می‌شود. به‌گزارش شهرآرانیوز، این نمایشگاه ۸اردیبهشت، هم‌زمان با میلاد امام‌حسن‌مجتبی(ع) برگزار می‌شود و تا ۱۰اردیبهشت نیز ادامه دارد. نمایشگاه گروهی «نور» آثار نقاشی ۱۷هنرمند نقاش مشهدی را به نمایش می‌گذارد. نگارخانه حامی از جمله نگارخانه‌های خصوصی مشهد است که از ابتدای همه‌گیری کرونا تاکنون فعالیتش را به‌شکل مجازی ادامه داده است. این نگارخانه با برگزاری تعداد زیادی نمایشگاه در زمینه‌های گوناگون هنری و به‌صورت آنلاین، توانسته مخاطبان خود را حفظ کند. مریم رحمتی، مدیر این نگارخانه معتقد است برگزاری نمایشگاه در وضعیت کرونا تقریبا امکان‌پذیر نبود، از این‌رو تصمیم گرفته شد برای حفظ سلامت هنرمندان و مخاطبان نمایشگاه‌ها را به‌صورت آنلاین برگزار کنند. او در این‌باره می‌گوید: معلوم نیست کرونا چه وقت تمام شود. من به‌عنوان هنرمند نمی‌توانم دست روی دست بگذارم و منتظر بمانم کرونا تمام شود. ما با برگزاری نمایشگاه آنلاین هم پویایی خودمان را حفظ می‌کنیم و هم به هنرمندان می‌گوییم در خانه‌هایتان مشغول کار شوید و کارها را اینجا ارائه کنید. او در بخشی دیگر از صحبت‌هایش می‌گوید: از سویی برگزاری این نمایشگاه‌ها به هنرمندان کمک می‌کند رزومه کاری خود را داشته باشند و این برای برنامه کاری آنها مفید است. مدیر نگارخانه حامی معتقد است در چنین وضعی باید برای مردم فرهنگ‌سازی شود تا در فضای مجازی هم به‌دنبال آثار هنری باشند. ما این کار را از قبل از کرونا هم هم‌زمان با برگزاری نمایشگاه‌های حضوری انجام می‌دادیم.

اخبار

برگزاری نشست کمیته روابط‌عمومی، تبلیغات و اطلاع‌رسانی اکسپو

نشست کمیته روابط‌عمومی، تبلیغات و اطلاع‌رسانی اکسپو ۲۰۲۰ دوبی برگزار شد. نشست کمیته روابط‌عمومی، تبلیغات و اطلاع‌رسانی اکسپو دوبی سه‌شنبه ۷ اردیبهشت در محل دائمی نمایشگاه‌های تهران برگزار شد. به گزارش گسترش نیوز در این جلسه که با حضور حمیدرضا آملی، رئیس کمیته روابط عمومی، تبلیغات و اطلاع‌رسانی اکسپو، نماینده رسانه ملی، نماینده موسسه صمت و تعدادی از همکاران روابط‌عمومی شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران برگزار شد مباحث مختلفی به شرح ذیل موردبحث و تبادل‌نظر قرار گرفت:

- چگونگی استفاده از ظرفیت صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران در پوشش رویداد اکسپو ۲۰۲۰
- چگونگی تبلیغات صداوسیمای و نحوه پوشش‌دهی اخبار اکسپو و پاویون ایران در این رویداد جهانی
- تشریفات موردنیاز برای کارکنان
- تهیه بلیت و گذرنامه برای شرکت‌کنندگان داخلی در این رویداد بین‌المللی
- ارائه راهکارهای نوین برای ساخت تیزرها و تبلیغات حضور ایران در اکسپو ۲۰۲۰ دوبی
- نحوه جذب حداکثری مخاطبان به پاویون ایران
- استفاده از ظرفیت بخش خصوصی در نمایش توانمندی‌های صنعتی، معدنی، گردشگری و فرهنگی کشور
- هماهنگی به جهت عملکرد بهتر روابط‌عمومی در مدت زمان برگزاری این رویداد

در پایان این نشست مقرر شد مصوبات کمیته روابط‌عمومی به جهت تصویب نهایی و انجام اقدامات لازم به ستاد اصلی برگزاری اکسپو منعکس شود.

گفتنی است تاریخ برگزاری اکسپو ۲۰۲۰ دوبی، مهر سال ۹۹ تعیین‌شده بود اما پاندمی کرونا تمام برنامه‌ریزی‌های قبلی را لغو کرد؛ از این‌رو این رویداد با یک سال تاخیر و در مهر ۱۴۰۰ برگزار خواهد شد.

نمایشگاه جهانی هنر ژاپن ۲۰۲۱ برگزار شد

نمایشگاه جهانی هنر ژاپن (ART FAIR ۲۰۲۱) به دو صورت حضوری و مجازی و با حمایت و مشارکت رایزنی فرهنگی ایران در ژاپن در شهرهای کیوتو و توکیو برگزار شد.

به گزارش ایرنا، رایزنی فرهنگی سفارت ایران در ژاپن اعلام کرد، امسال نیز همچون سال گذشته، رایزنی فرهنگی سفارت ایران در ژاپن به‌عنوان حامی و مشارکت‌کننده با این رویداد مهم بین‌المللی همکاری کرد.

در نمایشگاه توکیو، ۱۴۰ غرفه برپا شد و با رعایت پروتکل‌ها، ۴۰ هزار و ۹۶۳ تن به صورت حضوری در پایتخت با امکان بازدید مجازی حضور یافته و در مدت ۳روز، بیش از ۳ میلیارد ین (۲۳میلیون یورو) فروش داشته است.

در سال ۲۰۲۰نیز برای نخستین‌بار با مشارکت رایزنی فرهنگی و همراهی موسسه هنرهای معاصر ایران و اداره کل همکاری‌های فرهنگی و ایرانیان خارج از کشور سازمان فرهنگ و ارتباطات، زمینه حضور ایران در این رویداد بین‌المللی فراهم و اثر هنرمند برجسته، رضا لواسانی با عنوان «زندگی» معرفی شد که در کتاب نمایشگاه به چاپ رسید اما متاسفانه به‌دلیل کرونا، اجرای آن لغو شد.

این نمایشگاه بزرگ فرهنگی و هنری در سطح بین‌المللی از جایگاه بسیار مهمی برخوردار است و به لحاظ وسعت نخستین و به لحاظ فروش آثار هنری با حدود۳ میلیارد یـن (۲۸میلیون دلار) در ۲۰۱۹ مقام دوم را در اختیار داشت.

گزارش میدانی

وضعیت کارگران در استان‌های قرمز کرونایی

در بخش ایمنی و بهداشت کار قانون کار، آمده است که شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار موظف است درباره ایمنی و بهداشت کارگران در شرایط بحرانی به میدان بیاید و بخشنامه‌های مربوطه را طراحی و ابلاغ کند. سوال اینجاست که آیا نباید در شرایط «قرمز کرونا» این شورا به صورت سه‌جانبه تشکیل جلسه دهد و به‌سرعت شیوه‌نامه‌هایی برای جلوگیری از ابتلای کارگران به کرونا صادر کند؟

چاره کار برای مصونیت کارگران شاغل در این استان‌ها چیست؟ کارگران در این استان‌ها چه نگرانی‌هایی دارند و چطور می‌توان از ابتلای آنها به کرونا در خطوط تولید یا کارگاه‌های پرجمعیت جلوگیری کرد؟

خبرگزاری ایلنا برای بررسی شرایط کارگران در این روزهای کرونایی و نگرانی‌های آنها، سراغ یکی از کارگاه‌های تولیدی استان قزوین رفته و پای صحبت کارگران این واحد نشسته است. یکی از کارگران صنعتی شاغل در کارگاه‌های استان قزوین درباره شرایط شغلی خود و همکارانش با بیان اینکه در روزهای سخت و پراسترسی قرار گرفته‌ایم، می‌گوید: ما در خطوط تولید در کنار هم کار می‌کنیم؛ حتی اگر ماسک بزنیم و کارفرما همه تجهیزات ضدعفونی مثل الکل را در اختیار ما قرار دهد، باز هم احتمال آلوده شدن ما وجود دارد؛ مراودات ما هنگام کار زیاد است و درعمل به هیچ وجه قادر به حفظ فاصله اجتماعی هنگام کار کردن نیستیم.

این کارگر با تاکید بر اینکه رفتن سر کار هم برای خود کارگران و هم برای خانواده‌های آنها نگران‌کننده است، می‌گوید: بسیاری از همکاران من فرزند کوچک یا والدین پیر در خانه دارند و طبیعی است که علاوه‌بر خودشان، نگران سلامت آنها هم باشند؛ ما هر روز که سر کار می‌رویم، با ایستادن کنار هم در خطوط تولید، در خطر ابتلا قرار می‌گیریم. اگر یکی آلوده شود، حتما باقی هم به ترتیب آلوده خواهند شد!

این کارگر در پاسخ به این سوال که آیا «دورکاری» می‌تواند چاره کار شما باشد، می‌گوید: دولت فقط به دورکار کردن که امری است مربوط به کارمندان دولت فکر می‌کند. از طرفی تولید در صنایع و کارگاه‌ها نیاز به حضور فیزیکی دارد، به علاوه اینکه ماهیت کار ما با دورکاری همخوانی ندارد. ما باید برویم سر دستگاه‌ها و تولید کنیم! پس دورکاری و این حرف‌ها فقط مخصوص کارمندان خود دولت است، نه کارگران صنعتی و تولیدی.

به گفته او، تنها چاره، کم کردن تعداد نفرات در خطوط تولید است؛ او می‌گوید: باید تعداد حاضران در هر خط تولید به نصف و حتی کمتر کاهش یابد. حتی اگر ظرفیت تولید تا اندازه‌ای پایین بیاید، بازهم نجات جان انسان‌ها ارزشمندتر است و باید این کار صورت بگیرد؛ دولت به جای اصرار مدام بر دورکار کردن یا نکردن، باید بخشنامه بدهد و صنایع را ملزم به کاستن از تعداد نفرات در خطوط تولید کند، لااقل در استان‌های قرمز کرونا!

▣ دولت فقط به فکر کارمندان است

با این حساب، نه در کارگاه‌های تولیدی و خطوط تولید صنعتی و نه در پالایشگاه‌ها و کلونی‌های نفتی، دورکاری چاره کار نیست؛ دولت در روزها و هفته‌های گذشته، فقط در حال بحث کردن و مجادله بر سر دورکار کردن بوده است؛ این در حالی است که دورکاری تنها با مختصات کار کارمندی و پشت میزنشینی همخوانی دارد و با کار کارگری نمی‌خواند! واقعا ماهیت چند درصد از کارگران بیمه‌شده تامین اجتماعی با «دورکاری» تطابق دارد؟ به جز درصد بسیار پایینی از کارگران خدماتی مانند بازاریابان و کارشناسان فروش یا کارگران شرکت‌های فناوری اطلاعات، باقی کارگران که در بخش‌های مختلف صنعت، تولید و نفت مشغول به کار هستند، از اساس نمی‌توانند دورکاری کنند.

فرامرز توفیقی، فعال کارگری نیز در این زمینه معتقد است دولت فقط به فکر کارمندان و پشت میز نشینان است چراکه دورکاری که درباره‌اش صحبت می‌کنند، به درد کارگر تولیدی نمی‌خورد.

او با تاکید بر اینکه کارگری که متراژی کار می‌کند، نمی‌تواند اساساً دورکاری کند، از ضروری بودن راهکارهای پیشگیرانه این‌گونه می‌گوید: نباید اجازه دهند کارگران بیش از این در معرض خطر قرار بگیرند؛ خطر بسیار جدی است و باید با صدور بخشنامه‌هایی که متناسب با شرایط کار کارگاه‌ها باشد، از حضور تنگاتنگ کارگران در کارگاه‌ها جلوگیری شود.

در بخش ایمنی و بهداشت کار قانون کار، آمده است که شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار موظف است درباره ایمنی و بهداشت کارگران در شرایط بحرانی، به میدان بیاید و بخشنامه‌های مربوطه را طراحی و ابلاغ کند. سوال اینجاست که آیا نباید در شرایط «قرمز کرونا» این شورا به صورت سه‌جانبه تشکیل جلسه بدهد و به‌سرعت دستورالعمل‌هایی برای جلوگیری از ابتلای کارگران به کرونا صادر کند؟ آیا نمی‌شود با توجه به ماهیت اشتغال کارگران در کارگاه‌ها (در خطوط تولید، در کلونی‌های نفتی و در کارگاه‌های خدماتی) دستورالعمل‌هایی ابلاغ شود که از سوی آنها از حضور فشرده کارگران در محیط‌های پرخطر کارگاهی ممانعت شود؟

تکیه بر ظرفیت کارگران، راهکار رونق تولید

گروه استان‌ها
editor@smtnews.ir

نقش اصلی و کلیدی کارگران در چرخه تولید و رونق اقتصادی کشورها آن‌قدر برجسته و ممتاز بوده که در تقویم جهانی روز ۱۱ اردیبهشت به نام کار و کارگر نام‌گذاری شده است.

امروزه نیروی انسانی نقش تعیین‌کننده‌ای در شکوفایی اقتصادی کشورها ایفا می‌کند و می‌توان گفت بدون حضور نیروهای ماهر و متخصص بهره‌برداری از منابع و ثروت‌های یک کشور تقریبا امکان‌پذیر نخواهد بود.

در همین راستا ۳ تن از کارشناسان و مدیران نهادهای اجرایی در میزگرد ایرنا قزوین حضور یافته و درباره چالش‌ها و مشکلات جامعه کارگری استان گفت‌وگو کرده و نقش کارگران را در تحقق شعار سال و ایجاد رونق تولید بررسی کردند.

عکس: صمت

کارشناسان و مختصصان بخش تولید اتفاق نظر دارند که کارگران به‌عنوان نیروهای شتاب‌دهنده به صنعت از نقش محوری و کلیدی در تحقق شعار سال و به ثمر رسیدن اهداف آن برخوردار هستند

معاون روابط کار اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان قزوین با اشاره به راهکارهای تحقق شعار سال و نقش پررنگ کارگران افزود: دشمنان انقلاب اسلامی تمامی سعی و تلاش خود را برای ضربه به نظام جمهوری اسلامی به کار گرفته و با حربه تحریم و جنگ اقتصادی برای ایجاد نارضایتی میان مردم و فشار بر کشور تلاش می‌کنند.

حجت‌الله آقاجانی افزود: در این فضا باید با استفاده حداکثری از توان و ظرفیت داخلی و افزایش بهره‌وری از کارگران برای رونق تولید اقدام کرد و دشمنان را در دستیابی به اهداف خود ناکام گذاشت.

این مسئول با تاکید بر تدوین برنامه‌های بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت برای تحقق شعار سال، افزود: علاوه‌بر این موضوع، ارتقای کیفیت کالاها، ایجاد ساختار مناسب برای صادرات و مقابله با کالاهای قاچاق نیز برای رونق تولید موثر بوده و نقش مهمی در شکوفایی اقتصادی برای استان و کشور به دنبال خواهد داشت.

▣ رصد مستمر بنگاه‌های اقتصادی

وی با اشاره به مهم‌ترین اقدامات انجام‌شده در راستای حمایت از جامعه کارگری و جلوگیری از تعدیل نیروها، اضافه کرد: در این راستا به صورت مستمر فضای بنگاه‌های اقتصادی استان که بیش از ۵ نفر نیرو را تعدیل می‌کنند رصد و تحلیل شده و گزارش جمع‌بندی آن برای استاندار و فرمانداران ارسال می‌شود.

آقاجانی اضافه کرد: همچنین تلاش می‌کنیم بنگاه‌های مشکل‌دار را در استان شناسایی و رصد کرده و با اقدامات پیشگیرانه از تعدیل نیروها جلوگیری کنیم.

وی با بیان اینکه مشکلات واحدهای تولیدی به ۲ بخش استانی و ملی تقسیم می‌شود، افزود: با رصد و شناسایی مشکلات واحدهای تولیدی تلاش می‌کنیم موانع و مشکلات استانی را در داخل حل کرده و مشکلات ملی را برای حل‌وفصل به کارگروه‌های ملی ارسال کنیم.

معاون روابط کار اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی قزوین افزود: پیگیری در ستاد تسهیل و رفع موانع تولید استان و مرکز، طرح در کارگروه مدیریت بحران اداره کل تعاون و پیگیری از طریق کمیسیون‌های امنیت کارگری، شورای تامین و نهادهای اجرایی از جمله اقدامات برای حل مشکلات و موانع تولید در استان است.

وی اضافه کرد: بازرسی‌های مستمر از واحدهای تولیدی و تشکیل کمیته‌های سه‌جانبه با حضور نمایندگان کارگران، کارفرمایان و نهادهای دولتی از جمله اقدامات دیگر برای شناسایی و رفع مشکلات جامعه کار و تولید در استان بوده است.

▣ بالاترین سرمایه برای تولید و کارآفرینی

رئیس کانون کارفرمایان استان قزوین نیز در این میزگرد با تبریک هفته کار و کارگر به تلاشگران عرصه جهاد اقتصادی، گفت: ما کارفرمایان باور و اعتقاد داریم که کارگران، بالاترین سرمایه ما در تولید و کارآفرینی هستند و برای صیانت از کار و تولید و پیشرفت و بهبود امور به تعامل واقعی و صحیح با آنها نیازمند هستیم.

مجید آهنگریان افزود: اعتقاد داریم تمامی خروجی ما در حوزه‌های تولید و خدمات قطعا به واسطه تلاش کارگران است و باید در شرایط موجود بتوانیم رضایت نسبی این قشر زحمتکش جامعه را فراهم کنیم.

وی اضافه کرد: یقین داریم که کارگر و کارفرما در کنار هم معنا و مفهوم پیدا می‌کنند و یقینا با همدلی و درک صحیح از وضعیت و شرایط اقتصادی حاکم می‌توانند به نقطه بهتری از وضع موجود دست یابند.

این مسئول گفت: دشمنان در این شرایط اقتصادی به دنبال ایجاد اختلاف و شکاف میان گروه‌های مختلف مردم به‌ویژه جامعه کارگری و کارفرمایی هستند و باید این دو گروه با درک صحیح از شرایط جلوی هرگونه سوءاستفاده دشمنان را بگیرند.

▣ تبدیل تهدیدها به فرصت

رئیس کانون کارفرمایان استان قزوین اضافه کرد: امروز تحریم‌های ظالمانه دشمنان که روزبه‌روز تشدید می‌شود، اقتصاد کشور را دچار مشکلات و بحران‌های متعددی کرده است و اعتقاد داریم طبق پیام نوروزی رهبر معظم انقلاب باید امسال با فعالیت صحیح و درست تهدیدها را به فرصت تبدیل کرد. وی با اشاره به راهکار تحقق شعار سال اضافه کرد: شعار رونق تولید تنها زمانی در جامعه محقق می‌شود که کارگران و کارفرمایان و قوای مقننه، قضاییه و مجریه بیش از پیش همکاری با فعالان اقتصاد داشته و به درک مناسب از شرایط اقتصادی رسیده باشند. آهنگریان افزود: خوشبختانه این درک مشترک در استان با محوریت استاندار، مدیران کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی، امور مالیاتی و تامین اجتماعی به وجود آمده و فضای اقتصادی و کارگری استان به‌خوبی در نشست‌ها، کارگروه‌ها و جلسات متعدد رصد و پیگیری می‌شود. وی اضافه کرد: امروزه باور و اعتقاد نهادهای اجرایی و قضایی، حمایت از فعالان اقتصادی و گره‌گشایی از مشکلات آنها است و این باور و عقیده را می‌توان در تشکیل نشست‌های مشترک کارگروه تسهیل و رفع موانع تولید استانداری با ستاد اقتصاد مقاومتی دادگستری مشاهده کرد. آهنگریان گفت: هم‌اینک تمامی نهادهای اجرایی و قضایی استان خواهان استفاده حداکثری از ظرفیت‌های قانونی برای حل مشکلات واحدهای تولیدی و فعالان اقتصاد استان هستند و همین موضوع می‌تواند نقش موثری در رونق تولید و حل مشکلات کارگری استان ایفا کند.

رئیس کانون کارفرمایان استان قزوین افزود: اگر بخواهیم این دوره را به شکوفایی اقتصادی تبدیل کنیم راهی جز اینکه درک خاصی از این شرایط داشته باشیم و نگاه مقطعی را کنار بگذاریم وجود ندارد. آهنگریان گفت: به اعتقاد ما اصلی‌ترین شاخص ادامه حیات یک بنگاه اقتصادی حضور کارگران است و باید با جاری کردن روح قانون که حمایت از فعالان اقتصاد است جلوی تعدیل نیروها را گرفت.

▣ نبود نیروی کار ماهر

رئیس کانون کارفرمایان استان قزوین افزود: باور داریم بهره‌وری حاصل کار یک کارگر متخصص است و وقتی یک بنگاه اقتصادی یک کارگر با تجربه را از دست می‌دهد به طور قطع آسیب جدی به آن وارد می‌شود.

آهنگریان گفت: در بسیاری از کارگاه‌ها و محیط‌های کوچک که کار با هنر کارگر و ارزش افزوده حاصل از وجود وی محقق می‌شود از دست دادن نیروی کار ماهر یک معضل و ضایعه غیرقابل جبران است.

وی افزود: فقدان نیروی ماهر و جایگزین شدن نیروهای جدید پیامدها و آثار سوء زیادی به دنبال دارد که مهم‌ترین آنها ایجاد ضایعات در مواد اولیه، کاهش راندمان و از دست رفتن سطح تولید است به همین دلیل کارفرمایان اعتقاد دارند باید با حفظ شرایط تولید و بستر مناسب تولید جلوی تعدیل نیروها را گرفت.

آهنگریان گفت: امیدواریم با باور عمیق، همدلی بیشتر و تجزیه و تحلیل شرایط بتوانیم وضعیت موجود اشتغال استان را حفظ کرده و با حداکثر ظرفیت برای تحقق شعار سال و رونق تولید در جامعه قدم برداریم.

▣ نقش نیروی انسانی در تولید

این مسئول گفت: دولت‌های مختلف طی ۴۰ سال بعد از انقلاب اسلامی برای اشتغالزایی شعارهای مختلفی سرداده و عملکرد مثبت و منفی از آنها برجای مانده است اما چیزی که همگان بر آن اذعان کرده‌اند نقش تعیین‌کننده نیروی انسانی در تولید است و باید بیشتر قدر این گوهر گرانمایه دانسته شود.

وی گفت: امروزه بسیاری از کشورها با کمبود نیروی انسانی کارآمد، جوان و با انگیزه مواجه هستند و باید قدر این نیروی انسانی متعهد و کارآمد که می‌تواند چرخ‌های اقتصاد کشور را به حرکت درآورد بیشتر دانست.

استفاده از موقوفات در توسعه اکوسیستم نوآوری یزد

نشست مسئولان با متولیان اوقاف و امور خیریه، شنبه ۴ اردیبهشت با هدف بررسی راه‌های همکاری مشترک، در مرکز فناوری اقبال برگزار شد. به گزارش صمت به نقل از روابط‌عمومی پارک علم و فناوری یزد، محمدمهدی لطفی، رئیس پارک علم و فناوری یزد در این نشست با تاکید بر اهمیت استفاده از ظرفیت‌های موقوفات در حوزه علم و فناوری، گفت: یکی از مشکلات پارک علم و فناوری یزد، کمبود فضا برای شرکت‌های توسعه‌یافته و شرکت‌های متقاضی استقرار است. وی افزود: در این زمینه مجوز ایجاد پهنه فناوری اقبال در محدوده گسترده اطراف پارک علم و فناوری یزد اخذ شده و اداره اوقاف می‌تواند از طریق احداث ساختمان‌هایی در این محدوده و اجاره آن به شرکت‌های فناور، علاوبر کسب درآمد، به اکوسیستم نوآوری استان کمک کند.

▣ تاکید بر سرمایه‌گذاری در طرح‌های دانش‌بنیان

لطفی سرمایه‌گذاری در طرح‌های دانش‌بنیان را یکی دیگر از راه‌های همکاری مجموعه پارک و اداره کل اوقاف و امور خیریه استان دانست و گفت: سرمایه‌گذاری در برخی طرح‌های حوزه دانش‌بنیان با ریسک همراه است و ما می‌توانیم سبدی از مجموعه این طرح‌ها را در اختیار اوقاف قرار دهیم تا ریسک سرمایه‌گذاری کاهش یابد. از نگاه دکتر لطفی، وجود طرح‌هایی با ظرفیت ملی در استان یزد، فرصتی ارزشمند به شمار می‌آید و یکی از آنها پروژه «هایپر لوپ» است که از سوی پارک علم و فناوری یزد به ستاد حمل‌ونقل پیشرفته کشور ارائه شده است. رئیس پارک علم و فناوری یزد ابراز عقیده کرد که در صورت تامین سرمایه این پروژه در طول مدت ۳ سال به این فناوری دست یافته و با اقتصادی کردن آن جزو معدود کشورهای دارای هایپر لوپ قرار گیریم. لطفی تصریح کرد: در صورت سرمایه‌گذاری اوقاف روی این پروژه، علاوه‌بر دستیابی به این فناوری نوین می‌توانیم تا چند سال آینده جزو باشگاه چند نفری صاحب آن در دنیا شده و قدرت رقابت بین‌المللی پیدا کنیم.

▣ استقبال سازمان اوقاف و امور خیریه

حجت‌الاسلام سید مهدی خاموشی، رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه کشور که از طریق ارتباط اینترنتی در این جلسه حضور داشت، یکی از راه‌های برون‌رفت از شرایط تحریم‌های ظالمانه دشمنان را توجه به مباحث دانش‌بنیان و تولید دانست و گفت: سازمان اوقاف و امور خیریه کشور تاکنون در استان‌های مختلف در زمینه‌های گوناگون از جمله ایمپلنت، تجهیزات پزشکی عمل قلب باز، دستگاه‌های گوارشی، جراحی‌های درونی، فشارسنج سه‌فاز، موتور و ماشین‌های برقی و... سرمایه‌گذاری کرده است. او وقف را یکی از اقدامات اثرگذار مومنان برای تقسیم انتفاع و بهره اموال خود در جهت رفع مشکلات مردم دانست و گفت: اگر از طریق سرمایه‌گذاری اوقاف، مشکلی از جامعه حل شود، با کمال افتخار استقبال می‌کنیم. سپنتا نیکنام، عضو شورای اسلامی شهر یزد و مدیر انجمن زرتشتیان در این جلسه با اشاره به تاثیر مثبت بازدید اعضای شورای شهر و مدیران شهری از ناحیه نوآوری شریف در تهران، خواستار برنامه‌ریزی بازدیدهای مشابه برای مدیران نهادهای دولتی استان یزد شد.

▣ آمادگی انجمن زرتشتیان یزد

نیکنام با تاکید بر لزوم مقایسه عملکرد نهادهای مختلف در استان‌ها گفت: با بررسی تعاملات اداره‌های اوقاف سایر استان‌ها با مجموعه پارک‌های علم و فناوری الگوهای خوبی در اختیار مسئولان استان یزد قرار می‌گیرد. وی استفاده از ظرفیت‌های سازمان اوقاف و امور خیریه کشور و ستاد اجرایی فرمان امام در استان یزد را بسیار مهم دانست و افزود: انجمن زرتشتیان یزد آمادگی کمک به اکوسیستم فناوری و نوآوری استان را دارد.

حجت‌الاسلام زارع‌زاده، مدیر کل اوقاف و امور خیریه استان یزد نیز در این جلسه از آمادگی این سازمان به سرمایه‌گذاری در اموری که به طور مستقیم مشکلات کشور را حل می‌کند، سخن گفت و افزود: پروژه‌های متعددی با این شیوه در حوزه دانش‌بنیان در استان‌ها انجام می‌شود. زارع‌زاده پیشنهاد کرد که در حوزه‌های دانش‌بنیان، پروژه‌هایی با توجیه اقتصادی و برای رشد و توسعه استان تعریف شود تا سرمایه‌گذاری از طریق اداره اوقاف انجام شود. شکوهی، معاون فناوری و نوآوری پارک علم و فناوری یزد نیز در این نشست با بیان اینکه پارک علم و فناوری یزد در طول حیات ۲۰ ساله خود همواره با وقف در ارتباط بوده است، گفت: رسالت اصلی پارک، کمک به جوانان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی است تا بتوانند با دانش خود ثروت ایجاد کنند. وی کمک به توسعه زیرساخت‌های فیزیکی و سرمایه‌گذاری روی طرح‌های حوزه دانش‌بنیان را از راه‌های شایسته استفاده از ظرفیت‌های وقف در حوزه اکوسیستم نوآوری استان دانست و گفت: این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند از طریق ایجاد یک سیستم سازماندهی‌شده صورت گیرد. شکوهی با بیان اینکه مدتی است پارک علم و فناوری یزد پیگیر ایجاد یک صندوق نیکوکاری در ذیل مجموعه بورس است، گفت: اداره اوقاف می‌تواند از طریق خرید سهم در این صندوق، در توسعه کسب‌وکار شرکت‌های کوچک و متوسط پارک علم و فناوری یزد مشارکت کند. وی با اشاره به برگزاری رویداد سکوی پرتاب یزد و سرمایه‌گذاری ۴۰ میلیاردی روی طرح‌های جوانان خلاق، گفت: این سرمایه‌گذاری از سوی هلدینگ برکت متشکل از ۱۱ صندوق پژوهش و فناوری انجام شده و سود بالایی را نصیب این مجموعه خواهد کرد. شکوهی تصریح کرد: اگر اداره اوقاف علاوه‌بر انتفاع مالی حاصل از این قبیل سرمایه‌گذاری‌ها، نگاهی خیرخواهانه نیز داشته باشد می‌تواند توسعه فراگیر و نمادین در سطح استان و کشور ایجاد کند.

▣ احداث کلین روم کلید فعالیت ۶۰ شرکت مرتبط

معاون فناوری و نوآوری پارک علم و فناوری یزد با بیان اینکه اداره اوقاف می‌تواند در مواردی که بخش خصوصی ورود نمی‌کند، مشارکت کرده و مشکلات کشور را حل کند، گفت: برای مثال در حوزه ژنتیک یک کلین روم سطح یک در کشور وجود ندارد و با سرمایه‌گذاری در این حوزه حدود ۶۰ شرکت فعال شده و سود آنها در اختیار اوقاف قرار گیرد.

شکوهی از توانایی پارک برای هدایت منابع به سمت مباحث دانش‌بنیان خبر داد و گفت: اداره اوقاف می‌تواند از طریق صندوق پژوهش و فناوری استان یزد در پروژه‌های دانش‌بنیان سرمایه‌گذاری و ریسک سرمایه‌گذاری از این طریق کاهش پیدا کند. وی نگاه بلندمدت در سرمایه‌گذاری مباحث فناوری و نوآوری را ارج نهاد و گفت: در مرکز نوآوری پارک علم و فناوری یزد به طرح‌های نوآورانه دانش‌آموزان و دانشجویان کمک بلاعوض می‌شود.

شکوهی افزود: از همین مرکز شرکت‌هایی اوج گرفتند که سود سالانه آنها بیش از ۵ میلیارد تومان بوده و این نشان‌دهنده اهمیت داشتن نگاه بلندمدت در سرمایه‌گذاری حوزه‌های دانش‌بنیان است.

یکم ماه مه برابر با ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر نام‌گذاری شده است. این روز فرصتی برای بیان مطالبات این قشر را فراهم می‌کند، هرچند کارآیی و کارآمدی آن با انتقاد روبه‌رو است. گویی که در بیان این مشکلات به بیراهه رفته‌ایم. به گزارش صمت معنای کارگر در کشور ما ریشه در فرهنگ دارد و برداشتی که از آن به ذهن متبادر می‌شود که با معنای حقوقی آن تفاوت دارد. بسیاری از افراد جامعه وقتی سخن از کارگر به میان می‌آید، کسانی را به ذهن می‌آورند که کار فیزیکی انجام می‌دهند، از کار در یک واحد تولید گرفته تا نیروی خدماتی شرکت‌ها. کارگران اغلب در قالب افرادی آبرومند اما کم‌توان مالی تصویرسازی می‌شوند.

عکس: آیدا فریدی

این‌بار، غم نان کافی نیست

کنار کارگران بایستیم

کسانی که گذران روزمره در روزهای سخت و شرایط نامساعد اقتصادی، برایشان دشوارتر می‌شود. بدین‌ترتیب این قشر به چالش‌های مالی تقلیل داده می‌شوند. اما در مفهوم حقوقی، زمانی که یک شخص خصوصی برای شخص خصوصی دیگر (حقیقی یا حقوقی) کار می‌کند، تحت شمول قانون کار قرار می‌گیرد و می‌توان از عنوان کارگر برای آن استفاده کرد؛ بنابراین تعریف، بسیاری از ما که ضمن قانون کار مشغول به‌کار هستیم، متفاوت از نوع فعالیت خود، در رده کارگران قرار می‌گیریم. در این میان، کسانی هم هستند که کار می‌کنند اما بی‌توجه به قوانین. دستفروشان، کارگران روزمزد، زباله‌گردان و...؛ به‌طور کلی کسانی که تحت شمول قوانین کار نیستند. افرادی که در زندگی روزمره در مسیر کار، خرید، باشگاه و... در مترو یا سر چهارراه‌ها با آنها روبه‌رو می‌شویم. این افراد از محل عبور و مرور ما ارتزاق می‌کنند، کار یدی دارند اما در عرف و قانون کارگر نیستند. با این وجود، آیا می‌توان در روز کارگر نسبت به خیل عظیمی که در این تعریف عرفی و قانونی نمی‌گنجند؛ یعنی دستفروشانی که برای خودشان کار می‌کنند، بی‌اعتنا بود؟ آیا می‌توان از کارگران نوشت و دستفروشان را نادیده انگاشت؟ آن‌هم در این روزها که شیوع ویروس کرونا، مانعی تازه در مسیر زندگی این افراد ایجاد کرده و فاصله ما از یکدیگر به سبب ترس و مراعات بیش‌ازپیش شده است. کافی است به حافظه تاریخی خود مراجعه کنید، به‌روشنی درمی‌یابید که طی سال‌های اخیر بر تعداد دستفروشان شهرمان افزوده‌شده است. این کارگران رده‌های سنی متفاوتی دارند، از خردسال گرفته تا نوجوان، بزرگسال و حتی پیرمردها و پیرزنان. برخورد ما با این قشر بسته به جنسیت و سن تفاوت‌هایی دارد اما در مجموع روی خوشی به آنها نشان داده نمی‌شود. درباره کودکان این گمان می‌رود اکثریت آنها متعلق به باندهای مخوفی هستند که سعی دارند با تحریک احساسات، شما را سرکیسه کنند. پیرمردان و پیرزنان در رده افرادی هستند که زیر بالش‌شان میلیون‌ها تومان پول مخفی کرده‌اند، وضع‌شان از من و شما بهتر است اما گویی دربرابر عطش جمع کردن پول سیری ندارند. از همان‌هایی که سال‌های پیش مد بود صداوسیما به سراغشان برود و یک زندگی لاکچری را پس این تحقیر و سرافکندگی کشف کند. تکلیف جوانان دستفروش هم که ناگفته پیداست؛ تو جوانی برو سراغ کاری آبرومند. گویی در مقام موعظه وضعیت اشتغال و آمارهای بیکاری را به یکباره فراموش می‌کنیم و عجیب‌تر آنکه ساعت‌ها ایستادن و تلاش برای فروختن کالایی را بی‌آبرویی می‌دانیم. در موارد متعددی هم تلاش می‌کنیم با احتساب درآمد روزانه و ماهانه این افراد، زندگی خودمان و آنها را مقایسه کنیم و به این نتیجه برسیم: خوب، خیلی هم وضع‌شان بد نیست. علاوه بر تمام موارد یادشده، نگاه دیگری نیز به این قشر وجود دارد، نگاهی سازمان‌یافته‌تر؛ معضل شهری. حضور دستفروشان در گذرها، سر چهارراه‌ها و متروها، نظم شهری را به هم می‌ریزد، از زیبایی شهرمان می‌کاهد و از همه مهم‌تر با اعتراض سایر شهروندان روبه‌رو است. بر همین اساس نیز هر از چندگاهی شاهد اجرای طرح‌هایی برای ساماندهی دستفروشان هستیم، اقداماتی که تاکنون نتیجه‌بخش نبوده است. در این دست طرح‌ها، بساط دستفروشان از سوی شهرداری یا سایر نهادهای مرتبط برچیده می‌شود. اجناس فروشندگان مترو را ضبط و از ادامه کار آنها ممانعت به عمل می‌آید. طبیعی است که چنین اقدامات موضعی، نتیجه مثبتی به‌دنبال ندارد. سرچشمه دستفروشی، بیکاری و بی‌پولی است و ساده‌انگاری است اگر فرض کنیم می‌توان با بگیروببند مانع آن شد.

کلیشه‌های کارگری

حال همه اینها را گفتیم که چه؟ چون روز کارگر است و سخن‌پراکنی حول محور کار و کارگران در این روز خریدار دارد؟ چون در این روز شاهد صدور بیانیه‌هایی درباره کارگران هستیم، چون باید کاری کنیم درباره کارگرانی که فعالیت‌شان ذیل قانون کار نیست؟ چون در این سال‌ها با دید تحقیر یا دلسوزی به آنها نگریسته‌ایم و حال باید گامی برداریم در رفع این تبعیض؟ اما خودشان کجای این ماجرا هستند؟ چرا در روز کارگر هم باز مدیران سخن می‌گویند؟ مدیران از حقوق کارگران و درباره آنها می‌گویند؟ چرا همچنان مدیرانی که به دیدن کارگران می‌روند، تیتر نخست خبرها هستند؟ چرا تنها از شرایط دشوار معیشت آنها سخن گفته می‌شود؟ اصولا کارگران دغدغه دیگری به جز معیشت دارند؟ یا زندگی در شرایط دشوار آنها را به تامین معاش تقلیل داده است؟ توجه داشته باشید، وقتی ما کارگر را به کار و گذران زندگی در شرایط سخت تقلیل می‌دهیم، او و زندگی او را بی‌مفهوم کرده‌ایم. کلیشه‌ای که این روزها در جامه رواج دارد و مطالبه‌گری و تفکر عمیق را از این قشر دریغ می‌کند. بدون تردید گام نخست برای اصلاح این مسیر ایجاد فرصتی برای دیده شدن کارگران است، فرصتی تا قصه زندگی‌شان را بازگو کنند. بر همین اساس نیز در این گفتار تلاش کرده‌ایم از موضوعات انتزاعی درباره کار و کارگر پرهیز کنیم و به میان زندگی واقعی آنها برویم. با توجه به دغدغه یادشده درباره کارگران بی‌حق و حقوق به سراغ دستفروشان رفته‌ایم و از آنها خواسته‌ایم قصه زندگی‌شان را برایمان بگویند.

گذری در میان دستفروشان

در ایستگاه مترو فردوسی از قطار پیاده می‌شوم، به سمت شمال میدان می‌روم. این میدان همیشه شلوغ است، دستفروشان بساط می‌کنند و هرکدام کالایی برای فروش دارند. صدای موسیقی نیز به گوش می‌خورد، در اغلب ساعات یک یا چند نوازنده این میدان را قرق کرده و هنرنمایی می‌کنند. پیرمردی سازدهنی می‌زند و خوب هم می‌نوازد. مرد میانسالی با چهره‌ای هنری گیتار می‌زند و می‌خواند. اما من سراغ هیچ‌کدامشان نمی‌روم، به دلم افتاده با پیرزن گل‌فروشی صحبت کنم که روبه‌روی پاساژی می‌نشیند و گلدان می‌فروشد. جلو می‌روم، سلام می‌کنم، کنارش می‌نشینم و می‌گویم قصد دارم گزارشی از دستفروشان بنویسم، قصه زندگی‌تان را برایم می‌گویید؟ پاسخ می‌دهد چراکه نه! نیاز نیست سوال اضافه‌ای بپرسم، سریع می‌رود سر اصل مطلب؛ می‌گوید: «۱۶ سال پیش شوهرم فوت کرد، کارگر بود. اطراف میدان شهدا زندگی می‌کردیم، ۲ بچه کوچک داشتم. دخترم الان دانشجو است. پسرم هم به تازگی سربازی‌اش تمام‌شده است، حالا در گاوصندوق‌سازی کار می‌کند؛ هرچند صاحب‌کارش منصف نیست. شوهرم که فوت کرد، من ماندم و ۲ بچه کوچک، باید خرج زندگی را می‌دادم اما کاری بلد نبودم، رفتم بازار گل شهید محلاتی، چند گلدان خریدم و آوردم میدان شهدا، همانجا بساط کردم تا خرج خودم و بچه‌هایم را در بیاورم. مدتی همانجا بودم، نزدیک به خانه‌مان بود، راحت بود، اما ماموران شهرداری نگذاشتند کارم را ادامه بدهم و بساطم را جمع کردند. گفتم مردان حسابی از کجا بیاورم زندگی کنم؟ شوهر مرده است و باید خرج ۲ فرزند کوچکم را بدهم اما گوششان بدهکار نبود، می‌گفتند دروغ می‌گوید. به غیرتم برخورد، شناسنامه‌ام را بردم شهرداری و گفتم ببینید، دروغ نمی‌گفتم. اگر نباید در خیابان بساط کنم، جایی به من بدهید که کار کنم و زندگی‌ام را بگذرانم، قبول نکردند، حکم صادرشده بود، حق کار در اینجا را نداری، من هم بساطم را آوردم اینجا. اینجا مردمان خوبی هستند، کسبه گفته‌اند همین‌جا بساط کن، قدمت روی چشم. درآمدم هم بد نیست، زندگی می‌گذرد. این روزها زندگی برای همه سخت شده، با این وجود، هنوز عده‌ای به فکر ما هستند. بنده‌خدایی هر ماه می‌آید و ۲۰۰ هزار تومان توی پاکت می‌گذارد و می‌گوید برای شماست. همین قبل عید رهگذری ۸۰۰ هزار تومان عیدی به من داد. خداروشکر آدم‌های خوب هنوز هم هستند. صاحبخانه هم باهامان کنار می‌آید. خودش زن است، درد مرا می‌فهمد، هوایمان را دارد.» زنی است سختی کشیده اما سختی‌های روزگار، نامهربانش نکرده. امید دارد، مهربانی‌ها و زیبایی‌های زندگی را می‌فهمد و از آنها استقبال می‌کند. حسرت نگاهش به زندگی را می‌خورم. در راه بازگشت به خانه، به سراغ چندنفر از دستفروشان می‌روم، ترجیح می‌دهم صادق باشم و اگر اجازه دادند صحبت کنم، بعضی‌ها تمایلی به حرف زدن ندارند اما برخی می‌گویند ایراد ندارد. برخی حتی اجازه می‌دهند صدایشان را ضبط کنم.

با دختر جوانی حرف می‌زنم، خوش‌پوش است، خط لب و مداد ابرو می‌فروشد. بار کمی در دست دارد و یک کوله نه‌چندان بزرگ روی دوشش است. می‌گوید: «اسمم لیلاست. ۲۴ سال سن دارم. در خانواده معمولی بزرگ شدم. دیپلم که گرفتم ازدواج کردم، ۱۹ سالم بود، اما زندگی دشواری‌های خودش را دارد، شوهرم کار می‌کند اما درآمدش کافی نیست. من هم خواستم کمک‌خرج به خانه باشم و به همین دلیل نیز آمدم مترو فروشندگی. الان حدود ۵ سال است به این کار مشغولم. اما تمام‌وقت کار نمی‌کنم، تنها به‌اندازه‌ای که لازم دارم.»

امید ادامه دارد

لیلا می‌گوید دانشجو است، وقتی می‌گوید درس می‌خواند برقی در چشمانش ظاهر می‌شود، ادامه می‌دهد: «علوم تربیتی می‌خوانم، کار، عار نیست اما دوست دارم درسم که تمام شد، کار بهتری برای خودم پیدا کنم. نگاه مردم به دستفروشان خوب نیست. این روزها و با این ویروس جدید، شرایط کار سخت‌تر هم شده است. من با خودم کاری ندارم اما سایر زنانی که در اینجا دستفروشی می‌کنند از سر ناچاری آمده‌اند. و الا چه کسی دوست دارد چنین بارهای سنگینی را از صبح تا شب دنبال خود بکشد و غرولند مردم را تحمل کند؟ از کمر و پا می‌افتند اما چاره‌ای هم ندارند.» دوست لیلا که ماسک می‌فروشد می‌گوید: «ما زحمت می‌کشیم، کار می‌کنیم و سخت هم کار می‌کنیم تا هرکدام گرهی از مشکلات زندگی‌مان باز کنیم. البته شاید مردم هم حق دارند. وقتی زندگی سخت می‌شود، همه عصبانی‌تر می‌شوند.» در ایستگاه دیگری همراه خانمی که شلوار می‌فروشد پیاده می‌شوم. صدای با اعتمادبه‌نفسی دارد. می‌گویم: می‌توانم چنددقیقه‌ای وقتتان را بگیرم، وقتی کارم را می‌فهمد، مردد می‌شود اما سریع و با صراحت پاسخم را می‌دهد. می‌گوید: «اسمم الناز است. قبل از کرونا در مغازه فروشندگی می‌کردم. فروشم خوب بود، از پس کارم برمی‌آمد و دوستش هم داشتم، تصمیم داشتم مغازه‌ای برای خودم اجاره کنم و حتی شاید در آینده مغازه‌ای بخرم. اما از کار بیکار نشدم. نمی‌توانستم بیکار بمانم، اما دیگر کسب‌وکار مغازه‌ها رونق ندارد. هراز چندگاهی هم که تعطیل می‌شوند. آخر مردم چطور از پس مخارج‌شان بر بیایند؟ با بازار و سلیقه مردم آشنا بودم. رفتم بازار، خرید کردم و آمدم اینجا. درآمدم بد نیست اما سخت‌تر از فروشندگی در مغازه است. باید این وسایل را دنبال خودم همه‌جا ببرم. با این وجود، خوب است که از عهده زندگی بر می‌آیم. من‌هنوز هم رویاهایم را دارم. می‌خندد، قطار می‌آید و می‌رود.» دنبالش می‌دوم و می‌فهمد مشتاقم بیشتر حرف بزند، می‌گوید: «فروشندگان مترو چند دسته هستند. پسر جوانی که فال می‌فروشد را نشان می‌دهد و می‌گوید: عده‌ای به‌ظاهر فروشندگی می‌کنند اما دنبال جلب ترحم‌اند. آخر این که جوان است و توان کار دارد چرا؟ لباس پاره می‌پوشند اما بهشان اعتماد نکن. عده‌ای زنان مسنی هستند که شوهرشان را از دست داده‌اند یا شوهرشان مریض شده و حال به ناچار شده‌اند تنها نان‌آور خانه، زحمتکش‌اند و زندگی بهشان سخت گرفته است. عده‌ای هم مثل من هستند، ما هنوز رویا داریم، هنوز. هر گروه هم با شبیه خودش بر می‌خورد.»

آخرین هم‌صحبت امروزم دختری جوان به‌نام فاطمه بود. خیلی جوان‌تر از من. گفت: «پدرم معتاد بود، خیلی سال پیش ما را رها کرد و رفت. مادرم خرج زندگی را می‌داد. من آرزو زیاد داشتم، می‌خواستم بازیگر شوم... ۱۸ سالم که بود ازدواج کردم و خیلی زود بچه‌دار شدم. پسرم ۲ ساله است. همسرم دستفروش بود، یعنی هست. اما این روزها کار کساد شده است. از زن‌ها بهتر خرید می‌کنند، برای همین خودم خواستم که من هم کمکش کنم. بالاخره بچه کوچک دارم. من که به آرزویم نرسیدم، شاید بخت پسرم بلندتر باشد.»

بچه‌ها آینده‌اند

از مترو که به مقصد خانه پیاده می‌شوم، در مسیر با گل‌فروشی که همیشه روبه‌روی مترو بساط می‌کند، هم‌صحبت می‌شوم. مرد میانسالی است، شاید هم جوان اما گرد سختی بر چهره‌اش مانده و او را مسن‌تر نشان می‌دهد. می‌گوید: «کارم از همان ابتدا دستفروشی بوده است، با درآمد همین شغل ازدواج کردم و حالا ۳ فرزند دارم. من سواد درست‌وحسابی ندارم و همین تنها کاری است که از پسش بر می‌آیم اما دوست دارم فرزندانم درس بخوانند و برای خودشان کسی شوند.» فقط از فرزندانش می‌گوید، گویی تمام امید و آینده‌اش را به آینده آنها گره‌زده است. چند روزی است تمام فکر و ذهنم را به دستفروشان گره‌زده‌ام. در مسیر دقیق‌تر نظاره‌شان می‌کنم. مراوداتشان که به‌ویژه در مترو و در واگن‌های زنانه جلوه بیشتری دارد. عده‌ای باهم دوستند، برخی آشنا. برخی مهربان و سرزبان‌دارند، برخی تلاش می‌کنند انرژی مثبت روانه‌ات کنند. خلاصه که فرصتی است برای مردم‌شناسی. طی همین روزها با خانم میانسال شمالی هم‌صحبت شدم، رغبتی به گفتن از خودش نداشت. سبوس گندم می‌فروخت. گفت: «محصول خودمان است. برای سلامتی ضروری است، من چیزی را می‌فروشم که به کیفیت آن اطمینان دارد. سال‌هاست در مترو کار می‌کنم، بعید است کسی از مترو برای حمل‌ونقل استفاده کند و مرا ندیده باشد. اما این روزها کسب‌وکار رونق ندارد. در این یک سال، از فروشم کم شده است. مردم هم نگران کرونا هستند، اما ما ناچاریم بیاییم سر کار، مگر می‌شود بدون درآمد زندگی کرد؟ راستش را بخواهی من اصلا اعتقادی به کرونا ندارم» خطم را عوض می‌کنم و سوار خط قائم می‌شوم. پیرمردی خودکار می‌فروشد. خیلی مسن است، چندباری دیده‌امش. می‌پرسم پدرجان با این سن و سال کار می‌کنی، سختت نیست؟ می‌گوید: «چه می‌دانستیم که این آخر و عاقبتمان می‌شود. مستاجرم از رباط کریم می‌آیم. یه زمانی افراد مسن ارج و قرب داشتند اما امروز چه؟» به آینده زنان و مردان میانسالی فکر می‌کنم که دستفروش هستند، از همه‌شان پرسیدم آیا بیمه دارید؟ جواب همگی نه بود. آینده اینان چه می‌شود. افرادی که سال‌ها کار کرده‌اند، کار سخت. تا چه زمانی از عهده ادامه کار بر می‌آیند؟ به چه دل بسته‌اند؟

سخن پایانی

تلخ است اما باید اقرار کرد که بخش عظیمی از جامعه در این روزهای سخت به مطالبات روزمره تقلیل پیدا کرده‌اند، گویی بخش قابل‌توجهی از مردم از فرآیند زندگی جامانده‌اند. کافی است با آنها دمخور شوید، البته هنوز بخشی از آنها تلاش دارند تا خود را به زندگی گره بزنند، با قدرت و امید ادامه دهند، راوی قصه خودشان باشند اما این کورسوی امید تا کجا ادامه دارد؟

> بخش عظیمی از جامعه در این روزهای سخت به مطالبات روزمره تقلیل پیدا کرده‌اند. گویی بخش قابل‌توجهی از مردم از فرآیند زندگی جامانده‌اند

مرضیه احقاقی
editor@smtnews.ir

یادداشت

ارابه تولید روی دوش کارگران

علی دینی‌ترکمان
اقتصاددان

نیمی از جامعه ما را کارگران تشکیل می‌دهند. قشر کارگری، گستره وسیعی را به خود اختصاص می‌دهد که از کارگران ساده آغاز می‌شود و در برخی تعاریف پرستاران و معلمان نیز در این دسته جای می‌گیرند. از منظر اجتماعی، قشر کارگر دارایی مادی قابل‌توجهی ندارد و درنتیجه تامین معیشت آن از طریق عرضه و فروش نیروی کار حاصل می‌شود. بدین‌ترتیب دستمزدی که در قبال نیروی کار به‌دست می‌آورد، تعیین‌کننده سطح معیشت و رفاه کارگران است.

همانطور که از مطالبات قشر کارگری، پرستاری و معلمان برمی‌آید، این طبقه در جامعه ما موقعیت اقتصادی مناسب و درخوری ندارند. تورم شدید و ساختار بالا از قدرت خرید یا درآمد واقعی سالانه جامعه کارگری می‌کاهد، بدین‌ترتیب در طول سال‌های گذشته شاهد گسترش فقر در سطح جامعه بوده‌ایم.

تقلیل جامعه کارگری به معیشت اتفاق مثبتی نیست. جامعه کارگری نقشی اساسی در تولید ثروت را بر عهده دارد و کارگران را باید مهم‌ترین رکن هر اجتماعی دانست. حتی قبل از تاکید کارل مارکس بر اهمیت و اثرگذاری طبقات کارگری، آدام اسمیت در جایگاه بنیانگذار اقتصاد مدرن که موید نظام سرمایه‌داری است، به اثرگذاری و نقش ویژه کارگران در جامعه تاکید داشت. ارابه تولید روی دوش کارگران حمل می‌شود اما سهمی محدود از ثروت‌های ناشی از آن به کارگران می‌رسد. در همین حال اعتراضات کارگری از طریق مقررات قانونی و با ضرب‌وزور کنترل می‌شود تا آنچه را این افراد تولید می‌کنند، دیگران تصاحب کنند.

در طول تاریخ و در کشورهای همچون اسکاندیناوی و آلمان، تلاش‌هایی از سوی اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری شکل گرفت و به دنبال آن شاهد تعریف قانون کار، ارتقا سطح دستمزدها و تقسیم عادلانه‌تر منافع تولید بودیم. در ادامه از نابرابری طبقاتی در این کشورها کاسته شد. در چنین جوامعی طبقه کارگر به سطحی از رفاه رسیده که مطالبات آن فراتر از تامین معیشت و مشارکت مجدد در امر تولید باشد.

اما همچنان در کشور ما داستان برعکس است و کارگران دغدغه نان شب دارند. در واقع جامعه به سمت قطبی شدن حرکت کرده است؛ اقلیتی که صاحب ثروت‌های نجومی هستند و اکثریتی که مهم‌ترین دغدغه‌شان تامین معاش است. بسیاری از کارگران از نیازهای معمولی همچون آموزش، بهداشت، تفریح و... بی‌بهره هستند و تامین سرپناه و غذای حداقلی برای بسیاری از کارگران دشوار است.

در شرایط کنونی و برای رفع معضلات یادشده، به گردش درآمدن چرخ اقتصاد کشور ضروری است؛ یعنی تلاشی که جامعه کارگری بر عهده دارد، خروجی مناسبی به همراه داشته باشد. این تلاش در ثروت به‌وجود آمده اقتصادی در یک سال تولید و کسب‌وکار اقتصادی نمود پیدا می‌کند. اما ما در حال حاضر شاهدیم که با وجود تلاش‌های مستمر، فعالیت‌های اقتصادی خروجی کافی ندارند. این خروجی پایین برخلاف بسیاری از فرافکنی‌ها و اتهامات از بهره‌وری پایین نیروی کار نشأت نمی‌گیرد. با این وجود، در موارد متعددی شاهدیم که به‌غلط در جامعه و اقتصاد ایران، مشکلات را به گردن بهره‌وری پایین اقتصادی کارگران می‌اندازند. این در حالی است که اصل چالش موردبحث از مدیریت اشتباه و اشکالات ساختاری سازمانی در اقتصاد ایران نشأت می‌گیرد. ازجمله آنکه منابع بودجه‌ای به گزینه‌هایی اختصاص می‌یابد که بازدهی اجتماعی ضعیفی دارند، یا بازدهی ندارند و درمواردی حتی بازدهی آنها منفی است. یا پروژه‌های سرمایه‌گذاری که نیمه‌کاره رها می‌شوند. همه موارد یادشده از بهره‌وری تولید می‌کاهد و ارتباطی با جامعه کارگری ندارد.

مسئله این است که در سطح بالا مشکلات ساختاری و اساسی وجود دارد. یا در مواردی حتی تنش‌های جهانی روی عملکرد اقتصادی اثرات جدی دارد و رشد اقتصادی را منفی می‌کند. بدون تردید چنین چالش‌هایی از عملکرد کارگران نشأت نمی‌گیرد و نمی‌توان انگشت اتهام را به سوی آنها دراز کرد.

جامعه کارگری تلاش خود را می‌کند، در بسیاری از موارد کارگران ۲نوبت‌کار می‌کنند به این امید که از پس تامین زندگی خود بربیایند، هرچند که به‌دلیل تورم ساختاری، این امیدها به واقعیت نزدیک نمی‌شود. عده‌ای هم که از پس زندگی روزمره بر می‌آیند مسائل مهمی همچون رفاه یا تعامل با خانواده را از دست می‌دهند؛ بدین‌ترتیب شاهد نبود تعادل اساسی در سطح جامعه هستیم. در ادامه آنچه از چرخ تولید به‌دست می‌آید باید عادلانه توزیع شود. اقتصاد ما باید درگیر رشد فقرزدا شود؛ منظور از رشد فقرزدا رشد عدالت‌گرا و مساوات‌گراست. برای تحقق این هدف پررنگ شدن نقش اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری ضروری است؛ یعنی جامعه کارگری باید نقش جدی‌تری را در تصمیم‌سازی‌ها به عهده بگیرد. بدین‌ترتیب از یک‌سو قدرت چانه‌زنی آن در تعیین دستمزدها افزایش می‌یابد. در ادامه نیز این سندیکاها نقش‌های اساسی‌تری را در تبیین استراتژی‌های تولید و حتی فراتر از آن در سیاست‌گذاری کلی بر عهده بگیرند.

یادداشت

اشتغالزایی ثمره توسعه معادن

امیر صباغ /مدیر اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری ایمیدرو

یکی از مهم‌ترین مسائل مربوط به قشر کارگر جامعه، ایجاد بستر مناسب کاری برای آنهاست. نیاز به توضیح نیست که امروزه به دلیل مشکلات مختلف اقتصادی در کشور و همچنین شیوع ویروس کرونا در جهان، بسیاری از مشاغل تعطیل شدند و به این ترتیب روزگار بسیاری از کارگران در دست‌انداز افتاده است. کشور ما به دلیل دارا بودن ذخایر متعدد معدنی، می‌تواند اشتغال مناسبی را برای افراد جامعه به‌ویژه ساکنان مناطق معدنی ایجاد کند. شایان توجه است که اکنون نیز در بیشتر معادن غیر از متخصصان فنی که حضور آنها برای فعالیت‌های معدنی الزامی است، کارگران محلی مشغول کارند. بنابراین می‌توان گفت راه‌اندازی معادن غیر از آنکه بخش معدن و صنایع معدنی کشور را توسعه می‌بخشد، موجب اشتغالزایی و بهبود شرایط اقتصادی جامعه نیز می‌شود چراکه دیده شده در اغلب مناطقی که از نظر توانایی اقتصادی ساکنان آنها در مراتب پایینی قرار دارند، معادن و ذخایر معدنی فراوانی وجود داشته و راه‌اندازی معادن (حتی معادن کوچک) می‌تواند تاثیر مهمی بر زندگی افراد محلی بگذارد. یکی از طرح‌های مهم و کاربردی در این باره را می‌توان طرح تجمیع معادن دانست. این طرح در راستای پیشرفت بخش معدنی کشور بوده و همچنین از دیگر مزایای آن می‌توان به اشتغالزایی مناسب به‌ویژه برای ساکنان مناطق محروم دانست. شایان توجه است که تاکنون طی سال‌های اخیر شاهد اجرای طرح تجمیع چند معدن کوچک در استان سیستان و بلوچستان از سوی بخش خصوصی بوده‌ایم و نتایج مثبت آن همواره در این منطقه هویداست. همچنین دیده شده که در سایر استان‌های مختلف کشور برخی صاحبان معادن در راستای تجمیع تعدادی از معادن کوچک به منظور افزایش سوددهی، واحدهای فرآوری ماده معدنی در نزدیکی معادن خود تاسیس کرده‌اند. به عبارت دیگر، صاحبان معادن کوچک یک منطقه که فعالیت معدنی مشابهی داشتند، با همکاری یکدیگر واحد فرآوری مشترکی برای معادن خود تاسیس کرده‌اند چراکه اغلب معادن کوچک به علت نداشتن واحد فرآوری مناسب برای فعالیت‌های معدنی خود، تعطیل می‌شوند. این اقدامات ضمن راه‌اندازی معادن کوچک غیرفعال، سوددهی بیشتری برای صاحبان این معادن به همراه داشته و موجب رونق در احوالات اقتصادی ساکنان این مناطق معدنی خواهند شد.

می‌توان گفت از نظر کارشناسی و فنی تجمیع معادن کوچک در کشور قابلیت اجرا داشته و اقدامی دور از ذهن نیست. همچنین فعالیت‌های انجام‌شده پیرو این بحث در سال‌های گذشته نشان داده که مزایای تجمیع معادن کوچک با یکدیگر غیرقابل انکار است. بنابراین انتظار می‌رود در سال‌های پیش‌رو شاهد تجمیع مناسب و افزایش بهره‌وری معادن کوچک‌مقیاس و تولید سرمایه بیشتر این معادن باشیم. پیشروی در تجمیع معادن کوچک، اغلب برعهده بخش خصوصی است اما باید حمایت‌های مناسبی از سوی دولت برای این اقدام صورت گیرد. از جمله این حمایت‌ها می‌توان به اعطای وام‌های مناسب و همچنین تسهیل قوانین بانکی و مقررات راه‌اندازی معادن اشاره کرد چراکه یکی از مهم‌ترین مشکلات امروزه صاحبان معادن، تامین سرمایه مالی موردنیاز فعالیت‌های معدنی است. وجود مزایای متعدد راه‌اندازی معادن کوچک متروکه و همچنین تجمیع معادن کوچک‌مقیاس سبب شد سازمان ایمیدرو در حال تدوین برنامه‌هایی به منظور تسهیل این روند تجمیع باشد تا ارزش افزوده مناسبی برای معادن کوچک کشور ایجاد شود. اما با وجود تمام مزیت‌های تجمیع معادن کوچک، نباید اتکای رونق بخش معدن را بر دوش تجمیع این معادن بگذاریم چراکه عمده تولیدات کشور، برعهده معادن بزرگ‌مقیاس بوده و معادن کوچک حتی با تجمیع نمی‌توانند پاسخگوی نیازهای صنایع معدنی باشند. از همین رو برای حل مشکلات صنایع معدنی و بالا رفتن میزان تولید ناخالص کشور، باید همچنان عمده تمرکز بر معادن بزرگ و افزایش اکتشافات عمیق گذاشته شود. همچنین با توسعه معادن و صنایع بزرگ‌مقیاس، ظرفیت اشتغالزایی برای ساکنان مناطق معدنی افزایش چشمگیری خواهد یافت. در مجموع می‌توان عنوان کرد که تجمیع معادن و توسعه آنها تاثیر مثبت و مناسبی بر اشتغالزایی و معیشت کارگران ساکنان مناطق معدنی به وجود آورده و از همین رو مسئولان دولتی مرتبط با این بخش باید نگاه ویژه‌ای به توسعه معادن و صنایع معدنی کشور داشته باشند.

نماینده پیشین مجلس در گفت‌وگو با صمت:

کارگر حق دارد ناراضی باشد

امیرعباس آذرم‌وند
editor@smtnews.ir

۱۱ اردیبهشت هر سال، روز جهانی طبقه کارگر است. روزی که در آن کارگران به‌عنوان یک طبقه و در همبستگی کامل جشن‌های خود را در سراسر جهان برگزار می‌کنند و یک‌بار دیگر یادآور می‌شوند که تنها طبقه آفریننده ثروت در جامعه هستند. در ایران نیز تاریخ یکم مه و جشن‌های آن تاریخی ۱۰۰ ساله دارند. از زمان رضا شاه که افکار کارگری و ترقی‌خواهانه به ایران راه یافت، کارگران به اشکال مختلف مراسم یک مه خود را برگزار می‌کردند. با این حال، چند سالی است کارگران ایران هم دچار دشواری‌های بزرگی شده‌اند. به همین دلیل اکنون از معترض‌ترین بخش‌های جامعه به شمار می‌روند.

در همین باره محمد حسن‌نژاد، نماینده اسبق مجلس شورای اسلامی و استاد دانشگاه، به صمت گفت: متاسفانه در ایران نه به شکل مستقیم اما به شکل غیرمستقیم از سرمایه‌داران دفاع می‌شود اما به کارگران اجازه ایجاد یک سندیکا را هم نمی‌دهند. او با اشاره به نارضایتی‌های گسترده طبقه کارگر تاکید کرد: وقتی یک کارگر هزینه تولید را با جان خود می‌دهد و در مقابل، همه مواهب تولید به کارفرما می‌رسد و او با دستمزدش شکمش هم سیر نمی‌شود، طبیعی است که معترض باشد.

مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

عکس: صمت

سیستم گرچه به طور کلی حامی سرمایه‌داران نیست اما به واقع ما در سیستمی هستیم که از سرمایه‌داران به شکل غیرمستقیم حمایت می‌کند

◉ در آستانه روز جهانی طبقه کارگر قرار داریم. در یک سال گذشته وضعیت این طبقه در جامعه ما چقدر تغییر کرده است؟

چه کارگر و چه کارمند، در این بحث تفاوتی ندارند. به طور کلی مزدبگیران کشور مانند بخش‌های دیگر جامعه یک احساس رضایت مطلق دارند و یکی هم رضایت نسبی. در بحث نسبی باید وضعیت داده ستانده این اقشار با دیگر بخش‌ها مقایسه و درنهایت معلوم شود فاصله‌ها چقدر است. در بحث مطلق هم این احساس برابری است که می‌تواند رضایت را در جامعه ایجاد کند.

در یک سال گذشته که شما پرسیدید نه‌تنها طبقه کارگر بلکه بیشتر اقشار کشور به جز رانت‌خواران شرایط دشواری را تجربه کردند. به واقع سفره‌های مردم در حال کوچک شدن بود و تورم ۵۰ درصدی فشاری طاقت‌فرسا بر مردم وارد کرد. به همین دلیل من فکر می‌کنم بخشی از مردم با وجود هر تبیینی که دیگران دارند ناراضی هستند و در یک سال گذشته بر میزان نارضایتی آنها افزوده شده است.

◉ با وجود افزایش ۳۹ درصدی دستمزدها باز هم فکر می‌کنید این نارضایتی کاهش پیدا نکرد؟

به نظر من، به هیچ وجه کاهش پیدا نکرد و این وضع تعیین حداقل دستمزد بیشتر بر نارضایتی‌ها افزود. ببینید مزد چیست؟ مزد حق‌الزحمه‌ای است که کارگر به ازای وقت و انرژی که برای کارفرما گذاشته، دریافت می‌کند که از این طریق بتواند نیروی خود را بازیابی کند تا آن را دوباره بفروشد. هدف از پرداخت مزد تامین هزینه‌های زندگی نیروی کار و خانواده او است. حالا در شرایطی که همه می‌دانند حداقل هزینه‌های معیشتی در تهران ۱۰میلیون تومان است اما حداقل دستمزد ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان تصویب می‌شود، چگونه احساس رضایت ایجاد خواهد شد؟

نکته جالب ماجرا این است که دولت خودش آمار تورم ۵۰ درصدی را منتشر کرد اما دستمزد را ۳۹ درصد افزایش داد. هنگامی که یک کارگر شرمنده اهل و عیال خود است و نمی‌تواند حداقل‌های یک زندگی شایسته را برای خود و خانواده‌اش تامین کند معلوم است که ناراضی و معترض می‌شود. من زمانی که نماینده مجلس بودم بارها چنین مردمی را دیدم و ناراحتی آنها را حس کردم. حتی اگر از من بپرسید، فکر می‌کنم کارگران و مزدبگیران ایران حق دارند ناراضی باشند و من به سهم خود از وضعیتی که آنها به آن دچار شده‌اند شرمنده هستم. اکنون حتی از زمان نمایندگی ما هم اوضاع خطیرتر است و واقعا مردم زیر فشار هستند.

◉ این نارضایتی‌ها صرفا معیشتی و اقتصادی است؟

من این‌طور به ماجرا نگاه می‌کنم. البته وقتی افراد از نظر معیشتی دچار مشکل باشند مطالبه اصلی آنها هم اقتصادی می‌شود اما این به آن معنا نیست که آنها هیچ خواسته دیگری ندارند. درواقع چون بدون تامین معیشت ادامه حیات ممکن نیست در شرایط بحرانی مانند امروز کشور ما این اتفاق می‌افتد و عمده مطالبات معیشتی می‌شوند.

برای مثال، فردی را درنظر بگیرید که کارگر نیمه‌ماهر یک بنگاه صنعتی است. او نگاه می‌کند که تمام بار کار بر دوش خودش است، سلامت او در معرض خطر است و او است که هر روز صبح باید سر ساعت در کارخانه حاضر باشد. در مقابل همه مواهب تولید نصیب کارفرما و سرمایه‌دار می‌شود اما او نمی‌توان معیشت خانواده را به‌درستی تامین کند. احتمالا این کارگر در اعتراض خودش این مسئله را برجسته می‌کند اما نباید فراموش کنیم که پشت این مطالبه، نگرشی دیگر به روند تولید وجود دارد که خواهان حقوق برابر کارگران در مقابل کارفرمایان و دخالت‌گری گسترده‌تر در امور است.

◉ دولت در این بحث چقدر نقش دارد؟

البته من به عملکرد دولت فعلی انتقادات جدی دارم اما به هر حال هم این دولت و هم دولت‌های دیگر در این باره نقش خود را دارند. همان‌طور که گفتم وقتی دولت تورم را ۵۰ درصد اعلام می‌کند و دستمزد را ۳۹ درصد افزایش می‌دهد، در عمل قدرت خرید کارگران را تضعیف کرده است. اما خب طبیعی است همه مشکلات موجود در حوزه کار کشور به دولت محدود نیست.

یک دلیل نارضایتی در کشور ما نبود امنیت و پایداری شغلی در بخش‌های کارگری است. بخش مهمی از شاغلان کشور قراردادهای کوتاه‌مدت و موقت دارند و هر زمان کارفرما اراده کند آنها بیکار می‌شوند. حال اگر اقتصاد رو به توسعه داشته باشیم ممکن است کارگران خیلی آزار نبینند چون تقاضا برای کار هم در اقتصاد پویا زیاد است. به همین دلیل کارگر ناراضی به‌راحتی خواهد توانست شغل خود را تغییر دهد. اما در شرایط فعلی کشور، شغلی که از دست می‌رود دیگر بعید است به دست بیاید، در عمل کارگر را زیر فشار مضاعف قرار می‌دهد. به همین دلیل او مجبور است به کارفرمای خود تمکین کند و حتی گاهی در مقابل زورگویی‌های او کوتاه بیاید. به نظر من این مسئله امنیت شغلی در اعتراض کارگران و مزدبگیران کشور بسیار موثر بوده است چراکه اگر امنیت شغلی وجود داشت دست‌کم می‌شد تا حدی برای آینده برنامه‌ریزی کرد.

◉ در حالی کارگران ایران از حق داشتن سندیکا و تشکل‌های صنفی محروم هستند که سرمایه‌داران انواع اتاق‌های بازرگانی، سندیکاهای کارفرمایی و اتحادیه‌های گوناگون را دارند. برخی این‌طور برداشت می‌کنند که دولت در ایران حامی سرمایه‌داران است. چقدر با این حرف موافق هستید؟

دولت یا سیستم را نمی‌توان خیلی در این ماجراها از هم متمایز کرد اما من یکبار همین بحث را در تلویزیون هم داشتم که بسیاری از من ناراحت شدند. از نظر من، سیستم گرچه به طور کلی حامی سرمایه‌داران نیست اما به واقع ما در سیستمی هستیم که از سرمایه‌داران به شکل غیرمستقیم حمایت می‌کند؛ یعنی نمی‌گوید چون فلانی سرمایه‌دار است، پس برحق است. اما به او در شرایط دشوار اقتصادی ارز ۴۲۰۰ تومانی می‌دهد. در بحران تحریم‌ها به هر کسی با عنوان تولیدکننده وام با نرخ سود بسیار پایین پرداخت می‌شود. درواقع این حمایت‌ها خود مسبب تشدید نارضایتی‌ها در میان کارگران و زحمتکشان جامعه می‌شود.

بعد به گونه‌ای از تولید حرف می‌زنند که گویا ما در ژاپن ساکن هستیم و خبر نداریم. کدام تولیدکننده؟ افراد شریف به کنار، اما برخی کسانی که به خود برچسب تولیدکننده می‌زنند همان رانت‌خواران و خصولتی‌هایی هستند که با جهش‌های ارزی بار خود را بسته‌اند. به تعبیری اینها اغلب نوکیسه هستند. تازه بعد هم به قول شما یک کارگر اگر بخواهد سندیکا ایجاد کند با برخوردهای گوناگون مواجه می‌شود اما کارفرما نام تشکل خود را هرچه دوست داشته باشد می‌گذارد و سریع هم مجوزهای فعالیت خود را دریافت می‌کند. این رفتار تبعیض‌آمیز است و بسیار برای کشور زیان دارد اما متاسفانه در سال‌های اخیر بیشتر چنین رویکردی حاکم بوده است.

◉ در این شرایط حاکمیت باید چه کند؟

به نظر من، قبل از هر چیز باید طرحی نو دراندازیم زیرا ما انقلابی را تجربه کردیم که گرچه گسست‌های فراوانی با گذشته ما ایجاد کرد اما نتوانست ریشه همه پلیدی‌ها را خشک کند. به این ترتیب ما باید انقلاب را براساس نیازهای فعلی جامعه ارتقا دهیم. همین اتاق بازرگانی که شما در سوال قبل اشاره کردید را نگاه کنید. هر طور می‌خواهند در مسائل دخالت می‌کنند و همواره طلبکار از مردم و مسئولان. هر روز صبح یک وزیر به محل نشست‌های آنها می‌رود و سیاست‌های خود را برای آنها تبیین می‌کند. به نظر من، از آنجا که قانون اساسی و قوانین بالادستی کشور هیچ منعی برای فعالیت سندیکاهای کارگری ندارد، این ممنوعیت فعلی که به شکل غیررسمی هم اعمال می‌شود ناشی از نفوذ همین تشکل‌های کارفرمایی و سرمایه‌داران بزرگ است.

◉ از دیگر اقداماتی که فکر می‌کنید بر میزان خشم فرودستان و طبقه کارگر افزود، کدام را مهم‌تر می‌دانید؟

من فکر می‌کنم اداره سازمان تامین اجتماعی به بدترین شکل ممکن صورت گرفته است. تمام اموال این سازمان با هزینه کارگران تهیه شده است اما سوال می‌کنم واقعا چند درصد تصمیمات این سازمان با مشورت کارگران صورت می‌گیرد؟ بگذریم از اینکه کدام تصمیمات به سود نیروی کار و کارگران بوده است. همین روش‌ها و منش‌ها سبب می‌شود فقرا و فرودستان از ما و مسئولان فاصله بگیرند و گاهی به برخی از ما به چشم دشمنان طبقاتی خود بنگرند.

◉ شما در صحبت‌های خود تنها به دولت نقد می‌کنید اما خود شما تجربه نمایندگی مجلس را هم دارید. چرا نمایندگان مجلس آن‌قدر که برای برجام و معاهده پالرمو وقت می‌گذارند، برای مسئله‌ای مانند عدالت اجتماعی زمان نمی‌گذارند؟

صادقانه اگر بخواهم بگویم، به این دلیل است که وقت نمی‌کنند. نماینده بودن یعنی گیر کردن در کارهای روزمره و جزئی. برای مثال، پسر فلانی بیکار است و انتظار دارد شاغل شود. فلان پیرزن پول برقش را نداده و می‌خواهند آن را قطع کنند. فلانی یارانه‌اش قطع شده و حالا به شما رجوع می‌کند. به واقع آن‌قدر مشغله‌های از این دست زیاد می‌شود که دیگر کمتر کسی حاضر است برای مسائل اجتماعی وقت بگذارد.

◉ با این حال، نمایندگان این دوره مجلس برای مخالفت جناحی با دولت هم که شده به هر موضوعی پرداخته‌اند، جز این بحث. فکر نمی‌کنید دلیل این مسئله این باشد که آنها هم به هر حال با کارفرمایان احساس نزدیکی بیشتری دارند؟

به‌عنوان یک نماینده سابق مجلس به شما عرض می‌کنم که چنین نیست. نمایندگان ما طرفدار کسانی هستند که تریبون دارند. برای مثال، مسئله معلمان همواره به شکل جدی‌تری از مسئله کارگران دنبال می‌شود. یا حتی شوخی یا به‌اصطلاح برخی توهین به پزشکان واکنشی جدی‌تر در مجلس برمی‌انگیزد تا یک اعتراض یا اعتصاب کارگری. دلیل آن هم به این برمی‌گردد که در مجلس شورای اسلامی نمایندگانی که پزشک و مهندس هستند زیادند. همچنین پزشکان یا وکلا دسترسی فراوانی به تریبون‌های رسمی و غیررسمی کشور دارند. اما کارگران همان‌طور که شما گفتید حتی حق داشتن یک سندیکا ندارند. به باور من، فعالیت صنفی به‌شدت می‌تواند ذهنیت جامعه را توسعه دهد و مانع شدن در مقابل تشکل‌یابی جامعه می‌تواند عوارضی چون عقب نگه‌داشتن ذهنی جامعه را هم به همراه داشته باشد. از سوی دیگر هم نمایندگان زمانی به یک مسئله توجه می‌کنند که بحرانی شود. برای مثال، در ماجرای موسسات غیرمجاز به‌سرعت مداخله کردند چون تجمعات خیابانی زیادی گذاشتند. اما کارگران چنین امکانی را نداشتند و برای همین سرسری از این ماجرا می‌گذرند. در هر حال این رویه به زیان کشور تمام خواهد شد.

محمد حسن‌نژاد

دولت خودش آمار تورم ۵۰ درصدی را منتشر کرد اما دستمزد را ۳۹ درصد افزایش داد

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالیانه سازمان نظام مهندسی معدن استان البرز

مجمع عمومی عادی سالانه **سازمان نظام مهندسی معدن استان البرز** وفق ماده ۴۷ آئین‌نامه اجرائی قانون نظام مهندسی معدن در روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۳/۰۱ از ساعت ۹ الی ۱۲ در محل سازمان صنعت، معدن و تجارت استان البرز واقع در کرج خیابان شهید بهشتی، بعد از ۴۵ متری گلشهر ، جنب پمپ بنزین حصارک خیابان ولیعصر برگزار می‌گردد، از کلیه اعضاء سازمان (فاقد بدهی حق عضویت) دعوت می‌گردد در جلسه مذکور شرکت نمایند، شایان ذکر می‌باشد وفق ماده ۴۸ آئین‌نامه قانون نظام مهندسی معدن در صورت به حد نصاب نرسیدن مجمع مذکور، مجمع عمومی نوبت دوم در روز پنجشنبه ۱۴۰۰/۰۴/۰۳ از ساعت ۹ الی ۱۲ در محل سازمان صمت استان البرز به آدرس فوق‌الذکر برگزار می‌گردد.

دستور جلسه:

۱- استماع گزارش عملکرد هیات‌مدیره و بازرس سازمان
۲- طرح صورت‌های مالی منتهی به پایان سال ۱۳۹۹
۳- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل
۴- تصویب پیش‌بینی بودجه سال ۱۴۰۱
۵- تعیین روزنامه کثیرالانتشار

هیات‌مدیره سازمان نظام مهندسی معدن استان البرز

روزگار کارگری روی خط قرمز

هنگامی‌که وارد واحدهای بزرگ صنعتی می‌شویم، جای‌جای محیط با تابلو یا نوشته‌هایی بزرگ با مضمون ایمنی و سلامت، کارگران را هوشیار می‌کند. نیروی انسانی بزرگ‌ترین ثروت و سرمایه هر کشوری به‌شمار می‌رود. صدمات جانی جبران‌ناپذیر به نیروی کار علاوه‌بر اینکه خانواده‌ها را با چالش بزرگی روبه‌رو می‌کند، هزینه‌های جامعه را در بخش بهداشت بسیار بالا می‌برد. هرچه تعداد معلولان تحت حمایت سازمان بهزیستی بیشتر شود، به همان نسبت هزینه‌های کشور بالا رفته و بهره‌وری فعالیت‌ها کاهش می‌یابد. تابلوها و نوشته‌های بزرگ «اول ایمنی، بعد کار» علاوه‌بر هشدار به کارفرمایان برای حفظ سلامت نیروهای انسانی خود، به هر کارگری گوشزد می‌کند که پیش از کار باید ایمنی را جدی بگیرد و ریسک نکند.

عکس: آیدا فریدی

تابلوها و نوشته‌های بزرگ «اول ایمنی، بعد کار» علاوه‌بر هشدار به کارفرمایان برای حفظ سلامت نیروهای انسانی خود، به هر کارگری گوشزد می‌کند، پیش از کار باید ایمنی را جدی بگیرد و ریسک نکند

یک تجربه

دستان کارگری نماد کارهای سخت است. در گذشته‌ای نه‌چندان دور، تعداد افرادی که انگشتان خود را در محل کار از دست داده بودند یا حتی دست آنها تا آرنج قطع شده بود، زیاد بودند.

پیش‌تر در میانه دهه ۹۰ صمت گزارش‌هایی با عنوان «سفرنامه صمت» داشت و خبرنگار حوزه صنعت با سفر به واحدهای صنعتی و کارخانه‌ها تجربه خود را از محیط و روند فعالیت‌ها به‌نگارش درمی‌آورد.

در یکی از این گزارش‌ها که سفری به دنیا قطعه و قطعه‌سازی بود آمده است «... همیشه وقتی وارد فضاهای صنعتی می‌شوید از ۵ حس، بویایی و شنوایی بیشترین درگیری را دارند؛ بر عکس محیط‌های هنری که بیشتر بینایی و شنوایی آدمی را درگیر می‌کنند.

انواع بوهای تند، تو را به یاد ریه‌هایی می‌اندازد که هر روز ۸ تا ۱۲ ساعت در این فضا تنفس می‌کنند... وقتی دستگاه برش و پرس یک لحظه نگاهت را میخکوب می‌کند به یاد دست‌ها و انگشتانی می‌افتی که برای دوره‌ای چه بسیار قربانی شده‌اند.

وقتی مرد جوان کارگر را پشت دستگاه می‌بینی یاد دیگری می‌افتی که روزی با دو دست او را دیده بودی اما تنها به فاصله چند روز کنارش آستینی خالی در حال تاب خوردن بود... اما مدیریت باسابقه کارخانه محل نگاه‌ها را با علامت‌های هشدار، نه از نوع قرمز که از نوع زرد پر کرده است؛ «ایمنی را با حادثه تجربه نکنیم» یا «دانستن نکات ایمنی کافی نیست، به آن عمل کنیم».

یا حتی پوستر کودکی که با کلاه (ایمنی) پدر را به رعایت کردن نکات ایمنی مجاب می‌کند...». اینها تجربه سفر به دنیای صنعت و محیط کار بخشی از افراد که عموما با عنوان کارگر از آنها نام برده می‌شود، بود.

خوشبختانه در چند سال اخیر معلولیت‌های اینچنینی در قشر کارگران بسیار کم شده است.

درحال‌حاضر هم ماشین‌آلات صنعتی ایمن‌تر شده‌اند و هم آگاهی و هوشیاری کارگران و کارفرمایان بیش از گذشته شده است.

سلامت نیروی انسانی در محیط‌های صنعتی

رعایت ایمنی در واحدهای صنعتی یکی از ضرورت‌های فعالیت در این حوزه به‌شمار می‌رود. برهمین اساس، رعایت نکات ایمنی و استاندارد واحدهای تولیدی یکی از نکات مهم در حفظ بهداشت عمومی و سلامت کارگران است. ابوالفضل روغنی‌گلپایگانی، رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران درباره ایمنی محیط کار برای سلامت کارگران به صمت گفت: بهداشت و ایمنی در واحدهای صنعتی به چند دسته تقسیم می‌شوند؛ بخشی از ایمنی کار مربوط به ایمنی و سلامت نیروی انسانی است و بخش‌هایی هم مربوط به محیط و ابزار کار می‌شود. در این بین واحدهایی که از استانداردهای ایزو پیروی می‌کنند باید نکات ایمنی و استانداردهای محیط کار را رعایت کنند.

رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه تامین سلامتی و ایمنی محیط کار بخشی برعهده کارگران و بخشی بر عهده کارفرماست، افزود: این موضوع برای یک شرکت باعث افتخار است که بتواند واحد صنعتی خود را بدون حادثه مدیریت کند. درحال‌حاضر، تعداد زیادی تولیدکننده داریم که در زمینه ایمنی و حوادث شغلی تندیس دریافت کرده‌اند، زیرا براساس استانداردهای جهانی حرکت می‌کنند. در یکی از سفرهای کاری به اروپا، از کارخانه‌ای که در حوزه تولید کاغذ فعالیت داشت، بازدید کردم. در این کارخانه روی کاغذی نصب‌شده روی دیوار نوشته بود: «ما افتخار می‌کنیم که ۸۰۰ روز بدون حادثه فعالیت داشته‌ایم.» نوشته این تابلو به‌صورت روزشمار تغییر می‌کرد و در قانونی نانوشته به مدیران و تمام کارگران نیز رعایت نکات ایمنی را گوشزد می‌کرد.

روغنی‌گلپایگانی با بیان اینکه سلامت نیروی انسانی در محیط‌های صنعتی حرف اول را می‌زند، گفت: ایمنی سرمایه انسانی موضوع مهمی است که باید در محیط کار رعایت شود. بنگاه‌های کوچک و متوسط کشور شاید در اندازه استانداردها و ایزوهای جهانی نکات ایمنی را رعایت نکنند اما بنگاه‌های بزرگ مانند خودروسازان، پتروشیمی‌ها و... در این زمینه در حد استانداردهای جهانی عمل می‌کنند.

کارگران واحدهای صنعتی با آموزش‌هایی که پیش از شروع کار دارند، امروز با دید بازتری نسبت به تامین محیطی بدون حادثه عمل می‌کنند. وی یادآور شد: واحدهای خرد حساسیت کمتری نسبت به واحدهای بزرگ‌تر در رعایت این نکات نشان می‌دهند.

رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران با بیان اینکه بیش از ۸۸ درصد اشتغال کشور در بنگاه‌های کوچک و متوسط رخ داده و بنگاه‌های بزرگ خیلی نیروبر نیستند، گفت: در این بین، حفاظت از جان نیروهای انسانی یک اصل است.

اگر گفته می‌شود واحدهای بزرگ براساس ایزوها و استانداردهای جهانی حرکت می‌کنند، این مسئله به این معنی نیست که کارگاه‌های خرد نکات ایمنی را در محیط کاری خود رعایت نمی‌کنند.

ابوالفضل روغنی گلپایگانی: سلامت نیروی انسانی در محیط‌های صنعتی حرف اول را می‌زند

بهره‌وری صنعتی و مهارت کارگران

امیررضا واعظ‌آشتیانی، معاون پیشین وزارت صنایع و معادن در ادامه به صمت گفت: اگر قرار است در صنعت نیروی کارآمد داشته باشیم باید خواسته‌ها و نیازهای کارگران تامین باشد.

وی افزود: باید مسئولیت و تعهد به‌کار آموزش داده شود. به‌عنوان مثال، ژاپنی‌ها بسیار پرتلاش هستند و این از باورهای دینی و فرهنگی آنها نشأت گرفته است.

معاون پیشین وزارت صنایع و معادن ادامه داد: اگر بتوانیم فعالیت‌های تولیدی را با پایه‌های فرهنگی و باورهای دینی‌اجتماعی گره بزنیم، نیروی کار کارآمدی خواهیم داشت امروز بخش زیادی از بهره‌وری در واحدهای تولیدی به توانمندی و مهارت کارگران و نیز تعهد آنها به مسئولیتی که دارند، برمی‌گردد.

امکان دورکاری کارگران

موضوع دیگری که در حوزه کارگری چالش جدید این روزهای نه فقط کشور که کل جهان شده، تعطیلی‌های مقطعی در بیش از یک سال اخیر است. باتوجه به وضعیت کارگاه‌ها و واحدهای صنعتی و نیز ماهیت برخی از کارها مانند امکان رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی وجود ندارد یا باید به‌طور کامل تعطیل شوند یا با شرایط فعلی فعالیت خود را ادامه دهند.

از سوی دیگر، نحوه کارهای صنعتی به‌گونه‌ای است که امکان دورکاری هم برای کارگران وجود ندارد. کارفرما که تولید و بازار ندارد در فشار برای پرداخت حقوق ماهانه بدون انجام کار بوده و دولت هم به وام‌هایی ناچیز بسنده کرده است. در این راستا محسن باقری، عضو کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران با اشاره به تعطیلی‌های مقطعی به‌دلیل شیوع کروناویروس درباره کارگرانی که شرایط کاری آنها ماهیت دورکاری ندارد، به ایلنا گفت: تعطیل کردن‌ها و قرنطینه باید به همراه حمایت کردن از اقشار آسیب‌پذیر از جمله کارگران قرارداد موقت باشد. وضعیت مقرری بیکاری برخی کارگرانی که به‌دلیل کرونا بیکار شده‌اند، هنوز تعیین‌تکلیف نشده است. کارگران بیکار شده بسیاری در سامانه جامع روابط کار ثبت‌نام کرده‌اند اما تکلیف واریزها مشخص نشده است. وقتی هنوز تکلیف بیمه بیکاری کرونا مشخص نشده، چطور می‌خواهند برای دستمزد و مزایای کارگران در دوران تعطیلی کامل، برنامه‌ریزی کنند؟

وی افزود: تعداد کارگرانی که به صورت روزمرد کار می‌کنند و بیمه شده و رسمی هم نیستند، بسیار زیاد است. دولت باید در شرایط قرنطینه و تعطیلی برای این گروه از کارگران تصمیم‌گیری کند.

باقری با استناد به اصل ۴۳ قانون اساسی گفت: دولت وظیفه دارد در زمان بیکاری و بیماری از مردم حمایت کند. ما در شرایطی به‌سر می‌بریم که بحرانی بزرگ و سراسری را تجربه می‌کنیم و دولت باید از مردم در زمانه بحران حمایت کند. دولت براساس قانون موظف است صندوق بیکاری و صندوق درمان را تشکیل دهد اما تا امروز این کار را نکرده است. درحال‌حاضر کارگران مشکل معیشتی دارند و دولت باید با واریز یارانه، تعیین مقرری بیکاری یا هر وسیله دیگری، به نوعی از کارگران حمایت کند.

محسن باقری: کارگرانی که شرایط کاری آنها ماهیت دورکاری ندارد باید مورد حمایت قرار گیرند

وضعیت نامشخص کارگران قرارداد موقت

در ادامه این مسئله فتح‌اله بیات، دبیر اجرایی خانه کارگر شرق تهران نیز به ایلنا گفت: در شرایط کرونا و تعطیلی‌های مقطعی بسیاری از کارگران بخش تولیدی و صنعتی با مشکل روبه‌رو هستند.

در صورت تعطیلی و قرنطینه کل صنعت، چه کسی حقوق و دستمزد کارگران را پرداخت می‌کند؛ کارفرما یا دولت؟

وی تصریح کرد: مسئولان باید نشستی با تشکل‌های کارگری و کارفرمایی داشته باشند تا تکلیف کارگران در شرایط فعلی مشخص شود.

اطمینان داریم که ویروس کرونا خطرناک است و رعایت نکردن پروتکل‌ها، می‌تواند تلفات بیشتری داشته باشد اما راهکارهای ارائه‌شده هم باید منطقی باشد و شرایط معیشتی کارگران و خانواده‌هایشان را در نظر بگیریم.

دبیر اجرایی خانه کارگر شرق تهران گفت: به نظر می‌رسد بیشتر کارگران در شرایط کرونا به‌کار خود ادامه داده‌اند. عده زیادی هم بیکار شده‌اند؛ نگرانی جدی در این شرایط کارگران قرارداد موقت است. در این‌باره برای آسیب کمتر به قشر کارگری باید فکری اساسی کرد.

سخن پایانی

بنابر این گزارش بخش زیادی از بهره‌وری حوزه تولید و صنعت به مهارت و تعهد کارگران برمی‌گردد. نیروی انسانی یکی از سرمایه‌های ملی بوده که خلق ثروت می‌کند. یکی از چالش‌های صنعت کشور، کمبود نیروی کار ماهر است.

از سوی دیگر، نادیده گرفتن نیازها و نگرانی‌های این قشر منجربه کاهش راندمان کار و بهره‌ور نبودن تولید می‌شود.

موضوع دستمزد و معیشت یکی از دغدغه‌های حوزه کارگری بوده که در شرایط کرونا این مشکل به امنیت شغلی افراد اضافه شده است.

سال گذشته با وجود اینکه دولت اعلام کرد، هر واحد تولیدی که کارگران خود را حفظ کند و تعدیل نکند مشمول وام کرونا می‌شود کارگران زیادی تعدیل شدند، زیرا کارفرمایان استدلال می‌کنند وقتی تیراژ تولید به کمترین سطح خود می‌رسد نگه داشتن نیروی انسانی مازاد فشار مالی بر بنگاه اقتصادی آورده و ادامه فعالیت آن با خطر روبه‌رو خواهد شد.

امسال نیز با وجود تعطیلات بازار و ورود نوع جدید کروناویروس هم موضوع سلامت افراد مطرح است و هم تامین هزینه خانوار، در این‌باره دولت تدبیری نیندیشیده است و حتی در حوزه بیمه بیکاری مشکل زیادی وجود دارد. حال باید دید امسال بحران ویروس کرونا چقدر دامن واحدهای صنعتی و نیروی انسانی آنها را می‌گیرد.

هشدار شرکت خدمات پس از فروش ایران‌خودرو

شرکت خدمات پس از فروش ایران‌خودرو اعلام کرد، هرگونه تغییر و دستکاری در سیستم الکتریکی خودروها حادثه‌ساز است و خودرو را از پوشش گارانتی خارج می‌کند.

به‌گزارش ایکوپرس، امیرحسین مفید، معاون مهندسی و کیفیت شرکت ایساکو در این‌باره گفت: از آنجا که طراحی سیستم‌های الکتریکی خودروها در سال‌های اخیر، همراه با پیشرفت فناوری در این زمینه، بسیار تخصصی‌تر شده، نصب تجهیزات الکتریکی غیراستاندارد در خودرو می‌تواند باعث بروز مشکلات عدیده‌ای در خودرو شود.

وی افزود: این اقدام براساس موارد اعلام‌شده در دفترچه محصول و گارانتی خودروها، علاوه بر ابطال گارانتی خودرو یا بخشی از خودرو و ایجاد هزینه‌های اضافی برای مالکان، می‌تواند آسیب‌های مادی و جانی جبران‌ناپذیری را به‌وجود آورد.

او ادامه داد: باتوجه به اینکه هر یک از دسته یم‌های به‌کار رفته در خودرو با توجه به جریان الکتریکی طراحی‌شده خودرو انتخاب‌شده‌اند، بنابراین استفاده از تجهیزات الکتریکی اضافی باعث بروز اختلال در این طراحی‌شده و می‌تواند باعث سوختگی دسته‌سیم‌ها، خاموشی ناگهانی خودرو هنگام حرکت یا آسیب به سایر قطعات خودرو شود. بنابراین به مالکان خودرو توصیه می‌شود از نصب هرگونه تجهیزات برقی غیراستاندارد روی خودرو پرهیز کرده و مطابق آنچه در دفترچه محصول و گارانتی خودروساز توصیه‌شده، اقدام کنند.

معاون مهندسی و کیفیت شرکت ایساکو یادآور شد: مشتریان گروه صنعتی ایران‌خودرو در صورت نیاز به هرگونه تغییر در سیستم برق خودرو مانند باتری، دینام و استارت و سایر سیستم‌های خودرو، برای اطمینان‌خاطر از نحوه ارائه خدمات و خارج نشدن خودرو از گارانتی، باید به نمایندگی‌های مجاز مراجعه کنند. همچنین مشتریان برای دریافت هرگونه خدمت، مشاوره و راهنمایی در هر ساعت از شبانه‌روز، می‌توانند با مرکز پاسخگویی هوشمند ایران‌خودرو به شماره ۰۹۶۴۴۰ تماس حاصل کنند یا با استفاده از اپلیکیشن ایساکو از خدمات لازم بهره‌مند شوند.

اخبار

استمرار رضایتمندی از سایپایدک

معاون شبکه سایپایدک گفت: سازمان خدمات پس از فروش سایپا در راستای تکریم مشتریان و ارائه خدمات با کیفیت، براساس آخرین نتایج ارزیابی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران (ISQI) در بهمن ۹۹ موفق به کسب بالاترین امتیاز رضایتمندی مشتریان در تاریخ شرکت سایپایدک شد.

به‌گزارش سایپانیوز، سعید تخته‌چیان، معاون شبکه سایپایدک گفت: مجموعه سایپایدک در زمینه بهبود شاخص‌های رضایت مشتری پیشرفت‌های قابل‌توجهی داشته و براساس نظرسنجی‌های انجام‌شده، علاوه‌بر استمرار روند رو به رشد در سال گذشته، در بهمن ۹۹ نسبت به دوره مشابه سال ۹۸ بالاترین میزان رشد امتیاز رضایت مشتریان را کسب کرده است. وی ادامه داد: شرکت سایپایدک در سال ۹۹ با طی کردن یک مسیر صعودی و تعریف پروژه‌های بهبود به‌منظور جلب رضایت مشتریان و تکریم ارباب‌رجوع، توانست گام‌های مهمی در این مسیر بردارد و در آخرین دوره ارزیابی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران منتهی به بهمن ۹۹، موفق شد نسبت به نتایج پاییز همان سال، به میزان ۳ درصد رضایتمندی مشتریان را افزایش دهد و بالاترین نمره رضایت مشتری نسبت به دوره مشابه سال قبل از آن را کسب کند.

گفتنی است سایپایدک موفق شد در چند دوره متوالی ارزیابی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران، بیشترین میزان رشد رضایت مشتری را در بین شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات پس از فروش به‌دست آورد.

نصب قطعات غیرمجاز و حریق خودرو

به‌دنبال انتشار ویدئوی سانحه خودرو ۲۰۷ در تونل بزرگراه تهران-پردیس، معاون کیفیت گروه صنعتی ایران‌خودرو گفت: طبق بررسی‌های اولیه انجام‌شده، دستکاری در سیستم برق خودرو و نصب قطعات متفرقه و نامنطبق با استاندارد محصول، عامل آتش‌سوزی بوده است.

به‌گزارش ایکوپرس، مجتبی استادرحیمی، معاون کیفیت گروه صنعتی ایران‌خودرو تصریح کرد: نصب ۶ عدد لامپ هدلایت (لامپ با توان بالاتر) در خودرو ۲۰۷، سبب بروز ایراد در سیم‌کشی خودرو و عامل آتش‌سوزی بوده است.

استادرحیمی با هشدار به مشتریان درباره اجتناب از نصب قطعات و تجهیزات غیرمجاز و غیراستاندارد و عدم‌دستکاری در سیستم برق خودرو، عنوان کرد: عامل اصلی حریق ۲۰۷ یادشده که بیش از ۲۰ هزار کیلومتر پیمایش داشته، دستکاری در سیستم برق و نصب لامپ غیرمجاز بوده است.

ایجاد شهرک‌های صنفی

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: برای تحقق شعار سال ۱۴۰۰ در این مجموعه اقدامات متنوعی در دستور کار است که از جمله آنها، ایجاد شهرک‌های صنفی، تامین زیرساخت‌ها از سوی بخش خصوصی و مشارکت دادن آنها در تصمیم‌گیری‌ها قابل اشاره است.

به‌گزارش شاتا، علی رسولیان گفت: اشتغالزایی و بهبود معیشت مردم از تولید می‌گذرد، به‌ویژه اینکه از مسیر بخش خصوصی و با مشارکت‌های مردمی محقق شود. وظیفه اصلی ما، حمایت از صنایع کوچک و متوسط و فراهم کردن شرایطی است تا فعالان اقتصادی بهتر و بیشتر بتوانند به تولید بپردازند. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت، بروکراسی اداری و تامین زیرساخت‌ها را از جمله مهم‌ترین مشکلات و موانع در مسیر تولید بخش خصوصی برشمرد و ادامه داد: از آغازین روزهای سال ۱۴۰۰ با تشکیل کمیته‌ای در ستاد سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، از آرا، نظرات و پیشنهادهای بخش خصوصی در همین زمینه استقبال شد. در این راستا دو نوع پیشنهاد مطرح است که دسته نخست، نیازمند اخذ مجوزهایی از دولت، مجلس و سایر بخش‌هاست. اما دسته دوم موانع و مشکلاتی است که می‌توانیم با استفاده از توان فنی و کارشناسی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی به رفع آنها بپردازیم.

وی خاطرنشان کرد: پیشنهاد مشارکت دادن بخش خصوصی در تأمین زیرساخت‌ها، نیازمند انجام اصلاحاتی در بخشی از اساسنامه این سازمان بود که از سوی مجمع مورد تصویب قرار گرفت و در نهایت، پیشنهاد یادشده به دولت ارائه شد.

رسولیان افزود: باتوجه به اثرگذاری کسب‌وکارهای کوچک در تولید و اشتغال در شهرها و مناطق، پیشنهاد ایجاد شهرک‌های صنفی ارائه شد که مورد موافقت وزارت صنعت، معدن و تجارت قرار گرفت و در ادامه مجمع این سازمان متشکل از وزرای امور اقتصادی و دارایی، جهاد کشاورزی، راه و شهرسازی و سازمان برنامه‌وبودجه کشور نیز با آن موافقت کردند.

فاطمه امیراحمدی
editor@smtnews.ir

یادداشت

از حداقل دستمزد تا مدیریت زنجیره تامین

فرامرز توفیقی/ رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شورای اسلامی کار

در زمینه تعیین حداقل دستمزد همواره مسائلی وجود داشته که در نهایت ختم به نادیده گرفتن بخش‌های زیادی از قوانین شده است. این اتفاق در پی تعیین حداقل دستمزد سال ۱۴۰۰ نیز رخ داد، اما متاسفانه مسئولان از بررسی دوباره و اصولی آن چشم‌پوشی کردند.

رویه تعیین دستمزد کارگران در سال‌های اخیر به‌نحوی ناعادلانه و غیراصولی بوده است. موضوع اصلی در زمینه تعیین حداقل حقوق این است که ظاهرا همه مسئولان اصل ۷ قانون کار را که در دهه ۶۰ به تصویب رسیده، فراموش کرده‌اند و هیچ کس توجهی به آن نمی‌کند. این ماده که به حق تامین مسکن برای کارگران اشاره دارد همواره در تمام این سال‌ها نادیده گرفته شده و کسی هم حرفی از آن به میان نمی‌آورد، اما سوال اصلی اینجاست که چرا ماده ۱۳۹ که درباره تامین مسکن بوده، از سال ۱۳۶۹ تا امروز مغفول مانده و اصلا اجرایی نمی‌شود؟ متاسفانه همین بی‌توجهی به بی‌مسکنی و بدمسکنی منجر به این شده که در هر دوره‌ای که اوضاع اقتصادی وخیم می‌شود، کارگران به‌دلیل کمی درآمد، به حاشیه‌نشینی روی بیاورند. کافی است به ورودی کلانشهرهای تهران، تبریز، مشهد و... سری بزنیم تا متوجه شویم که این سیاست‌ها چه بلایی بر سر کشور و مردم آورده است! از طرفی هم باید دانست که حاشیه‌نشینی بداخلاقی‌ها و ناهنجاری‌های اجتماعی خاص خودش را دارد که هزینه‌های دیگری را روی دست کشور می‌گذارد. در مباحث پیرامون مقوله کار ۴ عامل موثر وجود دارد که شامل نیروی انسانی، متد، ماشین و متریال می‌شود، اما متاسفانه این ۴ عامل که یک ورودی را به خروجی یعنی همان محصول، تبدیل می‌کنند، همگی نادیده گرفته شده‌اند و هیچ‌کس به فکر بررسی دقیق این موارد که باعث ایجاد توازن اقتصادی و اجتماعی می‌شود نیست. آیا هیچ نهاد یا ارگانی به ۳ مقوله روش‌های کار، تجهیزات و مواد اولیه فکر کرده است؟ چرا هر گاه مسئله افزایش بهره‌وری یا کاهش هزینه‌ها می‌شود همه فقط به یاد نیروی انسانی می‌افتند و سعی دارند از هزینه‌های این بخش بکاهند؟ آیا بهتر نیست با تجدیدنظر در زمینه متدهای کار هزینه‌ها را به مقدار قابل‌توجهی کاهش داد و حق کارگر را از وی نگرفت؟ در این زمینه مفهومی به‌نام «مدیریت زنجیره تامین» وجود دارد که می‌تواند توازن را بین این ۴ مورد برقرار کند اما آیا طبق این اصول مدیریتی برای مثال به فکر تامین مواد اولیه و زیرساخت‌ها برای سیستان‌وبلوچستان بوده‌ایم که می‌گوییم چون هزینه‌ها در سیستان‌وبلوچستان پایین است، باید دستمزد نیز کمتر باشد؟ آیا ما در زمینه اشتغالزایی در مناطق مختلف کشورمان کار کرده‌ایم که حالا چنین نظرات عجیب و غیرکارشناسی ارائه می‌دهیم؟ ما حتی برنامه‌هایی مانند یارانه‌ها را نیز رها کردیم تا بالاخره به میزانی برسیم که دیگر هیچ تاثیری روی زندگی مردم ندارد. از طرفی هم هیچ تلاشی برای تغییر متدهای تولید نکرده‌ایم تا بتوانیم بهره‌وری را از این طریق افزایش دهیم؛ نه اینکه حق کارگر را به او ندهیم و توجیه‌مان هم افزایش بهره‌وری باشد. متاسفانه در برخی از استان‌های کشورمان از زنان سرپرست خانوار در کارگاه‌هایی کار کشیده و تحت عنوان کار خیر مبالغ بسیار اندکی به‌عنوان دستمزد به آنها پرداخت می‌شود و در عوض همان محصولات را در تهران و شهرهای بزرگ به قیمت‌های گزاف می‌فروشند. بسیاری معتقدند قانون کار مشکلات بسیاری در ارتباط با کارگران دارد و برای باز شدن دست کارفرمایان باید این قانون را دستخوش تغییر کرد. در حال حاضر طبق آخرین گزارشی که مرکز آمار ارائه کرده، نسبت روستانشینان در ایران به ۲۵ درصد رسیده است؛ یعنی ۷۵ درصد مردم ما به شهرنشینی روی آورده‌اند. این اتفاق یک فاجعه ملی است و ما باید فکری اساسی برای حل آن کنیم. اگر چنین اتفاقی در هر کشوری از جهان رخ می‌داد به‌طور قطع یک کمیته بحران تشکیل می‌دادند تا هرچه زودتر جلوی این روند گرفته شود. در هر صورت ما به‌جای اینکه به فکر تامین حق کارگران و اقشار کم‌درآمد باشیم به هر ریسمانی چنگ می‌زنیم که از زیر بار تامین حداقل نیازهای معیشتی کارگران شانه خالی کنیم.

مهار تورم، کلید حل مشکل حداقل دستمزد

سهند اینانلو
editor@smtnews.ir

یکی از مسائلی که در مبحث حمایت از حقوق کارگران همواره مطرح می‌شود، مقوله «دستمزد» است؛ مسئله‌ای که همه شمول زندگی یک کارگر متاثر از آن بوده و با اندکی بالا یا پایین شدنش به‌راحتی می‌توان تغییر کیفی زندگی این طبقه را دید؛ از همین رو فعالان حوزه کارگری در سراسر جهان از جمله کشور ما بر افزایش قدرت خرید کارگران تمرکز کرده و این مقوله را کلید حل مشکلات معیشتی این طبقه می‌دانند.

مسئله دستمزد کارگران در ایران نیز که هر سال در روزهای پایانی سال توسط شورای‌عالی کار در وزارت کار و رفاه اجتماعی تعیین می‌شود، همواره مورد مناقشه بوده، اما یکی از مهم‌ترین انتقاداتی که به نحوه تعیین حداقل دستمزد در وزارت رفاه وارد می‌شود مسئله تورم است، چراکه محور جلسات شورای‌عالی کار نیز نرخ تورم است و این شاخص اقتصادی را معیاری برای تعیین دستمزد سال بعد در نظر می‌گیرند، اما کارشناسان و فعالان کارگری بر این باورند که نرخ تورم در ایران همواره در حال افزایش است و خصوصا در سال‌های اخیر شاهد تورم افسارگسیخته‌ای بوده‌ایم که هزینه‌های زندگی کارگران را تا چندین برابر افزایش داده است.

باتوجه به این مسئله وقتی حداقل دستمزد سال براساس نرخ تورم سال قبل تعیین می‌شود، به‌طور طبیعی باید شاهد کاهش مداوم قدرت خرید کارگران باشیم، به همین دلیل در همه ادوار گذشته شاهد اعتراض فعالان کارگری به نحوه تعیین دستمزد و افزایش همه ساله هزینه‌ها در برابر حداقل دستمزد هستیم.

عکس: صمت

دستمزد فقط یک مقوله اقتصادی نیست، بلکه از جهات مختلفی اهمیت دارد که تنها یکی از جوانب آن اقتصادی است. مسئله دستمزد در ارتباط مستقیم با رشد و رونق اقتصادی است؛ یعنی مزدبگیران که حدود ۵۰ درصد مردم ایران را تشکیل می‌دهند اگر درآمد کافی داشته باشند حتما اقتصاد کشور نیز شکوفا است

دولت باید پاسخگو باشد

سید کاظم موسوی، نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی به تلاش‌های مجلس در زمینه حل مشکلات کارگران اشاره کرد و به صمت گفت: رسیدگی به امور کارگران، خصوصا دستمزد آنها یکی از اصلی‌ترین مسائلی است که مجلس یازدهم در پی آن است و حتما در ماه‌های آینده نیز اقدامات زیادی در این زمینه اتفاق خواهد افتاد.

وی در ادامه افزود: دولت در زمینه خدمات‌رسانی به اقشار کم‌درآمد عملکرد بسیار بدی داشته و متاسفانه شاهد وجود مشکلات اقتصادی بسیار زیادی در زندگی دستمزدبگیران جامعه هستیم. در حالی که پیامبر اکرم دست کارگر را بوسیدند و برای کارگران ارج و قرب بسیار زیادی قائل بودند، برخی دولت‌ها نسبت به این بخش از جامعه بی‌تفاوت بوده‌اند.

موسوی به اهمیت مهار تورم در حل مشکلات کارگران اشاره و عنوان کرد: من خودم کارگرزاده هستم و به‌خوبی می‌دانم که زندگی این عزیزان تا چه اندازه سخت و دشوار است، اما باید توجه داشت که مهم‌ترین عامل زیر فشار بودن کارگران عزیز افزایش نرخ تورم است که باعث شده سبد مصرفی این شهروندان کوچک و کوچک‌تر شود. یعنی دولت اگر می‌خواهد مشکل کارگران را حل کند اول باید فکری به حال تورم بکند که متاسفانه هیچ عزمی را در مسئولان برای مهار تورم نمی‌بینیم.

عملکرد سازمان تامین اجتماعی

نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با انتقاد از عملکرد سازمان تامین اجتماعی به صمت گفت: مسئولان ما در روزهایی که برای بزرگداشت کارگران عزیز برگزار می‌شود، شعارهای زیادی می‌دهند اما سر سوزنی به این شعارها ایمان و اعتقاد ندارند. یکی از مراجعی که باید در قبال عملکردش در برابر کارگران پاسخگو باشد سازمان تامین اجتماعی است که اصلا و ابدا عملکرد قابل‌قبولی نداشته است؛ از همین رو ان‌شاءالله مجلس نیز طرح تحقیق و تفحص از تامین اجتماعی را کلید خواهد زد و قصد دارد مسائل را به‌طور دقیق و جدی مورد بررسی قرار دهد.

نماینده مردم اردبیل در مجلس به مشکلات کارگران ساختمانی در زمینه بیمه اشاره و تاکید کرد: در استان اردبیل ما با مشکل بیمه کارگران ساختمانی مواجهیم که سازمان تامین اجتماعی باید پاسخگوی این مشکلات باشد. در حال حاضر حدود ۱۵ هزار کارگر در استان اردبیل هستند که به بیمه احتیاج دارند اما هنوز اقدامی صورت نگرفته است. بسیاری از این عزیزان امکان پرداخت حق بیمه به‌صورت آزاد را ندارند و به‌کلی از خیر داشتن بیمه گذشته‌اند. این نماینده مجلس بر لزوم حمایت سازمان تامین اجتماعی از کارگران تاکید کرد و یادآور شد: تامین اجتماعی وظیفه داشت بیمه و خدمات رفاهی را برای کارگران فراهم کند اما می‌دانیم که چنین اتفاقی رخ نداده و اقشار فرودست جامعه به‌شدت تحت فشار اقتصادی قرار گرفته‌اند. اگر این اقدامات انجام می‌شد حداقل نیازهای کارگران تامین می‌شد. دولت وظیفه دارد این نیازهای حداقلی را فراهم کند. مجلس نیز باتوجه به نقش نظارتی خود قصد دارد در این زمینه به تحقیق و تفحص بپردازد.

وی ادامه داد: اگر زحمات همین کارگران نبود سازمان تامین اجتماعی مگر می‌توانست تا این حد گسترش پیدا کند؟ یا بانک‌های ما که صاحب برج‌های بلند بالا نبودند و نمی‌توانستند به بنگاهداری بپردازند.

موسوی در پایان به عملکرد اقتصادی دولت انتقاد کرد و گفت: امیدواریم خداوند عنایتی کند و دولت آقای روحانی تغییر رویه دهد و به فکر اقشار آسیب‌پذیری که کمرشان زیر فشار معیشتی خم شده باشد. به هر حال مجلس یازدهم به‌طور کامل در پی احقاق حق مردم است و طرح‌های بسیار خوبی هم در این راستا در دست بررسی است که به‌زودی اعلام خواهد شد.

به‌نظر می‌رسد تورم در سال جاری رشد داشته باشد که این مسئله نیز به‌معنای کاهش دوباره قدرت خرید کارگران و مزدبگیران است

تورم، دستمزد کارگران را می‌بلعد

نصرالله دریابیگی، دبیر خانه کارگر استان مازندران به چندوجهی بودن ترم «دستمزد» اشاره کرد و به صمت گفت: دستمزد فقط یک مقوله اقتصادی نیست، بلکه از جهات مختلفی اهمیت دارد که تنها یکی از جوانب آن اقتصادی است.

وی در ادامه افزود: باید توجه داشت مسئله دستمزد در ارتباط مستقیم با رشد و رونق اقتصادی است؛ یعنی مزدبگیران که حدود ۵۰ درصد مردم ایران را تشکیل می‌دهند اگر درآمد کافی داشته باشند حتما اقتصاد کشور نیز شکوفا است.

نحوه تعیین دستمزد کارگران

دریابیگی به نحوه تعیین حداقل دستمزد در وزارت کار اشاره و عنوان کرد: ماده ۴۱ قانون کار که به تعیین حداقل حقوق کارگران مربوط است، بر سه‌جانبه بودن دستمزد تاکید کرده که شامل دولت، کارگر و کارفرما می‌شود. یعنی در نشست‌های شورای‌عالی کار این سه طرف ماجرا هستند که حداقل دستمزد را برای سال بعد تعیین می‌کنند. در این ماده بر دو شاخص تورم و سبد هزینه تاکید شده تا طرفین باتوجه به آن دستمزد حداقلی را تعیین کنند، اما در سال‌های اخیر متاسفانه این دو مورد درست لحاظ نشده‌اند.

دستمزد ۱۴۰۰

عضو هیات مدیره کانون عالی کارگران بازنشسته و مستمری‌بگیر تامین اجتماعی به افزایش حقوق در سال جاری اشاره کرد و به صمت گفت: در سال ۹۹ که دستمزد امسال تعیین شد، وزیر محترم کار تلاش‌های بسیاری کردند و بالاترین میزان افزایش دستمزد را بعد از انقلاب اسلامی به تصویب رساندند، اما متاسفانه حتی همین افزایش دستمزد نیز به‌دلیل تورم شدیدی که وجود دارد کفاف حداقل نیازهای کارگران و خانواده‌های‌شان را هم نمی‌دهد؛ چه برسد به اینکه بتوانند با این دستمزد یک زندگی معمولی و راحت داشته باشند.

وی ادامه داد: توجه داشت که باوجود افزایش ۳۹ درصدی حداقل دستمزد، دریافتی کارگران بیش از ۲ میلیون تومان از هزینه‌های حداقلی زندگی عقب است؛ یعنی دستمزدی که بیشترین افزایش را در تمام سال‌های گذشته داشته باز هم به میزان بسیار زیادی از هزینه‌های حداقلی یک خانواده ایرانی می‌ماند.

نقش تورم در کاهش قدرت خرید کارگران

دبیر خانه کارگر استان مازندران به نقش تورم در کاهش ارزش دستمزد کارگران اشاره کرد و به صمت گفت: به‌نظر می‌رسد تورم در سال جاری رشد داشته باشد که این مسئله نیز به‌معنای کاهش دوباره قدرت خرید کارگران و مزدبگیران است. در واقع تا پایان سال شکافی که بین دستمزد کارگران و هزینه‌های حداقلی وجود دارد از آنچه در روزهای پایانی سال ۹۹ بود بیشتر خواهد شد و فشار بر کارگران نیز افزایش خواهد یافت. این فعال حوزه کارگری تاکید کرد: کارگران بارها در مقاطع زمانی مختلف بر این نکته تاکید داشته‌اند که حاضرند هیچ افزایش دستمزدی در کار نباشد اما دولت تورم را مهار کند، اما می‌دانیم که چنین اتفاقی ممکن نیست و ما مشکلات اقتصادی عدیده‌ای داریم که حل آنها کار سختی است و دولت به‌جای این کار هر سال مقدار بسیار کمی بر دستمزد کارگران اضافه می‌کند که در نهایت هم تاثیرش بعد از چند ماه از بین می‌رود.

یارانه‌های معیشتی

دریابیگی در پایان به موضوع یارانه‌های معیشتی اشاره کرد و یادآور شد: یارانه‌های معیشتی که دولت پرداخت می‌کند هم مشمول کاهش ارزش ناشی از تورم می‌شود، به همین دلیل ما بارها تاکید کرده‌ایم دولت باید به‌جای پرداخت پول نقد، سبدهای معیشتی مانند گوشت و برنج را به کارگران بدهد تا سفره کارگر خالی نباشد، اما متاسفانه یارانه‌ای که پرداخت می‌شود در ۱۰ سال اخیر هیچ تغییری نکرده و دیگر نمی‌تواند تاثیری بر زندگی اقشار کم‌درآمد داشته باشد، اما اگر این کمک‌ها به‌صورت اقلام معیشتی باشد حداقل سفره کارگران کمتر خالی می‌ماند.

سخن پایانی...

اگر به نحوه تعیین دستمزد در کشورهای دیگر توجه کنیم متوجه می‌شویم این مقدار از حساسیت که در ایران پیرامون مقوله حداقل دستمزد وجود دارد در این کشورها دیده نمی‌شود. دلیل این تفاوت نیز «تورم» است، زیرا تورم در اقتصاد کشور ما بیش از ۵ دهه است که ریشه دوانده و قدرت خرید درآمد مزدبگیران را مدام کاهش داده است. اقتصاددانان نیز بر این نکته اصرار می‌ورزند که دولت به‌جای افزایش همه ساله دستمزد بهتر است در پی کنترل تورم برآمده و کشور را از دست بیماری هلندی خلاص کند، وگرنه قدرت خرید و کیفیت زندگی کارگران و مزدبگیران سال به سال کاهش می‌یابد و معضلات اقتصادی و اجتماعی زیادی هم ایجاد خواهد شد. از طرفی هم کارشناسان معتقدند تا زمانی که دولت در امر بودجه‌نویسی، سیاست‌های انضباط مالی را رعایت نکند قطعا باید خودش را برای تشدید تورم آماده کند؛ پس دولت‌ها نمی‌توانند هم داعیه حمایت از طبقه کارگر را داشته باشند و هم بر طبل بودجه‌های انبساطی بکوبند. باتوجه به این مسئله به‌نظر می‌رسد راه‌حل مشکل معیشتی کارگران را نه در وزارت کار بلکه باید در اتاق‌های فکر سازمان برنامه جست‌وجو کرد زیرا در سال‌های اخیر باوجود تحریم‌ها و محدودیت‌های شدید اقتصادی، بودجه‌های انبساطی تنظیم شده که باعث روبه‌رو شدن دولت‌ها با کسری بودجه سنگین شده است. کسری بودجه هم در اقتصادی مانند کشور ما، به‌معنای انتشار پول با هدف تامین کسری است زیرا دولت‌های متکی به درآمد نفت ظرفیت تامین منابع غیرتورم‌زا را ندارند. البته عده‌ای به لزوم اخذ مالیات نیز اشاره می‌کنند اما باتوجه به فراهم نبودن زیرساخت‌های مالیاتی، به‌نظر می‌رسد بهترین راه برای حل مشکل کاهش ارزش دستمزد، سیاست‌های انقباضی در امر بودجه‌ریزی است که حداقل ممکن است سهم کسری بودجه در رشد نقدینگی را کمتر کرده و از شدت افزایش تورم بکاهد.

نظرگاه

هزینه‌ها دلاری، دستمزد کارگران ریالی

عبدالله بلواسی - فعال صنفی: از این به بعد مسئولان اگر مرد میدان هستند، فقط عمل و کردار پیشه کنند و شعار ندهند. قرار بود قفل‌های زنگ‌زده اقتصاد را بگشایند اما بیشتر از قبل، قفل به پای زندگی ما کارگران و مزدبگیران نهادند. یکی از شعارها، اشتغال و کارآفرینی بود؛ مثلا گفتند در دولت قبلی فساد وجود داشت و پول‌های نفت و دکل‌های نفتی را غارت کردند. گفتند چرا تحصیلکرده‌ها باید به خارج فرار کنند. از وضعیت درمان، مسکن و مایحتاج اولیه ناراضی بودند اما نتیجه چه شد؛ در هیچ زمینه بهبود اساسی حاصل نشد! تورم افسارگسیخته، دستمزدهای ریالی و چندین برابر زیر خط فقر و هزینه‌های دلاری، زندگی هزاران کارگر و مزدبگیر را در سراشیبی سقوط قرار داده است. خانواده‌ها از پس هزینه‌های سرسام‌آور زندگی برنمی‌آیند و هر روز به تعداد کودکان کار افزوده می‌شود. به اعتراف مسئولان بهزیستی فقط در تهران ۴۵۰۰ کودک کار وجود دارد. هر روز شاهد فرار بیشتر نخبگان و مغزهای جوان و متفکر ایرانی به دیار غربت هستیم. از بخت بد ما کارگران و مزدبگیران در این ۲ سال اخیر ویروس منحوس کرونا هم اضافه شد و شغل‌های بیشتری را نابود کرد. سطح کیفی آموزش به پایین‌ترین حد خود رسیده و با نبود پول برای تهیه گوشی‌های هوشمند، هزاران دانش‌آموز که اکثرا فرزندان کارگران و روستاییان هستند از تحصیل جا مانده و ترک آن کردند. متاسفانه شاهد اخبار بدی در زمینه خودکشی دانش‌آموزان هم بودیم. در این شرایط باید پرسید راهکار شما برای مقابله با کرونا و در کنار آن صف‌های طویل روغن، برنج، مرغ و... چه بوده است؟! کارگران توان تهیه مسکن یا اجاره مسکن را ندارند و به ناچار در آلونک‌های مناطق محروم و اطراف شهرها ساکن می‌شوند که با یک بیرحمی زمین و یک لرزش ضعیف بر سر خانواده‌هایشان آوار می‌شود. در تعدادی از شهرها محلی به نام درمانگاه تامین اجتماعی وجود دارد اما امکانات پزشکی آن در حد یک درمانگاه روستایی هم نیست. پزشکان و خیلی از آزمایشگاه‌ها با تامین اجتماعی قرارداد ندارند. سرانه درمان برای کارگران و مزدبگیران ناچیز است و بودجه برای همسان‌سازی مستمری بازنشستگان وجود ندارد. قوه قضاییه باید به داد کارگران برسد و دریابد که چرا سرمایه‌های کارگران به‌سادگی به تاراج رفته و چرا امروز معیشت کارگران این‌گونه است که نمی‌توانند نیازهای ابتدایی سفره‌های خانواده را تامین کنند! کارگران دیگر از شعارها و وعده‌های بی‌پشتوانه خسته‌اند؛ بهتر است مسئولان دیگر شعار ندهند و اگر می‌توانند «عمل» پیشه کنند.

مصوبه کمیسیون اروپا جنجال آفرید

تعیین حداقل دستمزد در قاره سبز

به‌تازگی کمیسیون اروپا دستورالعمل جنجالی را به تصویب رسانده که باعث ایجاد شکاف عمیقی بین دولت‌های راستگرا و چپگرا در بین اعضای اتحادیه اروپا شده است. این کمیسیون براساس مسئولیت حداقل دستمزد را پیشنهاد کرده و این حداقل دستمزد موردبحث و بررسی رسانه‌های اروپایی قرار گرفته است. زیرا دولت‌های دست‌راستی کاملا مخالف هرگونه تعیین حداقل دستمزد بوده و آن را مصداق دخالت دولت‌ها در کار بازار می‌دانند و معتقدند چنین قوانینی باعث از حرکت ایستادن چرخ صنعت و بخش‌های تولیدی کشورهای اروپایی می‌شود.

اما دولت‌هایی که گرایشات سوسیالیستی پررنگی در بین آنها دیده می‌شود در صف مدافعان این طرح ایستاده‌اند و کشورهایی هم که از اجرای آن سرباز می‌زنند را به نقض قوانین اتحادیه اروپا محکوم می‌کنند. این در حالی است که کارشناسان و حقوقدانان، کمیسیون اروپا را در این مورد ذی‌صلاحیت دانسته و معتقدند کشورهای عضو ملزم به اجرای مصوبات آن هستند.

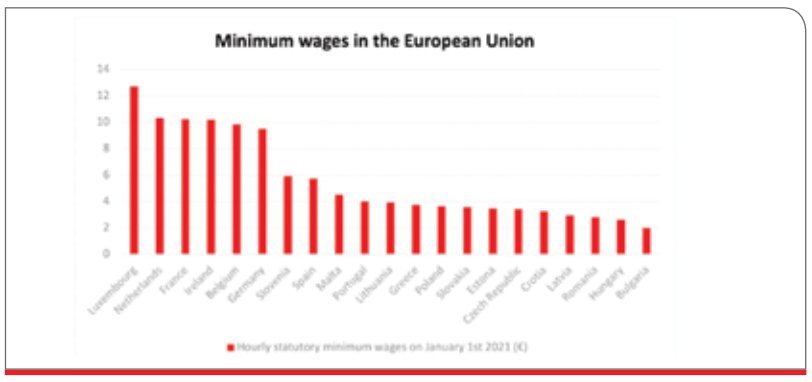
تدوین و ترجمه:
سهند اینانلو
editor@smtnews.ir

رئیس خوش‌قول کمیسیون اتحادیه اروپا

اورسولا فون درلاین رئیس کمیسیون اروپا، از روزهای ابتدایی ریاستش بر این کمیسیون وعده رسیدگی به موضوع حداقل دستمزد و ایجاد چارچوبی مطمئن برای کارگران اروپایی را داده بود. حالا تحلیلگران در رسانه‌ها مدام از خوش‌قولی فون درلاین می‌نویسند و حالا منتظر گام دوم وی هستند که باید در زمینه ایمنی کارگران و معضل نداشتن بیمه در اغلب کشورهای شرقی اروپا طرح‌ریزی شود.

بررسی حقوقی مصوبه کمیسیون اروپا

کارشناسان و حقوقدانان معتقدند ماده۱۵۳، بند یک پیمان عملکرد اتحادیه اروپا (TFEU) مبنای قانونی مصوبه کمیسیون اروپا در زمینه تعیین حداقل دستمزد است و ادعای مخالفان مبنی بر غیرقانونی بودن آن ریشه در واقعیت ندارد. این قانون که به اتحادیه اروپا اجازه نقش حامی و شکل‌دهنده در تعیین قوانین کار کشورها را می‌دهد، مبنایی برای تصویب قانون فوق بوده است. البته اقدامات اتحادیه اروپا با دو شرط در این زمینه آزاد اعلام‌شده است. نخست اینکه نباید در تداخل با سیاست‌های کلی رفاهی کشورها باشد و دوم تنها در صورت ضرورت و وخامت وضعیت طبقات فرودست امکان وضع چنین قوانینی برای اتحادیه وجود دارد. وگرنه اتحادیه اجازه تصویب چنین طرح‌هایی را در شرایط عادی ندارد. اما حقوقدانان معتقدند با توجه به اینکه اقشار کم‌درآمد و مزدبگیران به‌ویژه در شرق اروپا وضعیت معیشتی فوق‌العاده وخیمی دارند، اتحادیه اروپا نیز حق دارد با استناد به پیمان‌های رفاهی بین اعضا، در جهت بهبود شرایط معاش فرودستان اروپایی اقدام کند.

موافقان مصوبه تعیین حداقل دستمزد در اروپا به وجود اختلاف بسیار زیاد و شکاف عمیق در سیاست‌های رفاهی بین شرق و اروپا تاکید داشته و این اختلاف را عاملی برای این اقدام کمیسیون اروپا می‌دانند. اگر به نمودار زیر هم توجه شود کارگران و مزدبگیران در اغلب کشورهای غرب اروپا درآمد به‌مراتب بالاتری نسبت به اعضای شرقی اروپا دارند. برای مثال، کارگران در بلغارستان به ازای هر ساعت کار حدود ۲یورو دریافت می‌کنند که این میزان به‌هیچ‌عنوان امکان تهیه حداقل‌های زندگی را به شهروندان بلغاری نمی‌دهد. اما این میزان در کشور کوچک و کم‌جمعیتی مانند لوکزامبورگ حدود ۱۳یورو است که حاکی از اختلاف بیش از ۶برابری دستمزد بین کشورهای غربی و شرقی این قاره است. دولت‌های غربی نیز معتقدند این سیاست شرقی‌ها باعث شده تا کارگران و نیروهای کار غیرماهر به‌دلیل آزادی مسافرت در اروپا، به کشورهای غربی مهاجرت کرده و درآمد خود را برای خانواده خود که در شرق زندگی می‌کنند ارسال کنند و این مسئله باعث خروج سرمایه از کشورهای غربی شده است. چارچوب تعیین حداقل دستمزد با هر دو مطابقت دارد: این شرکت فرعی است، زیرا کشورهای عضو مسئولیت تعیین و شکل‌دهی حداقل دستمزد خود را به‌طور کامل حفظ می‌کنند و متناسب است، زیرا همه حداقل حقوق در اروپا از کارگران در برابر فقر کارگری محافظت نمی‌کند (نمودار را ببینید). علاوه بر این، بازار واحد به‌شدت به یک مزرعه یکسان برای دستمزد نیاز دارد. از این‌رو، اقدامات اروپایی برای تحقق اهداف اصلی اتحادیه اروپا لازم و مناسب است.

البته منتقدان نیز به بند۵ همان قانون استناد کرده و چنین مصوباتی را نافی حق حاکمیت ملی اعضای اتحادیه می‌دانند، البته این عده معتقدند کشورهای شرقی قاره سبز به‌دلیل شرایط اجتماعی و سیاسی که دارند وضعیت اقتصادی مناسبی ندارند و کشورهای متمول اروپایی باید با کمک به شرقی‌ها درصدد بهبود وضعیت معیشتی شهروندان باشند. اما این مصوبه تنها باعث بیشتر شدن فشار روی دولت‌های شرقی می‌شود درحالی‌که ظرفیت تامین چنین دستمزدی در دولت و بخش خصوصی این کشورها وجود نداشته و تاب‌آوری اقتصادی نیز تا حدی بالا نیست که بتوان روی مقاومتش حساب کرد. این کشورها که از سرنوشت یونان واهمه دارند، بر نقش اتحادیه در خرد شدن یونانی‌ها زیر بار قرض اشاره‌کرده و چنین مصوبه‌ای را عاملی برای فشار آوردن به دولت در کشورهای کم‌برخوردار اروپایی می‌دانند.

از سویی هم برخی دولت‌ها معتقدند اتحادیه اروپا حق ندارد با معیارهای غربی، اقدام به تعیین دستمزد در کشورهای شرق اروپا کند اما کمیسیون اروپا به بندی در مصوبه یادشده که حق تعیین دستمزد را به نهادهای اجرایی دولت‌ها واگذار کرده اشاره می‌کند و این اعتراض را به‌کلی ناوارد می‌داند. البته این واگذاری به‌طور تمام و کمال نیست چون دولت‌ها موظفند ساختاری را برای تعیین حداقل دستمزد در همکاری و مشورت با کمیسیون اروپا تشکیل دهند و این مجموعه باید هر سال در موعد مقرری که هنوز اعلام‌نشده مجمعی را برگزار کرده و حداقل دستمزد را برای کارگران و مزدبگیران اروپایی تعیین کند.

دستورالعمل حداقل دستمزد در اروپا

درباره مصوبه حداقل دستمزد در کشورهای عضو اتحادیه باید گفت که کمیسیون اروپا یک رقم مشخص و ثابت را برای همه اعضای اتحادیه مشخص نکرده، بلکه فقط پیش‌نیازهای حداقلی را برای تعیین دستمزد در هر کشوری را مشخص کرده تا دولت‌ها با توجه به این حداقل‌ها حداقل دستمزد را محاسبه و ابلاغ کنند. اهمیت این بخشنامه زمانی مشخص می‌شود که بدانیم در بسیاری از کشورهای عضو اتحادیه دستمزدها با چانه‌زنی کارفرمایان و پیمانکاران تعیین و حقوق کارگران به‌طور کامل نقض می‌شود و کسی از آنها نظرخواهی نمی‌کند. اما این مصوبه دولت‌ها را موظف به در نظر گرفتن حداقل نیازهای طبقه کارگر می‌کند تا دولت هر کشوری با توجه به آن دستمزد حداقلی کارگران را تعیین کند. البته این به‌معنای یکسان‌سازی دستمزدها نیست، زیرا کارگران ماهرتر باید با توجه به سطح مهارتی که دارند دستمزدهای به‌مراتب بالاتری را دریافت کنند. اما تا به امروز آنچه مدام تکرارشده کاهش سهم کارگران زیر پوشش قراردادهای گروهی در اروپاست که مورد بی‌توجهی دولت‌های دست‌راستی هم قرار گرفته است.

این در حالی است که درآمد کارفرمایان تقریبا در تمام زمینه‌ها افزایش‌یافته اما عایدی کارگران روز به روز کمتر شده است. از همین‌رو کارشناسان بر اهمیت و ضرورت تصویب چنین طرحی صحه گذاشته و آن را اقدامی مثبت در راستای افزایش کیفیت زندگی قشرهای کم‌درآمد می‌دانند.

منتقدان چه می‌گویند؟

اما منتقدان این مصوبه معتقدند اتحادیه اروپا سعی دارد با وضع چنین قوانینی در کار کشورهای عضو دخالت کرده و حاکمیت ملی آنها را زیر سؤال ببرد، این عده که برکسیت را الگوی معقولی برای کشورهای خود نیز می‌دانند، بر تمامیت طلبی اتحادیه اروپا تاکید دارند. البته این عده بدون اشاره به توافقنامه‌هایی که با سایر اعضا در زمینه رفاه اجتماعی امضا کرده‌اند، به اتحادیه فشار می‌آورند که این مصوبه را ملغی اعلام کند اما تیم ریاستی کمیسیون اتحادیه اروپا با سرسختی روی موضع خود ایستاده و کشورها را نیز بر اجرای این سیاست‌ها ملزم می‌داند. البته مخالفان با مراجعه به ماده ۱۵۳، بند۵ پیمان عملکرد اتحادیه اروپا (TFEU) بر این نکته تاکید می‌کنند که اتحادیه حقی برای دخالت در امور پرداختی‌های بازار در کشورهای عضو را ندارد اما کمیسیون اتحادیه نیز با ارجاع منتقدان به پیمان‌های رفاه اجتماعی که بین اعضا منعقدشده هرگونه اعتراضی را رد می‌کند.

اورسولا فون‌درلاین رئیس کمیسیون اروپا نیز در همین زمینه مصاحبه‌ای داشته و خطاب به منتقدان گفت: مخالفان مصوبه حداقل دستمزد در کشورهای عضو اتحادیه چه خوششان بیاید چه نیاید باید به این طرح که کاملا قانونی هم به تصویب رسیده پایبند باشند و آن را رعایت کنند.

> مصوبه حداقل دستمزد فقط پیش‌نیازهای حداقلی را برای تعیین دستمزد در هر کشور اروپایی مشخص کرده تا دولت‌ها با توجه به این حداقل‌ها کمترین میزان دستمزد را محاسبه و ابلاغ کنند

راهی برای ایجاد یک چارچوب یکپارچه

این مصوبه جنجالی که در آوریل۲۰۲۱ به تصویب رسیده فقط شامل دستمزد نمی‌شود، بلکه موضوعاتی مانند حقوق اجتماعی کارگران زن، حمایت از کارگران در دوران بارداری، حق بیمه کارگران، اعزام نیروی کار به کشورهای دیگر و... نیز در این مصوبه موردنظر نمایندگان کمیسیون اروپا بوده است. دیوان دادگستری اروپا (ECJ) نیز که قانونی بودن مفاد جانبی این مصوبه را به‌کلی تایید کرده، تفاسیر منتقدان در این زمینه را رد می‌کند. البته به نظر می‌رسد تصویب این بندها فقط مقدمه‌ای برای ایجاد یک چارچوب سراسری و یکپارچه از سوی اتحادیه اروپا باشد تا با استفاده از آن عملکرد دولت‌های عضو را در زمینه تامین نیازهای حداقلی شهروندان پایش کند. دیوان دادگستری اروپا (ECJ) نیز این طرح را تایید کرده و آن را در راستای قانون مصوب کمیسیون اتحادیه می‌داند.

کارشناسان زیادی بر این باورند که ترکیب جدید ریاستی کمیسیون اروپا متشکل از سیاستمدارانی است که سیاست‌های ضدتبعیض داشته و هرگونه شکاف طبقاتی را برنمی‌تابند. البته به باور تحلیلگران اقتصادی این نوع رویکرد اتحادیه می‌تواند به تخاصم بین دولت‌های غربی و شرقی بیانجامد اما درهرحال به نفع طبقه کارگر در سراسر اروپا خواهد بود. کمی هم از بار مهاجرت به کشورهای غربی خواهد کاست که خواسته بسیاری از راست‌گرایان هلندی و فرانسوی است. پس به نظر می‌رسد اجرای چنین طرح‌هایی می‌تواند به نفع هر دو طرف باشد، به شرط اینکه هیچ‌یک از طرفین روی مواضع رادیکال ایدئولوژیک خود اصرار نورزند.

منبع: www.socialeurope.eu

نگاهی به وضعیت دستمزد در کشورهای جهان

از زمان ایجاد سازمان بین‌المللی کار، موضوع حداقل دستمزد موردتاکید قرار گرفته و رفته‌رفته با پیوستن کشورهای گوناگون به این سازمان و پذیرفتن مقاوله‌نامه‌های آن، در جوامع گوناگون حداقل دستمزد با توجه به ضوابط این سازمان تعیین شد. با این همه، حداقل دستمزد در کشورهای مختلف ضوابط مشخصی ندارد و حتی ممکن است چندبار در سال شاهد افزایش دستمزدها باشیم.

نیازهای کارگران و خانواده‌های آنها، سطح عمومی دستمزدها در کشور، هزینه زندگی و تغییرات آن، مزایای تامین اجتماعی، استانداردهای نسبی زندگی سایر گروه‌های اجتماعی و عوامل اقتصادی عمده معیارهای تعیین دستمزد در کشورهای مختلف هستند. نیازهای کارگران و خانواده‌های آنها، سطح عمومی مزدها، عوامل اقتصادی، بهره‌وری و تورم به‌عنوان معیارهای تعیین دستمزد در ایالات متحده امریکا هستند.

براساس گزارش‌های اداره آمار اتحادیه اروپا، متوسط دریافتی یک کارگر (به‌جز بخش کشاورزی و خدمات دولتی) در کشورهای عضو اتحادیه از ۲۷.۷ یورو در سال ۲۰۱۹ میلادی به ۲۸.۵ یورو در سال ۲۰۲۰ رسید. کارگران بلغارستانی برای هر ساعت کار، ۶.۵ یورو معادل ۷.۳۰۵ دلار امریکا دریافت می‌کنند که این دریافتی، کمترین دستمزد درنظر گرفته‌شده برای کشورهای عضو اتحادیه اروپاست. کارگرانی که در کشور دانمارک نیز اشتغال دارند از بیشترین دستمزد برخوردار هستند و برای هر ساعت کار، مبلغ ۴۵.۸ یورو معادل ۵۱.۴۷ دلار درآمد دارند.

هزینه کار ساعتی افزون بر پرداخت دستمزد، پاداش و سایر هزینه‌ها از جمله لباس، غذا، آموزش، بیمه و مالیات می‌شود که به‌طور متوسط سهم ۲۴.۵ درصدی در کل هزینه ساعتی هر کارگر شاغل در اتحادیه اروپا دارد. بخشی از افزایش هزینه کار ساعتی در اتحادیه و منطقه یورو به‌دلیل بسته‌های حمایتی دولت‌ها از کارگرانی است که در دوران شیوع کرونا بیکار شده‌اند. همچنین کاهش ساعت کار در دوران کووید ۱۹ نیز مدنظر قرار گرفته است.

متوسط دستمزد هر کارگر برای یک ساعت اشتغال در

۱۹ کشور حوزه پولی یورو نسبت به کشورهای عضو اتحادیه اروپا بیشتر است. این دریافتی از ۳۱.۴ یورو سال ۲۰۱۹ به مبلغ ۳۲.۳۲ یورو در سال ۲۰۲۰ رسید. دستمزد کارگران کشورهای عضو اتحادیه اروپا که در منطقه یورو حضور ندارند نیز دستخوش تغییراتی بوده است. دریافتی یک کارگر در کشور کرواسی حدود یک درصد کاهش‌یافته است و مجارستان با افزایش ۷.۹ درصدی، بالاترین نرخ را به نام خود ثبت کرده است. در میان کشورهای عضو اتحادیه، حداقل حقوق در هلند نیز افزایش داشته و از ۵ هزار و ۴۰۳ یورو در ماه به ۵ هزار و ۵۶۷ یورو رسیده است. دستمزد ماهانه یک کارگر در کانتون سوئیس (کانتون‌های سوئیس به‌عنوان اجزای تشکیل‌دهنده کنفدراسیون سوئیس و از لحاظ تئوری در حکم دولت‌های نیمه‌مستقل هستند.) ۴ هزار فرانک حدود ۳۸۰۰ یورو درنظر گرفته‌شده است. به این ترتیب، حداقل دستمزد از این پس در کانتون ژنو حدود ساعتی ۲۳ یورو خواهد بود.

کارت آبی، طرح اشتغال شهروندان غیراروپایی است که مهارت‌های شغلی، مدارک دانشگاهی بالا و پیشنهاد کاری با حقوق بالاتر از حقوق متوسط کشورهای اروپایی دارند و در کشورهای عضو اتحادیه اروپا مشغول به کار هستند. حداقل دستمزد این گروه از کارگران همچون کارگران اروپایی افزایش‌یافته است. کشور آلمان که از پیشگامان استخدام کشورهای ثالث به‌شمار می‌رود، حداقل دریافتی کارگران در مشاغلی که نیروی انسانی کمتری در آن بخش حضور دارند، معادل ۴۴ هزار و ۳۰۴ یورو در ماه اعلام کرد. آن‌دسته از کارگرانی که در کارهایی با عدم‌کمبود نیروی انسانی اشتغال دارند، ۵۶ هزار و ۸۰۰ یورو در هر ماه دریافت می‌کنند.

در پرتره

رعایت حق کارگران در جهان

سال گذشته کنگره جهانی کارگران رتبه‌بندی کشورهای جهان براساس میزان برخورداری کارگران از حقوق خود را منتشر کرد. به‌گفته این کنگره، شرایط برای کارگران در تمام جهان بدتر شده و تبعیض علیه حقوق آنها به بالاترین سطح ۷ سال اخیر رسیده است. گزارش امسال کشورها را بر حسب عددی بین یک تا ۵ رده‌بندی کرده است که بر این اساس عدد یک بیانگر تبعیض کم در حقوق کارگران، عدد دو بیانگر نقض متعدد حقوق کارگران، سه بیانگر تبعیض قاعده‌مند، عدد ۴ بیانگر نقض سیستماتیک حقوق کارگران و عدد ۵ بیانگر نبود هیچ تضمینی برای رعایت حقوق کارگران است. به‌گزارش اقتصادآنلاین، اروپا با شاخص ۲.۴۹ بهترین وضعیت و خاورمیانه و شمال افریقا با ۴.۴۴ امتیاز بدترین وضعیت را از نظر رعایت حقوق کارگران در بین مناطق مختلف جهان داشته‌اند. به گفته این کنگره ۸۵ درصد کشورهای جهان حق اعتصاب کارگران را نقض کرده‌اند.

بدترین شرایط کاری در جهان

در بین ۱۰ کشوری که به گفته کنگره جهانی کارگران بدترین میزان برخورداری از حقوق خود را دارند، کشورهای مصر، هند و هندوراس اعضای تازه‌وارد هستند. ۷ کشور دیگر شامل بنگلادش، برزیل، کلمبیا، ترکیه، قزاقستان، فیلیپین و زیمبابوه، سال گذشته نیز جز ۱۰ کشور با بدترین وضعیت بوده‌اند.

بهترین کشورها

اتریش، دانمارک، فنلاند، آلمان، ایسلند، ایرلند، ایتالیا، هلند، نروژ، اسلوواکی، سوئد و اروگوئه کشورهایی هستند که موفق به قرارگیری در رتبه یک شده‌اند. از جمله این کشورها می‌توان به کانادا، بلژیک، جمهوری چک، فرانسه، ژاپن، نیوزلند، سنگاپور و سوئیس اشاره کرد. استرالیا، گرجستان، لهستان، روسیه و انگلیس از جمله کشورهایی هستند که در رتبه‌بندی امسال عدد کیفی ۳ را کسب کرده‌اند.

کشورهای دسته چهارم کدامند؟

شیلی، لبنان، مکزیک، قطر، ویتنام، سریلانکا، امریکا و ونزوئلا از جمله کشورهایی هستند که در این دسته قرارگرفته‌اند. ایران در گزارش کنگره جهانی کارگران به همراه کشورهایی مانند کره جنوبی، یونان، امارات، اوکراین، کویت، هنگ‌کنگ، چین و بحرین نیز در این دسته قرارگرفته است.

کشورهای ناقض حقوق کارگران

کنفدراسیون بین‌المللی کار فرانسه نیز دی سال گذشته فهرست کشورهایی که بدترین شرایط شغلی را برای کارگران خود ایجاد کرده‌اند، اعلام کرد. به‌گزارش ایلنا به نقل از یاهو نیوز، هندوستان کشوری است که در میانه این فهرست یعنی رتبه پنجم قرار دارد. در سال ۲۰۱۹، هند در رده‌های آخر این جدول قرار داشت اما در حال‌حاضر جایگاه این کشور تنزل یافته است. براساس این گزارش، سال ۲۰۲۰، نقطه عطفی برای کارگران هندوستانی به‌شمار می‌آید. پس از تصویب تغییر قانون کار، مولفه‌هایی مثل «امنیت شغلی»، «ایمنی و بهداشت محیط کار»، «قوانین صنعتی» و «قوانین تامین اجتماعی» دستخوش تغییرات فراوان شدند. تغییر قانون کار، سبب بروز اعتراضات سراسری در این کشور آسیایی شد و موجی از اعتراضات گسترده را به همراه داشت. بازنشستگان هندوستانی خواهان افزایش مستمری و ارتقای قانون بازنشستگی کشور خود هستند.

همچنین کارگرانی که قرارداد موقت دارند، نسبت به وضعیت خود معترض هستند. براساس گزارش کنفدراسیون بین‌المللی کار فرانسه، در سال گذشته، کارگران آسیایی بدترین شرایط کاری را تجربه کرده‌اند. بنگلادش در صدر کشورهایی قرار دارد که بدترین شرایط کاری را برای کارگران ایجاد کرده‌اند. هندوراس و فیلیپین دو کشور آسیایی دیگر هستند که به ترتیب در جایگاه‌های دوم و سوم قرارگرفته‌اند. وضعیت شغلی و زندگی کارگران برزیلی نیز مناسب نیست. این کشور امریکای لاتین، در جایگاه چهارم جدول «بدترین کشورهای جهان برای کار» قرارگرفته است. هندوستان رتبه پنجم را به‌نام خود ثبت کرده است. ترکیه نیز در میان کشورهایی قرار دارد که کارگران بدترین شرایط شغلی را در آنها تجربه کرده‌اند. این کشور اروپایی در جایگاه ششم جدول «بدترین کشورهای جهان برای کار» قرار دارد. کشورهای کلمبیا و قزاقستان نیز به ترتیب در جایگاه‌های هفتم و هشتم قرار دارند. برخی از کشورهای افریقایی نیز در جدول بدترین کشورهای جهان برای کار حضور دارند. دو کشور زیمبابوه و مصر به ترتیب در رده‌های نهم و دهم جدول حضور دارند.

شنبه
۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰ - ۱۸ رمضان ۱۴۴۲ - اول مه ۲۰۲۱ - شماره ۱۷۷۹ - پیاپی ۳۰۹۷

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»
مدیرمسئول: ناصر بزرگمهر
سردبیر: عاطفه خسروی

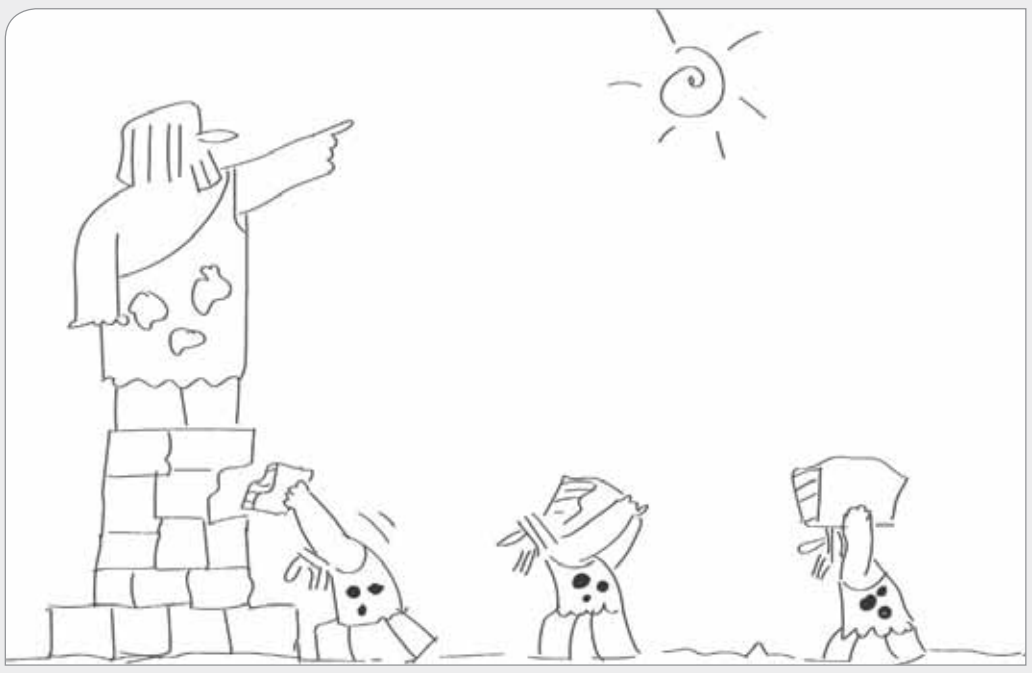
تلفن: ۸۲۱۹۰ - نمابر: ۸۸۷۱۳۷۳۰ - پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹۰
سازمان آگهی‌ها: ۳-۸۸۷۲۲۷۳۲ - نمابر آگهی‌ها: ۸۸۷۲۴۲۱۱
امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۳۵ - روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰۹
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۳۵
تهران، خیابان قائم‌مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶ - کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir آگهی: ads@smtnews.ir
امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir
چاپخانه: شرکت چاپ رواق روشن‌مهر

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com

روزنامه صمت با ۶۳ امتیاز رتبه ۲ در میان روزنامه های تخصصی مقام ۱ در میان روزنامه های اقتصادی مقام ۲

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز

بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

کارگران بازوی جهش تولید و توسعه

کارگران به‌عنوان بازوی جهش تولید و نیروی مولد، یکی از مهم‌ترین طبقات اجتماعی و اقتصادی کشور هستند که باوجود تمام تنگناها از هیچ کوششی برای شکوفایی و پیشرفت ایران دریغ نمی‌کنند؛ از همین رو مسئولان و متولیان امر باید برای ایجاد انگیزه و تلاش حداکثری این قشر زحمتکش، اموری چون کار، اشتغال و تامین معاش آنان را در صدر برنامه‌های خویش قرار دهند تا این گروه از جامعه با امنیت خاطر در مسیر پیشرفت اقتصادی گام بردارند.

عکس: صمت

روز کارگر از روزهای رسمی جهانی به‌شمار می‌رود که منشأ آن دادخواهی و روند عدالت‌طلبی است. تاریخچه آن به بیش از یک سده پیش بازمی‌گردد؛ زمانی که کارگران در ۱۸۸۶ میلادی برای احقاق حقوق‌شان دست به اعتراض مدنی زدند. آنها در این روز نه تفنگ بر دست گرفتند، نه سلاحی دیگر، بلکه فریاد حق‌خواهی‌شان را در یک هماهنگی موزون و موسیقیایی اعلام کردند تا ساعت کاری خود را تقلیل دهند و شرایط کاری‌شان انسانی شود و ورود به اتحادیه‌های صنفی کارگری مجاز باشد.

فریادهای خیابان‌های شیکاگو نه‌تنها محکوم به نابودی نشد، بلکه در ۱۹۱۹ میلادی یعنی ۳۳ سال بعد سازمان بین‌المللی کار برپایه معاهده «ورسای» در مجمع عمومی سازمان ملل متحد هویت یافت و مطابق توافقنامه میان سازمان بین‌المللی کار و سازمان ملل متحد در ۱۹۴۶ میلادی به‌صورت کارگزار تخصصی کار و کارگزار به بدنه سازمان ملل متحد پیوست تا ضمانت اجرای کار، کارگر و کارفرما و ابعاد حقوق بشری کار را تضمین کند؛ بنابراین از ۱۸۸۶ به بعد روز جهانی کارگر وارد ادبیات اجتماعی، حقوقی و سیاسی شد؛ از این رو کنگره بین‌المللی کارگران در پاریس به پیشنهاد نماینده کارگران امریکا اول مه را به‌عنوان روز جهانی کارگر برگزید. امروزه به پاس خواسته‌های عادلانه کارگران شیکاگو، این روز در سراسر گیتی گرامی داشته و از حقوق کارگران دفاع می‌شود.

کارگران در خط مقدم جبهه اقتصادی

کارگران در خط مقدم جبهه اقتصادی و عرصه تولید کشور هستند و نقش اصلی را در رونق تولید بر عهده دارند. کارگران در عرصه‌های مختلف پیشگام بوده‌اند و اوایل انقلاب، زمان جنگ و بعد از آن همیشه با بصیرت در مقابل دشمن ایستاده و توطئه‌های آنها را برملا کرده‌اند. بیش از یک دهه است که عناوین انتخابی برای هر سال ازسوی رهبر معظم انقلاب در ارتباط با اقتصاد کشور و حرکت به سمت تولید کیفی و رقابتی، نوآوری و ترغیب مردم به خرید کالای داخلی است و محور تمامی این شعارها به‌نوعی کار، تولید ملی، کالای داخلی و پویایی اقتصاد کشور را در بر می‌گیرد. در این میان توجه به کارگران به‌عنوان سربازان اصلی این محور جهادی، همواره مورد تاکید ایشان در سخنرانی‌ها و پیام‌های صادره بوده است. احیای تولید در کشور به شاخص‌هایی نیاز دارد که نباید از آن غفلت کرد. اشتغال و امنیت شغلی در سایه تولید به‌وجود می‌آید و تولید ملی موجب اشتغالزایی، کارآفرینی و افزایش بهره‌وری در تمامی عرصه‌ها می‌شود که بهبود وضعیت اجتماعی، رفاه زندگی مردم و رشد و توسعه اقتصاد کشور را به‌دنبال خواهد داشت و در واقع تولید داخلی، ستون فقرات اقتصاد مقاومتی محسوب می‌شود. سرمایه انسانی که بخش اصلی آن را کارگران بخش‌های مختلف اقتصاد تشکیل می‌دهد و سرمایه‌گذاری عمومی از مهم‌ترین عوامل توسعه اقتصادی به‌شمار می‌روند. سرمایه‌گذاری مردمی و کار سالم دو ویژگی مهمی است که می‌تواند موجبات رشد هر اقتصادی را فراهم کند. در سایه همین ظرفیت‌هاست که اهداف اقتصاد مقاومتی تحقق می‌یابد. یکی از معیارهای ارزیابی وضعیت اقتصادی، ارزش کل تولیدات و نرخ رشد سالانه آن تولیدات، است. همکاری همه بخش‌ها مانند بخش خصوصی، صادرکنندگان، واردکنندگان، کارگران، سیستم بانکی و... در این کار ضروری است. کارگران در عرصه اقتصاد ملی، تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی و تحقق شعار سال جایگاه بسزایی دارند. در شرایطی که با اعمال تحریم‌های ظالمانه، اقتصاد کشور مبتلا به مشکلات ریز و درشت است، راه نجات اقتصاد تولید داخلی است و هرچه تولید رونق بگیرد، کالا و خدمات ایرانی هم رونق خواهد یافت و به تبع آن، اشتغال، بنگاه‌های تولیدی، نیروی کار و سرمایه‌های انسانی نیز تقویت و حفظ می‌شود و بخشی از دغدغه‌های کارگران در زمینه امنیت شغلی در بازار رقابتی اشتغال نیز به‌مراتب، کاهش خواهد یافت. بعد دیگر رونق تولید، فرهنگ‌سازی استفاده از کالای ایرانی است.

تشکل‌های کارگری و چالش‌های پیش رو

تشکل کارگری، ساختاری مردم‌نهاد و خودجوش از میان کارگران به‌منظور مذاکره دسته‌جمعی درباره مطالبات صنفی اعم از مزد و شرایط اشتغال و نیز شرایط ایمنی و بهداشت محیط کار است. هرچند در بیشتر کشورهای توسعه‌یافته این تشکل‌ها گستردگی بسیار بیشتری دارند اما در ایران، این نهاد هنوز جایگاه اصلی خود را نیافته و از این فرصت کمتر در تحقق توسعه اجتماعی و اقتصادی استفاده شده است. از آنجایی که در سال‌های گذشته، تشکل‌ها به‌طور عمده وجهه سیاسی، امنیتی و ضدکارفرمایی به خود گرفته‌اند تا صنفی، نه‌تنها در زمان لازم از توانایی کافی برای مطالبه خواسته‌های بحق و مطالبات صنفی کارگران برخوردار نبوده‌اند، بلکه منجر به سوگیری نسبت به این تشکل‌ها شده‌اند که سبب می‌شود هر گونه گفت‌وگویی به‌سرعت به طرف سطح تعیین دستمزدها گرایش یابد و تقلیل داده شود.

سطح دستمزد، تنها بخشی از مشکلات این گروه از نیروی کار جامعه است. نبود امنیت شغلی و خطر بیکاری، نبود رفاه متناسب با شرایط اجتماعی حاضر و مشکلات شدید کارگران در پاسخگویی به هزینه‌های جاری زندگی و خانواده، مشکلات ایمنی، سلامتی و بهداشت، همگی مواردی هستند که در شرایط حاضر بر دوش کارگران سنگینی می‌کنند. تداوم بی‌توجهی به تشکل‌های کارگری نه‌تنها کارگران را از حقوق و خواسته‌های واقعی‌شان محروم، بلکه مشکلات مضاعفی را نیز به جامعه و اهداف اقتصاد مقاومتی تحمیل می‌کند. در حالی که افزایش رضایت شغلی و بهره‌وری، کاهش استرس‌های شغلی و غیبت‌های ناشی از بیماری و خسارت‌های مالی قابل پرداخت، مستمری از کار افتادگی و بازنشستگی پیش از موعد به‌وسیله کارفرما و سازمان بیمه‌گر و ایجاد ثبات در خانواده از طریق حفظ جان نان‌آور خانواده و مواردی از این دست از اثرات مثبت مشارکت تشکل‌های کارگری در حرکت در راستای اهداف اقتصاد مقاومتی است.

در روابط کارگری-کارفرمایی، نیازی به اعمال روابط حقوقی و خشک نیست و جایی که مشکل وجود دارد، مقررات و قانون ملاک است. همچنین آموزه‌های دینی ارزشمند اسلام، مولفه‌هایی را عنوان می‌کند که می‌تواند به‌خوبی در ایجاد روابط قانونمند کارگر و کارفرما منشأ اثر باشد و مورد توجه مسئولان قرار گیرد. این کارگران هستند که می‌توانند صنعت و تولید کشور را به سمت شکوفایی برده و در شرایط تحریم، فرصتی برای استفاده از تولیدات داخلی، پیشرفت و تعالی صنعت کشور ایجاد کنند؛ بنابراین مطلوب است دولت، شرایط را برای نهادینه کردن مشارکت کارگران در تصمیم‌سازی اقتصادی مهیا کند.

نقش کارگران در توسعه کشور

کارگران به‌عنوان یکی از اضلاع کسب‌وکار، باید همان‌گونه که در حرکت کشور به سمت تعالی مشارکت دارند، در نظام تصمیم‌سازی اقتصادی کشور، نقش بیشتری ایفا کنند؛ بنابراین همان‌گونه که سازمان بین‌المللی کار از زمان شروع به کار خود، اهمیت اتحادیه‌های کارگری را در ساختار سه‌جانبه‌اش پذیرفته، دولت‌ها نیز باید زمینه حضور تشکل‌های مستقل کارگری را در نظام‌های تصمیم‌سازی اقتصادی به‌صورتی کاملا قانونی و با پشتوانه اجرایی کافی و تضمین‌شده، فراهم کنند و حضور این تشکل‌ها در کنار دیگر نهادهای فعال اقتصادی، تضمین شود. تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی، نیازمند بسترسازی و توسعه فرهنگی است. توسعه ارتباطات گفت‌وگو محور و همدلانه میان تشکل‌های کارگری و کارفرمایی و توسعه روابط مناسب میان دولت و تشکل‌ها در حال حاضر دو وظیفه بزرگ دولت است. دولت باید گفت‌وگوی نهادهای مرتبط با حوزه کار با هم را عمیق‌تر کند تا حرکت به طرف اقتصاد مردم‌نهاد و به تبع آن، اقتصاد مقاومتی محقق شود. تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی، مستلزم همت، عزم، آگاهی، همراهی و برنامه‌ریزی صحیح مسئولان و مردم است. سهم دولت در این کار، پذیرش مشارکت کارگران و کارفرمایان، تقویت چرخه تولید و سهم مردم، مصرف تولیدات داخلی است. بدیهی به‌نظر می‌رسد که تحقق این اهداف، نیازمند عزم جدی شرکای اجتماعی کار و تقویت فرهنگ کار در کشور است.

سخن پایانی

در دنیای امروز، تشکل‌ها پای ثابت هر مشارکت فعالانه در عرصه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی هستند و این مهم می‌تواند به تسهیل امور مرتبط با اقشار مختلف جامعه منجر شود. در تمامی کشورهای پیشرفته، کارگران حقوق قانونی خود را از طریق تشکل‌ها به‌دست می‌آورند و ذهنیت مثبتی میان تشکل‌های کارگری و کارفرمایی وجود دارد که مبتنی بر گفت‌وگومداری و همدلی است. در کشور ما نیز در کنار یک ارتباط خوب مبتنی بر منافع مشترک هر دو طرف، کارگر و کارفرما می‌توانند منتفع شوند و دولت را به‌سمت محقق کردن اهداف اقتصاد مقاومتی و تحقق شعار سال سوق دهند.

گشتی در شهر

بوتیک‌ها در آماده‌باش

شاپور پشابادی: رئیس اتحادیه پوشاک تهران چندی پیش به رئیس اتاق اصناف تهران نامه‌ای نوشت و از او خواست که صنف فروشنده پوشاک جزو گروه یک مشاغل به حساب آید اما این درخواست پذیرفته نشد. صنف فروشندگان پوشاک در چه شرایطی به‌سر می‌برند؟ برای بررسی بیشتر این موضوع با گزارش میدانی صمت همراه باشید.

محدوده میدان ولیعصر تا اطراف میدان جهاد، راسته لباس و پوشاک است. همه مغازه‌ها باز هستند؛ فقط کرکره‌ها را نیمه‌باز گذاشته‌اند و در وضعیت آماده‌باش به‌سر می‌برند تا اگر بازرسان صنفی و تعزیراتی‌ها یا دوربین‌های صداوسیما آمدند آماده باشند. این روزها انگشت اتهام به‌سوی آنها نشانه رفته و به دور زدن تعطیلی‌های جدید متهم شده‌اند. طبیعی است که به این راحتی‌ها به خبرنگار و رسانه‌ای جماعت، اعتماد نکنند.

■ دستفروشی هم نمی‌توان کرد

«۲۰ میلیارد رهن و ماهانه ۲۰ میلیون اجاره برای بوتیک ۱۲ متری!» این را یک مغازه‌دار جوان به من می‌گوید. و اضافه می‌کند: اجاره یک سال را پیش داده‌ام. واقعاً نمی‌دانم امثال من می‌توانند از عهده تعطیلی‌های امسال برآیند؛ اصلا از کجا معلوم چند تعطیلی دیگر نداشته باشیم؟ در تعطیلی قبلی که نزدیک عید بود جلوی مغازه خودمان بساط می‌کردیم و اجناس ارزان‌تر را می‌فروختیم اما حالا دستفروشی هم نمی‌توانیم بکنیم. تعطیلی برای مالک مغازه چه اهمیتی دارد!

■ چوب مدیریت اشتباه را می‌خوریم

زن و شوهری که مغازه کناری را اجاره کرده‌اند، در تکمیل حرف همکار خود می‌گویند: بازاری‌ها یک سال است از جیب می‌خورند. مغازه‌ها واقعا به انبار تبدیل شده‌اند. مغازه ما پر از لباس زمستانه است. تعطیل کردن کاری ندارد اما این وضعیت تا کی ادامه دارد؟ مغازه‌دار بعدی می‌گوید: بازاری‌ها چوب مدیریت اشتباه را می‌خورند. چرا دولت اجازه داد مردم این همه به سفر بروند؟ چرا سختگیری نکردند؟ آنها می‌توانند مغازه‌ها را ببندند اما ما نمی‌توانیم یک ماه مالیات ندهیم! فقط برای سیزده‌بدر پارک‌ها را بستند.

دیگری می‌گوید: مسئولان واقعا به این سوال من جواب دهند؛ مردم بیشتر در اتوبوس و مترو جمع می‌شوند یا مغازه و فروشگاه؟ اگر واقعا بحث کرونا است چرا از همان ابتدا همه جا را تعطیل نکردند؟ تازه بین بازاریان هم فرق گذاشته‌اند. بر چه اساس خشک‌شویی، گل‌فروشی و... می‌توانند کار کنند و ما نمی‌توانیم؟ کار ما فروش لباس به مردم است؛ اگر نتوانیم بفروشیم کارخانه‌های پوشاک چرا باید کار کنند؟ بدون فروشنده، تولید به چه کار می‌آید.

او در ادامه سخنان خود گفت: پوشاک فاسدشدنی نیست اما به‌شدت فصلی است. درست است که بخش زیادی از لباس‌های فروخته‌شده، داخلی هستند اما جنس وارداتی هم داریم. نرخ این لباس‌ها با تغییر نرخ دلار تغییر می‌کند و مغازه‌داران متضرر می‌شوند. از طرف دیگر سال گذشته بعد از آن همه تعطیلی دیگر نتوانستیم بسیاری از اجناس خود را بفروشیم، چون مردم در فصل گرم، لباس گرم نمی‌خرند. به همه اینها سرمایه‌بر بودن فروش پوشاک را هم اضافه کنید. فروش پوشاک حتی در سطح کوچک به سرمایه زیادی نیاز دارد.

■ ادارات مالیات را هم تعطیل کنید

مغازه‌دار بعدی می‌گوید: جالب اینجاست که بیشتر اصناف باز هستند و فقط تعدادی از آنها بیچاره شده‌اند. نفر بعدی هم نظر مشابهی دارد و اظهار می‌کند: چرا فقط مشاغل آزاد باید تعطیل شوند؟ اگر راست می‌گویید چرا ادارات دولتی تعطیل نمی‌شوند؟ آیا در سازمانی که چندصد نفر کار می‌کنند کرونا نیست؟ فرق ما با کارمندان چیست؟ غیر از این است که ما حقوق ثابت نداریم؟ به‌جای آجر کردن نان مردم به‌ویژه بازاری‌ها فکر بهتری بکنند.

به‌نظر او اگر قرار بر تعطیلی است بانک‌ها و سازمان‌های دولتی هم باید تعطیل باشند.

شهرنویسی

کلید در قفل شکسته

فاطمه امیراحمدی- روزنامه‌نگار: کتاب به‌دست راه خانه تا دفتر و دفتر تا خانه را طی می‌کنی که حتی اگر خستگی چشم‌ها اجازه خواندن نداد در دست داشتن آن، چیزی را در بیننده زنده کند اما غافلی از اینکه شلوغی و غم نان در این شهر، مجالی برای کتاب باقی نمی‌گذارد. در این آشفته اندیشه چه جای مطالعه.

شاه‌کلید در قفل‌ها شکسته و تدبیر و امید هم در کنار مطالعه جا خوش می‌کند. خیلی وقت است که سرما در زندگی‌ها نفوذ کرده؛ از وقتی که برای مشکل ریزگردها، آب آشامیدنی ناسالم و زلزله‌زدگان تدبیر اندیشیده نشد امیدها هم یخ زد.

پرده اول: صبح نه‌چندان زود از انتهای کوچه وقتی به خیابان می‌رسی داستانک‌ها شروع می‌شود. نخستین آن سیاهی است که گاه‌به‌گاه می‌بینی. به تصور این هستی که عادت به پوشش کامل دارد اما سرعت در رفتن، سعی در دیده نشدن و... کمی عجیب است.

پرده دوم: چند روز بعد دوباره می‌بینی؛ به طمع خلوتی صبح این بار سر در سطل‌های زباله برده، دستپاچه آنچه در دست دارد در سیاهی چادر پنهان می‌کند. او باهوش است. مشماها را انتخاب کرده که حجمش کم و قابل‌آبروداری است. سرت را پایین می‌اندازی و حواست را جای دیگر می‌بری که یعنی چیزی ندیدی.

پرده سوم: از گوشه پنجره هوا را برآورد می‌کنی آسمان پربرف است. باید زودتر حرکت کنی. تا خیابان راه زیادی نمانده؛ دوباره سیاهی. این بار احتمالا نوه‌اش را آورده هواخوری یا شاید هم دختر یا عروسش کودک را به او سپرده‌اند تا صبح زود برای انجام کاری راهی اداره‌های وقت‌کش شوند. کمی عجیب است؛ اما هنوز دوزاری‌ات نیفتاده. هوا برفی است روی کالسکه را پوشانده تا نوزاد اذیت نشود اما چرا کالسکه یک جور عجیبی است. چادر نمازی که انتهای خود را به زمین می‌کشد گویا آبرویی را در خود پنهان کرده است.

پرده چهارم: هوا گرم‌تر شده است. حالا او می‌تواند زودتر کارش را شروع کند تا با افراد کمتری روبه‌رو شود و نخواهد صورت و مشماها را به هر طریقی پنهان کند. او را کمتر می‌بینی.

پرده پنجم: غروب است. هوا رو به تاریکی می‌رود. کنجکاوی نیست دیدن روزانه در بیشتر اوقات باعث شده سیاهی را با رفتار خاصش به یاد بسپاری. پرایدی دودی گم شده در انبوهی از زباله‌های بازیافتی در حال پیچیدن به خیابان اصلی است. سیاهی هم هست. لابد این زباله‌ها می‌روند تا تبدیل به نان سفره‌ای شوند.

می‌نویسم تا روزگار را نقاشی کنم

بین‌الملل

سازمانی بین‌المللی برای حمایت از کارگران

سازمانی به‌عنوان یک نهاد خودمختار و وابسته به مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۱۹ براساس معاهده ورسای برپا شد. موافقتنامه مربوط به برقراری رابطه بین این سازمان و سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۶ به تصویب رسید و این سازمان را به نخستین کارگزاری تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد تبدیل کرد.

قانون ILO در سال ۱۹۱۹ میلادی ازسوی کمیسیون کار در کنفرانس بین‌المللی صلح تدوین شد. این کمیسیون ترکیبی بود از نمایندگان ۹ کشور بلژیک، کوبا، چکسلواکی، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، لهستان، بریتانیا و ایالات متحده امریکا که رهبری کمیسیون را ساموئل گامپرس، رئیس فدراسیون کارگری امریکا (AFL) بر عهده داشت.

نتیجه این نشست تشکیل سازمان سه‌جانبه‌گرایی بود که تنها سازمانی بود که نمایندگان دولت، کارفرمایان و کارگران را در یک نقطه سامان می‌داد. قانون ILO فصل هشتم معاهده صلح ورسای است.

در نخستین نشست سالانه سازمان بین‌المللی کار، دو نماینده از دولت و کارفرمایان و کارگران از هر کشور عضو در تاریخ ۲۹ اکتبر ۱۹۱۹ با یکدیگر ملاقات کردند. این نشست مسائل مربوط به ۶ مبحث اول قانون بین‌المللی کار را که درباره ساعات کار در صنایع، بیکاری، حفاظت از زنان باردار، ساعات کار شبانه زنان، حداقل سن کار و کار شبانه برای جوانان در صنعت است، مشخص ساخت.

در بخش بدنه مدیریت اجرایی ILO که توسط کنفرانس انتخاب شدند، نیمی از اعضا را نمایندگانی که از طریق دولت‌های‌شان معرفی شده بودند و یک چهارم آن را نمایندگان کارفرمایان تشکیل می‌دادند. آنها آلبرت توماس را به‌عنوان نخستین مدیرعامل دفتر بین‌المللی کار انتخاب کردند که دبیر کل دائمی سازمان بود.

او یک سیاستمدار برجسته فرانسوی با اعتقادات راسخ و دغدغه‌های اجتماعی بود که در دوران جنگ جهانی اول در دولت فرانسه مسئولیت وزارتخانه مهمات را برعهده داشت.

او در همان آغاز کار، اعتبار و قدرت خاصی به سازمان بخشید. در کمتر از ۲ سال، ۱۶ قانون بین‌المللی کار و ۱۸ توصیه‌نامه تدوین شد.

سازمان بین‌المللی کار در جهت پیشبرد عدالت برای افراد شاغل به کار، در تمام نقاط جهان فعالیت می‌کند و عمده فعالیت‌های آن عبارتند از:

۱- تنظیم سیاست‌ها و بین‌المللی کردن برنامه‌ها به‌منظور بهتر کردن شرایط کار و زندگی.

۲- برقراری معیارهای کار به‌عنوان رهنمودهایی برای مسئولان ملی در به اجرا درآوردن این سیاست‌ها.

۳- اجرای یک برنامه وسیع همکاری‌های فنی، برای کمک به دولت‌ها و عملی کردن این سیاست‌ها به شیوه‌ای کارساز و اقدام به کارآموزی.

۴- آموزش و پژوهش به‌منظور کمک به پیشبرد این تلاش‌ها.

در مجموع سازمان بین‌المللی کار، از آن جهت در میان سازمان‌های جهانی منحصر به‌فرد است که در تنظیم سیاست‌های آن، نمایندگان کارگران و کارفرمایان از حق اظهارنظر برابر با نمایندگان دولت‌ها برخوردارند.

اجرای مقررات کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار برای کشورهایی که آنها را امضا کرده‌اند، الزامی است، در حالی که توصیه‌های سازمان مذکور تنها در حکم رهنمودهایی برای سیاست‌گذاری، قانون‌گذاری و شیوه عمل‌های ملی است.

از زمان تاسیس این سازمان تاکنون، بیش از ۳۵۰ کنوانسیون و توصیه‌نامه به تصویب رسیده است.